

Ձեռագ մեր հանապազորդ

ՀՈԿՏԵՄԲԵՐ | ՆՈՅԵՄԲԵՐ | ԴԵԿՏԵՄԲԵՐ 2023

ԼԴ ՏԱՐԻ

Դ ԵՌԱՄՍՅԱԿ

Մեր խորին շնորհակալությունն ենք հայտնում Radio Bible Class ընկերությունը, որի թույլտվությամբ Our Daily Bread գրքուկից թարգմանել ենք հաջորդ էջերի խորհրդածությունները:

Ամերիկայի Հայ Ավետարանչական Ընկերակցություն
AMAA

31 West Century Road

Paramus, New Jersey 07652, USA

E-mail: amaa@amaa.org, Website: www.amaa.org

Ամերիկայի Հայ Ավետարանչական Ընկերակցության
Հայաստանի մասնաճյուղ

0019, Երևան, Մարշալ Բաղրամյան 18

Հեռ.՝ (010) 54-35-76; (010) 54-35-78

Էլփոստ՝ amaa.armenia@amaa.am

Կայքէջ՝ www.amaa.am

Եվ Աստված ասաց.« Թռչուններ թռչեն երկրի վրա, երկնքի հաստատության միջով»։ (ԾՆ. 1. 20)

ՆՐԲԱԳԵՂ ՁԵՎԱՎՈՐՈՒՄ

Միջազգային հետազոտական մի խումբ ստեղծել է անօդաչու թռչող սարք, որն ընդօրինակում է թռչունի թռիչքը: Սրբնթաց թռչունները կարողանում են ժամում մինչև 90 մղոն արագություն զարգացնել, սավառնել, վար խոյանալ ու կտրուկ կանգնել: Ուղղաթև անօդաչուն, սակայն, թռչունին չի հասնում: Հետազոտողներից մեկը գրել է.«Թռչուններն ունեն բազում մկաններ, որոնք թույլ են տալիս արագ թռչել, թևերը ծալել, ոլորել, փետուրները բանալ և ուժը խնայել»: Նա ընդունել էր, որ խմբի ջանքերը ցույց են տվել «կենսաբանական թռչունի թռիչքի տասը տոկոսը միայն»:

Աստված մեր աշխարհի արարածներին տվել է տարատեսակ զարմանալի կարողություններ: Դրանց դիտարկումն ու ուսումնասիրությունը կարող են իմացություն աղբյուր դառնալ մեզ համար: Օրինակ մրջյունները սովորեցնում են ամուսնը ապրուստի միջոց հավաքել, ճագարները՝ ապահով ապաստանի կարևորությունը, իսկ մորեխները՝ որ քանակի մեջ է ուժը (Առ. 30. 25-27): Աստվածաշունչն ասում է, որ «Աստված իր զորությունը կերտեց երկիրը» (Եր. 10.12), և արարչագործություն յուրաքանչյուր քայլի վերջում հաստատեց, որ Իր արածը «բարի է» (ԾՆ. 1. 4, 10, 12, 18, 21, 25, 31): Նույն Աստվածը, որ ստեղծել է թռչուններին, որպեսզի «թռչեն երկրի վրա, երկնքի հաստատության միջով» (Հմ. 20), մեզ հնարավորություն է տվել Իր իմաստնությունը միացնել մեր սեփական դատողություններին: Այսօր մտածենք, թե ինչպես կարող ենք սովորել բնությունից, Նրա նրբագեղ ձևավորումներից:

Աղոթք - Սիրելի՛ Հայր, բա՛ց աչքերս Քո իմաստնության հանդեպ, երբ նայում եմ Քո ստեղծագործությանը: Ամեն:

Ասօժ սփանչելի ստեղծագործության ո՞ր մասն է հիացնում քեզ: Թող այդ մեկն էլ աղացուցի Նրա իմաստնությունը:

Քանզի նրա ստեղծագործությունն ենք՝ Քրիստոս Դիսուսով հաստատված բարի գործերի համար: (Եփ. 2.10)

ԳՆՈՒՄԳՈՐԾՈՅԸ՝ ՆԵՐՄԻՑ

Ամերիկացի գրող Արթուր Բրուքսը «Ատլանտիկան» ստեղծագործություն մեջ պատմում է Թայվանի ազգային պալատի թանգարան կատարած իր այցելություն մասին: Այդ թանգարանում է գտնվում չինական արվեստի աշխարհի խոշոր հավաքածուներից մեկը: Երբ թանգարանի ուղեկցորդը նրան հարցրել է. «Ինչպե՞ս կպատկերացնեք դեռ չսկսված արվեստի գործը», Բրուքսը պատասխանել է. «Կարծում եմ՝ դատարկ կտավի տեսքով»: Ուղեկցորդն ասել է. «Դիտարկման մեկ այլ տարբերակ էլ կա. արվեստն արդեն գոյություն ունի, և արվեստագետների գործը պարզապես այն բացահայտելն է»:

Եփեսացիներին 2.10-ում նշված «ստեղծագործություն» բառը, որ երբեմն թարգմանվում է որպես «մշակում», «ճարտարություն» կամ «գլուխգործոց», հունարեն *poiema*-ն է, որից էլ ստանում ենք *poetry*՝ «բանաստեղծություն» բառը:

Աստված մեզ ստեղծել է որպես արվեստի գործեր, կենդանի բանաստեղծություններ: Բայց մեր արվեստը մթազնած է. «դուք մեռած էիք հանցանքների ու մեղքերի պատճառով» (Հմ.1): Թանգարանի աշխատակցի խոսքերը վերափոխելով՝ ասենք. «Մեր արվեստն արդեն իսկ կա, և աստվածային արվեստագետի գործն է բացահայտել այն»: Իսկապես, Աստված վերականգնում է մեզ՝ իր գլուխգործոցները. «Աստված, որ հարուստ է ողորմություն, ... մեզ կյանք տվեց» (Հմ.4-5): Դժվարությունների ու մարտահրավերների միջով անցնելով՝ մխիթարվինք, որ Երկնային արվեստագետն աշխատում է՝ բացահայտելու իր գլուխգործոցը. «Որովհետև Աստված է, որ ձեր մեջ ներգործում է կամենալն ու կատարելն ըստ իր բարեհաճ ծրագրի» (Փիլ. 3.13):

Աղոթք - Արարի՛չ Աստված, շնորհակալ եմ, որ ինձ դարձրել ես Քո գլուխգործոցներից մեկը: Ամեն:

Որո՞նք են այն ուղիները, որոնցով անցնելիս դու, որդես Աստծո ստեղծագործություն, մթազնում ես: Բայց վստահ եղի՛ր, որ Նա գործում է քո կյանքում:

Այժմ, երբ նայում եմք հայելու մեջ, հստակ չենք տեսնում, իսկ այն ժամանակ կտեսնենք դեմ առ դեմ: (Ա. Կորնթ. 13. 12)

ԵՍ ԿԱՐՈՂ ԵՄ ՏԵՍՆԵԼ ՔԵՉ

Հ մուտ ակնաբույժն օգնեց, որ երեքամյա Անդրեասն սկսի օգտագործել իր առաջին ակնոցը: Նա երեխային ասաց. «Նայի՛ր հայելու մեջ»: Անդրեասը նայեց իր արտացոլանքին և ուրախ դարձավ դեպի հայրը: Վերջինը, մեղմորեն մաքրելով մանկան արցունքները, հարցրեց, թե ինչ պատահեց: Անդրեասը գրկեց հորն ու ասաց. «Ես կարող եմ տեսնել քեզ»: Ապա թեքելով հայացքը՝ կրկնեց նույն բանը:

Երբ ազդեցիկ ուսումնասիրում ենք Աստվածաշունչը, Սուրբ Հոգին մեզ աչքեր է տալիս՝ տեսնելու Հիսուսի՝ «աներևույթ Աստծո պատկերը» (Կող. 1.15): Սակայն նույնիսկ Սուրբ Գրքի միջոցով գիտելիքներ ամբարելիս կարող ենք տեսնել Աստծո անչափելի անսահմանություն մեկ նշույլը՝ հավիտենականություն այս կողմը: Երբ երկրի վրա եղած մեր ժամանակն ավարտվի, կամ երբ Հիսուսը կատարի վերադառնալու իր խոստումը, մենք հստակ «կտեսնենք Նրան դեմ առ դեմ» (Ա. Կորնթ. 13.12):

Քրիստոսին երես առ երես տեսնելու ուրախառիթ պահին մենք հատուկ ակնոցի կարիք չունենք և կճանաչենք Նրան այնպես, ինչպես գիտենք յուրաքանչյուրս՝ Քրիստոսի եկեղեցու սիրելի անդամներս: Սուրբ Հոգին մեզ կներշնչի այն հավատքը, հույան ու սերը, որոնց կարիքն ունենք, որպեսզի ամուր մնանք, միչև որ նայենք մեզ սիրող Փրկչին և ասենք. «Ես կարող եմ տեսնել Քեզ, Հիսուս: Ես կարող եմ տեսնել Քեզ»:

Աղոթք - Տե՛ր Հիսուս, խնդրում եմ օգնի՛ր ինձ, որ Քեզ ավելի պարզ տեսնեմ ու ճանաչեմ, երբ հավատարմորեն քայլում եմ Քեզ հետ հիմա և մինչև այն օրը, երբ Դու ինձ կկանչես կամ նորից կգաս: Ամեն:

Երբ կարդում եմք Աստվածաշունչը, Սուրբ Հոգին մեզ հայցնում է ձեռնարկություններ, որոնց միջոցով մենք փոխվում ենք և Աստծո գիտությանը աճում:

Ամեն ոք, ով հավատում է, որ Յիսուսն է Քրիստոսը, Աստուծոց է ծնված: (Ա.Յովհ. 5.1)

ԿՅԱՆՔ ԳՏՆԵԼ

Բրետտի համար բնական էր քրիստոնեական քույր հաճախելն ու Աստվածաշունչ սերտելը: Նա ամբողջ կյանքում եղել էր մարդկանց կողքին, ովքեր Հիսուսին ճանաչում էին տանը, դպրոցում և եկեղեցում: Եվ նույնիսկ իր քույրձական ուսումն էր համարում քրիստոնեական աշխատանքի մի մաս:

Սակայն քսանմեկ տարեկանում, մի փոքրիկ գյուղական եկեղեցում լսելով տեղի հովվի քարոզը Հովհաննեսի Ա նամակից, նա ապշեցուցիչ բացահայտում արեց: Իմացավ, որ ինքը կախված էր գիտելիքներից ու կրոնական թակարդներից և որ Հիսուսով իսկական փրկուլթյուն դեռ չի ստացել: Բրետտը հասկացավ, որ այդ օրը Քրիստոսը թակում էր իր սիրտը սթափեցուցիչ պատգամով. «Դու ինձ չես ճանաչում»: Հովհաննես առաքյալի պատգամը պարզ է. «Ամեն ոք, ով հավատում է, որ Հիսուսն է Քրիստոսը, Աստուծոց է ծնված» (Ա Հովհ. 5.1): Մենք կարող ենք «հաղթել աշխարհին» միայն Հիսուսին հավատալով (Հմ.4), -ասում է Հովհաննեսը: Կարևորը ոչ թե գիտելիքն է Նրա մասին, այլ խոր ու անկեղծ հավատը այն բանի հանդեպ, ինչ նա արեց խաչի վրա մեզ համար: Այդ օրը Բրետտը հաստատեց իր հավատը Հիսուսի հանդեպ:

Այսօր Բրետտի խոր սերը Հիսուսի և Նրա տված փրկուլթյան հանդեպ գաղտիք չէ: Ավելին, այն պարզ ու բարձր հնչում է յուրաքանչյուր անգամ, երբ նա կանգնում է ամբիոնի մոտ և քարոզում՝ որպես հովիվ:

«Աստված մեզ հավիտենական կյանք տվեց, և այս կյանքը նրա Որդու մեջ է: Ով Որդուն ունի, նա կյանք ունի» (Հմ. 11-12): Ի՞նչ մխիթարիչ հիշեցում է սա:

Աղոթք - Տե՛ր Յիսուս, շնորհակալ եմ փրկության պարգևի և այն մարդկանց համար, ովքեր ինձ ուղղություն են տվել, որ հավատամ Քեզ: Ամեն:

Մեր հավատքի Պատմության մեջ ի՞նչն է սիոթել, որ ընդունենք, թե Յիսուսի կարիքն ունենք:

Երկուսն էլ ինձ ձգում են. հեռանալ այս կյանքից և Քրիստոսի հետ լինել,....բայց մարմնի մեջ իմ մնալը ձեզ ավելի է հարկավոր: (Փիլ.1. 23-24)

ՊԱՏՐԱՍ ԳՆԱԼՈՒ

Թագաժահրի համաժարակի ժամանակ շատերը կորցրին իրենց սիրելիներին: 2020 թ. նոյեմբերի 27-ին մեր ընտանիքում էլ 95 տարեկան տատս մահացավ, թեև ոչ այդ վարակից: Ինչպես շատ այլ ընտանիքներ, մենք ևս չկարողացանք հավաքվել սգալու, մեր հարգանքն ու վիշտն արտահայտելու, միմյանց քաջալերելու: Փոխարենը այլ միջոցներ օգտագործեցինք մեր հարազատի ազդեցութունը մեզ վրա նշելու համար և մխիթարվեցինք տատիկիս այն պնդումով, թե ինքը պատրաստ է, նույնիսկ ցանկանում է գնալ Աստծո տուն: Մեր այդ հանգստությունը գալիս էր նաև նրանից, թե ինչպես էր նա դիմագրավում մահվանը:

Հնարավոր մահվանն սպասելիս Պողոսը գրել է. «Որովհետև ինձ համար կյանքը Քրիստոսն է, իսկ մեռնելը՝ շահ:....չգիտեմ, թե որն ընտրեմ: Երկուսն էլ ինձ ձգում են. հեռանալ այս կյանքից և Քրիստոսի հետ լինել, որ շատ ավելի լավ է. բայց մարմնի մեջ իմ մնալը ձեզ ավելի է հարկավոր» (Փիլ.1. 23-24): Նույնիսկ մնալու և ուրիշներին օգնելու օրինական ցանկությունամբ Պողոսը ավելի մեծ ձգտում ունեյր, դեպի Քրիստոսն ու երկնային տանը նրա հետ լինելը:

Այսպիսի վստահությունը փոխում է մի կյանքից մյուսն անցնելու պահը: Մեր հույսը կարող է մխիթարել մարդկանց կորստյան ժամանակ: Թեև մենք ցավում ենք մեր սիրեցյալների կորստի համար, Հիսուսին հավատացողները չեն տխրում, ինչպես նրանք, ովքեր «հույս չունեն» (Ա. Թես. 4.13): Իրական հույսը նրան ճանաչողների սեփականությունն է:

Աղոթք - Ամենայն հույսի Աստված, խնդրում եմ հիշեցրո՛ւ ինձ Հիսուսի մահվան հաղթանակի մասին: Ամեն:
Աժխարհը տղառնում է անհուսության իրողությանմբ, սակայն Տեր Հիսուսի սված հույսը փոխում է մեր հայացքը կյանքի յայտարի վերաբերյալ:

Որովհետև հենց դրա համար ենք տքնում և պայքարում, որովհետև հույս ենք դրել կենդանի Աստծո վրա: (Ա.Տիմ. 4.10)

Ի՞ՆՉԸ ԿԱՐՈՂ Է ԱՎԵԼԻ ԼԱՎ ԼԻՆԵԼ

Էրիկը քսան տարեկանից անց էր, երբ լսեց իր նկատմամբ Հիսուսի սիրո մասին: Նա սկսեց եկեղեցի հաճախել, որտեղ հանդիպեց մեկին, որն օգնեց ավելի լավ ճանաչել Քրիստոսին: Շատ չանցած՝ նրա վերահսկիչն իրեն հանձնարարեց ուսուցանել եկեղեցու տղաների խմբին: Տարիների ընթացքում Աստված էրիկի սիրտը մղեց օգնելու վտանգավոր ճանապարհի վրա հայտնված իր համաքաղաքացի երիտասարդներին, տարեցներին, իր դրացիներին ու բոլոր կարիքավորներին: Հիմա արդեն հիսունամյա էրիկը շատ երախտապարտ է, որ իրեն շուտ են սովորեցրել ծառայել Աստծո փառքի համար: «Իմ սիրտը լցված է բաժնեկցելու հույսով, որ ես գտա Հիսուսի մեջ: Ի՞նչը կարող է ավելի լավ լինել, քան Աստծուն ծառայելը», - ասում է նա: Տիմոթեոսը մանուկ էր, երբ նրա մայրն ու տատը մեծ ազդեցություն ունեցան հավատի առումով (Բ.Տիմ. 1.5): Եվ արդեն չափահաս երիտասարդ էր, երբ հանդիպեց Պողոս առաքյալին, որը, նրա մեջ տեսնելով Աստծուն ծառայելու ներուժը, հրավիրեց միանալ իր ճամփորդությանը (Գործք 16.1-3): Պողոսը դարձավ Տիմոթեոսի դաստիարակը ծառայություն մեջ ու կյանքում: Խրախուսեց ուսումնասիրել, լինել խիզախ և օգտագործել իր տաղանդները Աստծուն ծառայելու համար (Ա. Տիմ. 4.6-16): Ինչո՞ւ էր Պողոսն ուզում, որ Տիմոթեոսը հավատարիմ լիներ ծառայության մեջ: Նա գրել է. «Որովհետև հենց դրա համար ենք տքնում և պայքարում, որովհետև հույս ենք դրել կենդանի Աստծո վրա, որ բոլոր մարդկանց, մանավանդ հավատացյալների Փրկիչն է» (Ա.Տիմ. 4.10): Հիսուսը մեր հույսն է և աշխարհի Փրկիչը: Ի՞նչը կարող է ավելի լավ լինել, քան նրան ծառայել:

Աղոթք - Սիրելի՛ Հայր, խնդրում եմ՝ ինձ տո՛ւր սիրտ, որպեսզի Թո հույսը բերեմ իմ շրջապատին: Ամեն:

Քրիստոսի մասին մեր սովորածները բաժնեկցենք ուրիշների հետ, որոնք օգնության կարիք ունեն:

Ձեր առջև դրեցի կյանքն ու մահը, օրհնությունն ու անեծքը: Ուրեմն ընտրի՛ր կյանքը, որ ապրես: (Բ Օր. 30.19)

ԸՆՏՐՈՒԹՅՈՒՆ

Սիրելի ընկերոջս մահից մի քանի շաբաթ անց խոսեցի նրա մոր հետ: Ձէի կարող հարցնել՝ ինչպես է, որովհետև որդու մահը սգացողին այդպիսի հարց տալն անտեղի եմ համարում: Եվ ես հարցրի, թե ինչպես է դիմանում այդ ցավին: Նա պատասխանեց.«Ես ընտրում եմ ուրախությունը»:

Նրա այդ խոսքերն ինձ ծառայեցին, երբ ինքս էի պայքարում կյանքի որոշ տհաճությունների դեմ, նաև հիշեցրին Մովսեսի հրամանը իսրայելցիներին՝ խոստացված երկիր մտնելուց առաջ: Աստված ուզում էր՝ նրանք իմանային, որ ունեն ընտրություն: Մովսեսն ասաց.«Ձեր առջև դրեցի կյանքն ու մահը, օրհնությունն ու անեծքը: Ուրեմն ընտրի՛ր կյանքը, որ ապրես» (Բ Օր. 30.19): Նրանք կարող էին հետևել Աստծո օրենքներին ու լավ ապրել, կամ հեռանալ Նրանից և ապրել «մահվան ու չարի» հետևանքներով (Հմ.15):

Մենք նույնպես պետք է ապրելու ընտրություն կատարենք: Կարող ենք ընտրել ուրախությունը՝ հավատալով ու վստահելով Աստծո խոստումներին: Կամ կարող ենք կենտրոնանալ մեր ճանապարհի դժվարությունների ու ժխտական մասերի վրա՝ թույլ տալով, որ դրանք խլեն մեր ուրախությունը: Թեև ուրախություն ունենալու համար պահանջվում է փորձառություն և Սուրբ Հոգու օգնությունը, բայց մենք կարող ենք ընտրել ուրախությունը՝ իմանալով, որ «ամեն ինչ գործակից է լինում նրանց բարիքի համար, ովքեր սիրում են Աստծուն» (Հռոմ. 8.28):

Աղոթք - Ուրախություն տվող սիրելի՛ Հայր, խնդրում եմ՝ օգնի՛ր ինձ, որ այսօր ընտրեմ Քեզ հետևելը և հավատամ ու վստահեմ Քեզ: Ամեն:

Հակառակ մեր այսօրվա հանգամանքներից՝ կարելի է ընտրել ուրախությունն ու օրհնությունը: Ուսի ընտրե՛նք լավն ու բարին:

Անիրավների ճանապարհը խավարի նման է. նրանք չգիտեն, թե ինչով են գայթակղվում: (Առ. 4. 19)

ՄԵԶ ԱՆՅՐԱԺԵՇՏ ԻՍԱՍՏՆՈՒԹՅՈՒՆԸ

«Մ եծ գրիպը» կոթողային գրքում ամերիկացի գրող Ջոն Բարրին պատմում է 1918 թ. գրիպի համաճարակի մասին և բացահայտում, թե ինչպես առողջապահության պատասխանատուները փոխանակ զգուշանալով՝ ակնկալում էին զանգվածային բռնկում: Նրանք վախենում էին, որ Առաջին համաշխարհային պատերազմի պատճառով նոր հիվանդություններ կարող են տարածվել: Բայց այդ իմացությունը ոչ մի օգուտ չէր տալիս: Հզոր առաջնորդները նույնպես, ահազանգ հնչեցնելով հանդերձ, գնում էին դեպի բռնություն: Եվ մասնագետների հաշվումներով՝ այդ համաճարակի հետևանքով մահացել է հիսուն միլիոն մարդ՝ այդ թիվն ավելացնելով պատերազմի պատճառով սպանված քսան միլիոնին:

Եվ կրկին ապացուցվում է, որ մարդկային գիտելիքը երբեք բավարար չէ մեզ չարից փրկելու համար (Առ. 4. 14-16): Թեև մենք հսկայական գիտելիքներ ենք կուտակում, ուշագրավ պատկերներ ենրկայացնում, սակայն դեռևս չենք կարողանում կասեցնել այն ցավը, որ պատճառում ենք իրար: Չենք խոտորում «անիրավների ճանապարհը», անընդհատ կրկնվող այն ուղին, որ տանում է «դեպի խավար»: Հակառակ մեր լավագույն գիտելիքների՝ մենք իսկապես պատկերացում չունենք, թե «թե ինչով ենք գայթակղվում» (Հմ.19):

Ահա ինչու մենք պետք է ստանանաք «իմաստություն և բովանդակություն» (Հմ.5): Մեր գիտելիքները միշտ էլ պակասում են, իսկ Նրա իմաստությունը կապահովի մեզ համար անհրաժեշտը:

Աղոթք - Սիրելի՛ Հայր, իմ մարդկային գիտելիքները չեն կարողանում փրկել ինձ: Խնդրում եմ՝ սովորեցրո՛ւ ինձ Քո ճշմարտությունը: Ամեն:

Սարդկային գիտելիքների ղակասը ակնհայտ է: Իսկ Աստծո իմաստությունը մեզ սովորեցնում է ամրել ավելի լավ ու ծեմարիտ ձևով:

Հագե՛ք գուժ, ողորմութիւն, քաղցրութիւն, խոնարհութիւն, հեզութիւն, համբերատարութիւն: (Կող. 3. 12)

ԴԱՆԴԱԴ ՆՈՐԱՃԵՎՈՒԹՅԱՆ ՇՆՈՐՀԻՎ

Լսե՛՛լ եք «դանդաղ նորաձևության» մասին: Սա մի շարժում է, որի նպատակն է հակադրվել «արագ նորաձևությանը»՝ էժանագին հագուստի արագ վաճառքին: Արագ նորաձևության հագուստները արագ էլ դուրս են գալիս շրջանառութիւնից:

Դանդաղ նորաձևութիւնը շարժումը մարդկանց մղում է մի փոքր այլ մոտեցում ունենալ: Միշտ նոր տեսք ունենալու համար այն առաջարկում է ընտրել քիչ, բայց լավ և որակյալ աղբյուրներից պատրաստված նյութեր, որոնք մնայուն են:

Դանդաղ նորաձևության առաջարկի մասին մտածելիս հասկացա, որ ես էլ էի հակված ընտրել արագ նորաձևության վերջին միտումները: Կողոսացիներին ուղղված նամակում Պողոսն ասում է, որ Հիսուսով իսկապես կերպարանափոխվելը արագ լուծում պահանջող քմահաճույք չէ: Այդ աստիճանական վերափոխման պրոցեսը կարող է ամբողջ կյանք տևել:

Նորաձևության վերջին խոսքով հագնվելու մարդկային ձգտումը կարելի է փոխարինել «գութ, ողորմութիւն, քաղցրութիւն, խոնարհութիւն, հեզութիւն, համբերատարութիւն» հագնելու (Հմ. 12)՝ Սուրբ Հոգու խորհրդով: Կարող ենք համբերատարութիւն սովորել Քրիստոսի՝ մեր սրտերը փոխող դանդաղ ճամփորդության ժամանակ: Ճամփորդութիւն, որը տանում է դեպի հարատև խաղաղութիւն (Հմ.15):

Աղոթք - Հայր, շնորհակալ եմ, որ կարող եմ իմ անհանգիստ ձգտումները փոխարինել Քեզ հետ քայլելու հանգստությամբ: Ամեն:

Վերջին նորաձևութիւններով փորձում ենք աղաժողովութիւն գտնել, սակայն գոհունակութիւն չենք գտնել Տեր Հիսուսի մեջ:

Եվ խիստ ցնցվում է իմ անձը. իսկ դու, ո՛վ Տեր, մինչև ե՞րբ... (Սաղմ. 6. 3)

ՀՈՒՅՄ՝ ՑԱՎՈՂԻ ՀԱՍԱՐ

«Մարդկանց մեծամասնությունն ունեն սպիներ, որոնք ուրիշները չեն կարող տեսնել կամ հասկանալ», - բեյաբուլիստ Անդրելթոն Սիմոնսն այս անկեղծ խոսքերով հրաժարվեց մասնակցել 2020-ի մրցաշարի ավարտին, երբ նրա մոտ առաջացան հոգեկան խանգարումներ: Այդ որոշումն ընդունելուց հետո նա զգաց, որ իր պատմության մասին պետք է իմանան նաև ուրիշները՝ որպես խրախուսում ու կարեկցություն արտահայտություն նման մարտահրավերներ դիմադրավողներին:

Անտեսանելի սպիներն այն խոր ցավերն ու վերքերն են, որոնք չեն երևում, բայց իրական ցավ ու տառապանք են պատճառում: Սաղմոս 6-ում Դավիթը, ցավով արտահայտելով իր ներքին խոր պայքարը, գրել է, որ ինքը «տկար է» (Հմ.2), «ցնցվում է» (Հմ.3) և «ամբողջ գիշեր արցունքներով թրջում է իր անկողինը» (Հմ.6): Թեև Դավիթը չի ասում իր տառապանքի պատճառը, սակայն մեզանից շատերը կարող են իրենց վերաբերմունքը ցույց տալ այդ ցավին:

Մենք կարող ենք նաև քաջալերվել Դավիթի՝ ցավին արձագանքելու ձևով: Իրեն ճնշող տառապանքների մեջ Դավիթը դիմեց Աստծուն: Անկեղծորեն ցույց տալով իր սիրտը՝ նա աղոթեց բժշկվելու (Հմ.2), փրկության (Հմ.4) և ողորմության համար (Հմ.9): Նույնիսկ Աստծուն հարցնելով «մինչև ե՞րբ» ու շարունակելով խոսել իր վիճակից՝ նա վստահ էր, որ Աստված «լսեց իմ աղաչանքը. Տերն ընդունում է իմ աղոթքը» (Հմ.9):

Քանի որ Նա մեր Աստվածն է, ուրեմն հույսը միշտ կա:

Աղոթք - Երկնավոր Հայր, ինձ տո՛ւր քաջություն՝ արտահայտելու իմ անենախոր ցավը և ողջունելու Քո ներկայությունն ու ապաքինումը իմ վիճակում: Ամեն:

Ցավի, դայաբի ու քառադանգի դահերին դիմենք Ասծուն՝ խնդրելով բժշկություն, ողորմություն և փրկություն:

Սեր Տեր Հիսուս Քրիստոսի Աստվածը իրեն ճանաչելու համար տա ձեզ իմաստնություն և հայտնության հոգի, որ ձեր սրտի աչքերը լուսավորի, և ճանաչեք, թե ի՞նչ է նրա կոչման հույսը: (Եփ, 1. 17-18)

ԲԱ՛Յ ՍՐՏԻՍ ԱՉՔԵՐԸ

2001 թ. Քրիստոֆեր Դաֆլի անունով վաղաժամ ծնված երեխան ողջ մնալով զարմացրեց բժիշկներին: Հինգ ամսականում նրան ընդգրկեցին խնամատարություն ծրագրում, մինչև որ մորաքրոջ ընտանիքը որդեգրեց մանկանը: Չորս տարեկանում մանկավարժներից մեկը նկատեց, որ երեխան, թեև կույր էր և աուտիզմ ուներ, բայց լավ ձայն ուներ: Վեց տարի անց նա արդեն եկեղեցու բեմում երգում էր «Բացե՛ք իմ սրտի աչքերը»: Այդ տեսանյութը, համացանցում տարածվելով, հասավ միլիոնավոր մարդկանց: 2020-ին Քրիստոֆերն արդեն խոսեց հաշմանդամություն ունեցողներին պաշտպանելու իր նպատակի մասին: Նա շարունակում է ապացուցել, որ հնարավորություններն անսահման են, երբ սրտիդ աչքերը բացում ես Աստծո առաջ:

Պողոս առաքյալը գովում է եփեսացիներին՝ իրենց համարձակ հավատքի համար (1.15-16), խնդրում է Աստծուց, որ նրանց տա «իմաստնություն և հայտնության հոգի», որպեսզի ավելի լավ ճանաչեն Իրեն (հմ.17): Ազդեցում է, որ նրանց աչքերը «լուսավորվեն» կամ «բացվեն», որպեսզի նրանք հասկանան այն հույսն ու ժառանգությունը, որ Աստված խոստացել է իր ժողովրդին (հմ.18): Երբ Աստծուց խնդրենք, որ Իրեն բացահայտի մեզ, մենք կկարողանանք ավելի լավ ճանաչել Նրան ու վստահորեն հայտարարել Իր անունն ու իշխանությունը (հմ.19-23): Հիսուսի հանդեպ մեր ունեցած հավատով, բոլորին սիրելով և միաժամանակ Նրան խնդրելով, որ շարունակի բացել մեր սրտի աչքերը, կկարողանանք ապրել այնպես, որ ապացուցվեն Նրա անսահման հնարավորությունները:

Աղոթք - Հոգի՛ր ու ողորմած Աստված, խնդրում եմ՝ բա՛ց սրտիս աչքերը, որպեսզի կարողանամ ճանաչել, սիրել և ապրել Քեզ համար՝ համարձակ հավատքով, որ մղում է Քեզ երկրպագելու: Ամեն:

Պե՛տ է ավելի լավ ճանաչե՛նք ու սիրե՛նք մեզ ԵՐՁԱՊԱՏՈՂՆԵՐԻՆ այնպես, ինչպես Աստված է սիրում մեզ:

Սի՛ վախեցիր, որովհետև հանուն քո հայր Հովնաթանի սիրո ես քեզ անպայման բարերարություն պիտի անեմ: (Բ. Թագ. 9.7)

ՃԱՆԱԶԵԼ ԵՎ ՍԻՐԵԼ

«Որդիս ճանաչո՞ւմ է քեզ» ազդեցիկ հոգևածու մարզական լրագրող Ջոնաթան Տժարքսը գրում է, որ պայքարում է քաղցկեղի դեմ և ցանկություն հայտնում, որ իր մահից հետո մարդիկ հոգ տանեն կնոջ ու փոքրիկ որդու մասին: Երեսուներս տարեկան թղթակիցը հոգվածը գրել է մահից վեց ամիս առաջ: Նա հավատում էր Հիսուսին և իր հոգվածում հիշատակել էր սուրբ գրություններ, որոնք այրիներին ու որբերին խնամելու մասին էին (Ելք 22.22, Ես. 1.17, Հակ. 1.27): Իսկ ընկերներին ուղղված խոսքում գրել էր. «Երբ ձեզանից յուրաքանչյուրին տեսնեմ դրախտում, միայն մեկ բան եմ հարցնելու. «Լավ վարվե՞լ ես որդուս ու կնոջս հետ: Որդիս ճանաչո՞ւմ է քեզ»: Դավիթ թագավորը հարցնում է. «Արդյոք Սավուղի տանից մնացած մարդ կա՞, որ նրան հանուն Հովնաթանի սիրո բարերարություն անեմ» (Բ. Թագ. 9.1): Նրա մոտ են բերում Հովնաթանի որդուն՝ դժբախտ պատահարի հետևանքով կաղ մնացած Մեմփիբոսթեին (Հմ. 3, տե՛ս 4.4), որը բերանքսիվայր ընկնելով՝ երկրպագում է թագավորին: Դավիթը նրան ասում է. «Սի՛ վախեցիր, որովհետև հանուն քո հայր Հովնաթանի սիրո ես քեզ անպայման բարերարություն պիտի անեմ և քո հոր՝ Սավուղի բոլոր արտերը պիտի վերադարձնեմ քեզ, և դու պիտի միշտ հաց ուտես իմ սեղանից» (Հմ. 9.7): Դավիթը սիրալիբ կարեկցություն ցուցաբերեց Մեմփիբոսթեի հանդեպ, որը ժամանակի ընթացքում իսկապես ճանաչեց ու ընդունեց նրան (տե՛ս 19. 24-30): Հիսուսը մեզ կոչ է անում սիրել ուրիշներին այնպես, ինչպես Ինքն է մեզ սիրում (Հովհ. 13. 34): Երբ նա գործում է մեր մեջ ու մեր միջոցով, եկե՛ք իսկապես լավ ճանաչենք ու սիրենք նրան:

Աղոթք - Երկնավոր Հայր, օգնի՛ր, որ պատվեմ Քեզ՝ ձգտելով իսկապես ճանաչել ու սիրել ուրիշներին: Ամեն

Պե՛տք է ավելի լավ ճանաչեմք մեզ օրջադասողներին, սիրեմք նրանց այնպես, ինչպես Աստված է սիրում մեզ:

Հավիտյան Տիրոջը վստահեք: (Ես. 26. 4)

ՀԱՎԻՏՅԱՆ ՎՍԱՐԵԼ

Չմռան մի առավոտ, բացելով վարագույրները, մառախուղի թանձր պատ տեսա: Մեր բնակված տարածքի համար հազվադեպ այդ երևույթը անակնկալ էր: Իսկ օդերևութաբանները կանխատեսել էին, որ այն կցրվի մեկ ժամ հետո: Այդպես էլ եղավ: Մեկ ժամ անց մառախուղն անցավ, և երկինքը դարձավ արևոտ ու կապույտ:

Ես, որ կյանքում միայն մառախուղ եմ տեսել, պատուհանի մոտ կանգնած, խորհում էի վստահության իմ մակարդակի մասին: Եվ հարցրի ամուսնուս.«Աստծուն վստահեմ միայն այն ժամանակ, երբ տեսնո՞ւմ եմ»:

Երբ Ողիա թագավորը մեռավ, և որոշ կաշառակեր կառավարիչներ Հուդայի իշխաններ դարձան, Եսային հարցրեց.«Ո՞ւմ կարող ենք վստահել»: Աստված նրան արձագանքեց մի տեսիլքով, որը համոզեց մարգարեին, որ Նրան կարելի է վստահել այսօր՝ գալիք ավելի լավ օրերի համար: Եվ Եսային գովաբանեց. «Հաստատուն միտք ունեցողին դու պահում ես կատարյալ խաղաղության մեջ, քանզի քեզ է հուսացել» (Ես. 26.3): Ապա ավելացրեց. «Հավիտյան Տիրոջը վստահեք, որովհետև Տեր Աստված հավիտենական վեմ է» (Հմ. 4):

Երբ մեր միտքը կենտրոնացած լինի Աստծո վրա, մենք կարող ենք վստահել Նրան նույնիսկ մառախուղի ու շփոթության ժամանակ: Մենք կարող ենք հիմա տեսնել, բայց եթե վստահենք Աստծուն, կարող ենք վստահ լինել, որ Նրա օգնությունը մոտ է:

Աղոթք - Սիրելի՛ Հայր, աշխարհն այսօր մշուշապատ է երևում, ուստի օգնիր, որ միտքս ուղղեմ Քեզ վրա, որին վստահում եմ հավիտյան: Ամեն:

Երբ մեր կյանքը դառնա մռուռոտ ու ցփոթելի, մեր դիմագրաված բոլոր հարցերի համար վստահե՛նք Ասծուն:

խաղաղություն են թողնում ձեզ, իմ խաղաղությունն են տալիս ձեզ: (Յոզ. 14. 27)

ԱՆԿԱՐԵԼԻ ՊԱՐԳԵՎ

Ուրախ էի, որ սկեսուրիս տարեդարձի առիթով կարողացա գտնել ցանկալի նվեր՝ ապարանջան՝ իր սիրելի քարով: Հարմար ու գեղեցիկ նվեր գտնելը միշտ էլ հաճելի է: Բայց ի՞նչ անել, եթե անհրաժեշտ նվերը երբեմն մեր նյութական հնարավորություններից վեր է լինում: Մեզանից շատերն ուզում են մեկին նվիրել մտքի խաղաղություն, հանգիստ և նույնիսկ համբերություն: Եթե միայն դրանք հնարավոր լինեք գնել, ծրարել ու ժապավենով կապել:

Այդպիսի նվերներ մարդիկ չեն կարող տալ միմյանց: Սակայն Հիսուսը՝ մարդեղացած Աստվածը, իրեն հավատացողներին տալիս է այդպիսի «անհնար» թվացող մի պարզև՝ խաղաղություն: Աշակերտներին թողնելուց ու երկինք համբառնալուց առաջ Հիսուսը նրանց մխիթարեց Սուրբ Հոգի տալու խոստով. «Նա ամեն բան կուսուցանի ու կհիշեցնի ձեզ այն ամենը, ինչ ձեզ ասացի» (Հովհ. 14. 26): Իր աշակերտներին Նա որպես անխափան նվեր առաջարկեց խաղաղություն, Ի՛ր խաղաղությունը, երբ նրանց սրտերն անհանգիստ էին, կամ երբ նրանք ապրում էին վախի մեջ: Նա Ինքը մեր խաղաղությունն ու հաշտությունն է Աստծո, ուրիշների և ինքներս մեզ հետ:

Մենք կարող ենք մեր սիրելիների համբերություն կամ բարելավված առողջություն տալու հնարավորություն չունենալ: Ոչ էլ մեր հնարավորության սահմաններում է նրանց տալ այն խաղաղությունը, որ անհրաժեշտ է մարտահրավերների դիմադրելու համար: Բայց մենք կարող ենք առաջնորդվել Հոգով ու նրանց հետ խոսել Հիսուսի՝ ճշմարիտ ու հարատև խաղաղություն տվողի ու մարմնավորողի մասին:

Աղոթք - Տե՛ր Հիսուս, շնորհակալ եմ իմ կյանքում ունեցածդ անխափան խաղաղության մխիթարության համար: Ամեն:

Եթե Քրիստոսի սլած խաղաղությունն ունես Քո մեջ, փոխանցի՛ր այն ուրիշներին:

Աստված ընտրեց նրանց, որոնց այս աշխարհում հիմարներ են կարծում, որպեսզի իմաստուններին ամաչեցնի: (Ա. Կորնթ. 1. 27)

ԱՍՏԾՈ ԱՆԱԿՆԿԱԼ ՁԵԿԵՐԸ

Հովիվը, թուղթը մոտեցնելով աչքերին, ուշադիր նայեց իր պատրաստած քարոզի տեքստին: Նա շատ վատ էր տեսնում և կարդում էր ոչ տպավորիչ ու միապաղաղ ձայնով: Բայց Զոնաթան էդվարդսի քարոզչության միջոցով Աստծո Հոգին շարժվեց ու վառեց Առաջին մեծ զարթոնքի կրակը և հազարավոր մարդկանց առաջնորդեց դեպի Քրիստոսը:

Աստված հաճախ անսպասելի բաներ է օգտագործում Իր նպատակների համար: Պողոս առաքյալը, գրելով մարդկության համար Հիսուսի խաչվելու ու սիրառատ մահվան մասին, եզրափակում է. «Աստված ընտրեց նրանց, որոնց այս աշխարհում հիմարներ են կարծում, որպեսզի իմաստուններին ամաչեցնի» (Ա. Կորնթ. 1. 27): Աշխարհն սպասում էր, որ աստվածային իմաստունությունը նմանվի մերինին և անդիմադրելի ուժով դա: Իսկ Հիսուսը խոնարհաբար ու նրբանկատորեն եկավ մեզ փրկելու մեր մեղքերից և այդպես դարձավ մեզ համար «իմաստունություն, արդարություն, սրբություն և փրկություն» (Հմ. 30):

Հավիտենական և ամենաիմաստուն Աստվածը դարձավ մարդկային մանուկ, որը մեծանալով տանջվեց, մեռավ ու հարություն առավ, որպեսզի Իր սիրով ցույց տա մեզ դեպի Տերը տանող ճանապարհը: Մեծ բաների հասնելու համար Նա սիրում է խոնարհ միջոցներ ու մարդկանց օգտագործել: Եթե ուզենք, Նա կարող է մեզ էլ օգտագործել:

Աղոթք - Սիրող Հայր, շնորհակալ եմ Քո անսպասելի ուղիների համար: Օգնիր ինձ, որ այսօր մոտիկից հետևեմ Քեզ, որպեսզի օգտագործվեմ այն բանի համար, ինչը հաճելի է Քեզ: Ամեն:

Եթե անակնկալ բաներ ենք տեսնում, դեպ է այդ մասին ուրիշներին դասնենք:

Աստված ասաց. «Ես քեզ հետ կլինեմ»: (ԵԼՔ 3.12)

ԵՍ Ո՞Վ ԵՍ

Կիզոմբոն նստեց խարույկի կողքին ու նայելով կրակին՝ սկսեց խորհել իր կյանքի մեծ հարցերի մասին: «Ի՞նչ եմ կարողացել ես անել», - մտածեց նա և անմիջապես էլ պատասխանեց.«Իրականում ոչ շատ բան»: Նա վերադարձել էր իր ծննդավայր և ծառայում էր իր հոր աշխատած դպրոցում: Նա փորձում էր նաև գրել հոր մասին, որն անցել էր երկու քաղաքացիական պատերազմով: Ու դարձյալ նրան տանջում էր նույն հարցը.«Ես ո՞վ եմ, որ փորձում եմ անել դա»: Կիզոմբոյի անվստահությունը նման էր Մովսեսի զգացումներին: Աստված նրան առաքելություն էր վստահել.«Ուստի արի՛ Հիմա քեզ ուղարկեմ փարավոնի մոտ, և հանի՛ր Եգիպտոսից իմ ժողովրդին՝ Իսրայելի որդիներին» (ԵԼՔ 3.10): Մովսեսը պատասխանում է. «Ես ո՞վ եմ» (Հմ.11): Մովսեսի որոշ թույլ առարկումներից հետո Աստված նրան հարցնում է.«Այդ ի՞նչ է քո ձեռքին: Նա պատասխանում է՝ դավազան» (4.2): Աստծո հրամանով Մովսեսը դավազանը նետում է գետնին, և այն վերածվում է օձի: Չնայած վախին՝ Մովսեսը բռնում է այն, որը նրա ձեռքում նորից դառնում է դավազան (Հմ.4): Աստծո զորությունը Մովսեսը կարող էր հանդիպել փարավոնի հետ, որովհետև տառացիորեն Եգիպտոսի «աստվածներից» մեկը՝ օձը, իր ձեռքում էր: Եգիպտոսի աստվածները վտանգ չէին ներկայացնում, միայն ճշմարիտ Աստծուց էր վտանգը: Կիզոմբոն մտածեց Մովսեսի մասին և զգաց Աստծո պատասխանը, թե. «Ինձ և Իմ խոսքն ունես»: Մտածեց նաև իր ընկերների մասին, որոնք խրախուսում էին գրել հոր պատմությունը, որպեսզի ուրիշներն էլ իմանան իր կյանքում Աստծո զորության մասին: Նա մենակ չէր: Միայնակ մեր բոլոր ջանքերն անբավարար են: Բայց մենք ծառայում ենք Աստծուն, որն ասում է. «Ես քեզ հետ կլինեմ» (3.12):

Աղոթք - Հայր, Քեզ հետ ես ոչ մի բանի պակաս չունեմ, անկախ իրավիճակներից: Ամեն:

Ի՞նչ ունենք, որ Աստված կարող է օգնագործել: Դա կօգնի մեզ մտածելու, թե նա ինչ կարող է անել մեզ համար:

Մեզ համար հաստատուն և անշարժ խարիսխն է, որ թափանցում է վարագույրից ներս: (Եբ. 6.19)

ՀՈՒՅՍԻ ՄԵՐ ԽԱՐԻՍԽԸ

Կիրականորյա դպրոցի վեցերորդ դասարանցիներին նկարագրելով փողոցում ստվարաթղթի տակ քնող մարդկանց՝ Հարցրի, թե ինչի կարիք ունեն նրանք: Մեկն ասաց՝ սնունդ, մյուսը՝ փող, ապահով տեղ: Մի աղջիկ ասաց՝ հույս: Եվ բացատրեց, որ իր կարծիքով՝ նրանք հույսով սպասում են, թե լավ բաներ պիտի լինեն: Ինձ համար հետաքրքիր էր այդ մտածելակերպը, որովհետև դժվարությունների մեջ գտնվող մարդիկ հիմնականում լավ բան չեն ակնկալում:

Աստվածաշունչը նույնպես պատմում է այդ նույն հույսի մասին. «Հավատը հուսացված բաների հաստատումն է» (Եբ. 11.1): Տեր Հիսուսին հավատացողներս էլ կարող ենք ակնկալել, որ լավ բաներ պիտի կատարվեն:

Ո՞րն է այն գերագույն բարիքը, որին կարող են վստահորեն հուսալ Հիսուսին հավատացողները՝ «ներա հանգստի մեջ մտնելու խոստումը» (4.1): Հավատացյալների համար Աստծո հանգիստը ներառում է Նրա խաղաղությունը, փրկություն վստահությունը, Նրա ուժին ապավինումն ու ապագա տան երաշխիքը: Աստծո երաշխավորությունը և Հիսուսի առաջարկած փրկությունն այն է, թե ինչու կարող է հույսը լինել մեր խարիսխը՝ անհրաժեշտության դեպքում մեզ հաստատուն պահելով (6.18-20): Աշխարհն իսկապես հույսի կարիք ունի. Աստծո ճշմարիտ ու վստահ հավաստիացման, որ լավ ու վատ ժամանակներում Նա է ասելու վերջին խոսքը և չի տապալելու մեզ: Վստահելով Նրան, մենք գիտենք, որ Նա մեզ համար ամեն ինչ կճշտի իր ժամանակի մեջ:

Աղոթք - Սիրելի՛ Աստված, Քո հանդեպ իմ հույսը հաստատ է ու ապահով ոչ թե այն պատճառով, որ հավատքս է ամուր, այլ որ Դու ես հավատարիմ Քո խոստումները կատարելու մեջ: Ամեն:

Ասվածառույնը մեզ ֆաջալերում և ցալիս է հույս ու վստահություն: Շնորհակալ լինե՞մք Ասծուն այդ դարգևի համար:

Տարիքան բազում բարի գործեր ու ողորմություններ էր արել:
(Գործք 9.36)

ԻՆՉ ՈՐ ՈՒՆԵՍ, ՕԳՏԱԳՈՐԾԻՐ ՀԻՍՈՒՄԻ ՀԱՄԱՐ

Կարի փառքի սրահն ստեղծվել է 2011-ին և ներկայացնում է այն մարդկանց, ովքեր մեծ ավանդ են ունեցել տնային կարի արտադրութայան մեջ: Նրանցից է օրինակ Մարթա Պուլե-նը, որն այդ խմբում ընդգրկված է եղել 2005-ին և նկարագրված է որպես Առակներ 31-ի «առաքինի կինը, որը երբեք չի թերացել հայտարարելու իր ուժի, ոգեշնչման և օրհնությունների աղբյուրի մասին»:

Կարի փառքի սրահը 21-րդ դարի իրողությունն է, բայց եթե այն ստեղծվեր առաջին դարում Իսրայելում, Տաբիթա անունով կինը անպայման կընդգրկվեր այդ խմբում: Տաբիթան Հիսուսին հավատացող դերձակուհի էր, որը ժամանակ էր հատկացնում իր համայնքի աղքատ այրիների համար կարելու (Գործք 9. 36, 39): Երբ նա հիվանդացավ ու մահացավ, աշակերտները կանչեցին Պետրոսին, որ հրաշք գործի և իրենց սիրելի Տաբիթային կենդանացնի: Ողբացող այրիները Պետրոսին ցույց տվեցին նրա կարած հանդերձները (Հմ.39), որոնք այդ կնոջ բարություն արտահայտությունն էին (Հմ.36): Եվ Աստծո գործությամբ Տաբիթան կենդանացավ:

Աստված կանչում է մեզ ու զինում, որպեսզի մեր հմտություններով բավարարենք մեր համայնքի ու աշխարհի կարիքները: Եկե՛ք օգտագործենք մեր հմտությունները Հիսուսին ծառայելու համար և տեսնենք, թե Նա ինչպես է գործածում մեր սիրո գործերը սրտերն ու կյանքերը միացնելու համար (Եփ. 4. 16):

Աղոթք - Սիրելի՛ Հիսուս, խնդրում եմ՝ օգնի՛ր ինձ սիրով և կարեկցությամբ արձագանքելու ուրիշների կարիքներին: Ամեն:

Ասված մեզանից յուրաքանչյուրին սվել է որոշակի կարողություններ ու հմտություններ: Օգտագործե՛նք դրանք մարդկանց կարիքները հոգալու համար:

Նախ Աստծու արքայությունն ու նրա արդարությունը փնտրեք, և այդ ամենը ավելիով ձեզ կտրվի: (Մատթ. 6. 33)

ԱՌԱՋԻՆԸ ՑՈՒՑԱԿՈՒՄ

Օրն սկսեցի վազբով: Անկողնուց վեր թռա ու սկսեցի թվարկել անելիքներս: Գործնական ու անձնական ծրագրերս խառնվեցին իրար. աշխատանքի գնալ, խմբագրել հոդվածը, մաքրել գրասենյակը, ռազմավարական խումբ ձևավորել, համացանցում տեղադրել գյուտարարության մասին հոդված, մաքրել ներքնահարկը, ազոթել: Երբ հասա վերջին կետին, հիշեցի, որ Աստծո օգնության կարիքն ունեմ: Բայց ես այնքան հեռուն էի գնացել, որ մտքովս չէր էլ անցնում, որ այդ ամենն անում եմ մենակ՝ փորձելով ստեղծել իմ սեփական ընթացքը:

Հիսուսը գիտեր, որ մեր օրերն իրար են բախվում մշտական վազբի ու արագության հորձանուտում: Ուստի հրահանգում էր.«Նախ Աստծու արքայությունն ու նրա արդարությունը փնտրեք, և այդ ամենը ավելիով ձեզ կտրվի» (Մատթ. 6.33):

Բնական է, որ այս խոսքերը պետք է ընդունել որպես պատվիրան, որովհետև այդպես էլ կա: Բայց այդ խոսքերում կան նաև հրավեր: Մատթեոսի 6-ում Հիսուսը մեզ հրավիրում է աշխարհի վայրի անհանգստությունը (Հմ. 25-32) փոխարինել ամենօրյա վստահելի կյանքով: Աստված իր շնորհքով կօգնի մեզ մեր բոլոր օրերում, նույնիսկ մեր անելիքների վերջին կետին հասնելիս: Դրա համար պետք է նախ կյանքին նայենք իր տեսանկյունից:

Աղոթք - Հայր, շնորհակալ եմ անհանգստությունները թոթափելու և կյանքի առատ օրհնություններն ընդունելու Քո հրավերի համար: Ամեն:

Ամեն օր առաջին սեղն Աստուն քան, որդեսոյի մեր առօրյա ծնունդների ներքո կարողանանք շարունակել մեր կյանքը՝ մեր բոլոր կարիքները հոգալու համար վստահելով Հիսուսին:

Տեր Աստված մի պարտեզ տնկեց Եդեմում՝ արևելյան կողմը, և իր արարած մարդուն դրեց այնտեղ: (ԾՆ. 2.8)

ՊԱՐՏԵԶՈՒՄ

Հայրս սիրում էր բնության գրկում լինել, հավաքների, ձկնորսության մասնակցել: Հաճույքով նաև աշխատում էր բակում ու պարտեզում: Դրա համար, իհարկե, շատ ժամանակ էր պահանջվում: Ժամեր շարունակ նա կտրում էր, փորում, սերմեր ու ծաղիկներ ցանում, հանում մոլախոտերը, ջրում: Արդյունքն, իհարկե, նկատելի էր: Գեղեցիկ մարգագետին, համեղ լուլիկներ ու խաղաղության գեղեցիկ վարդեր: Ամեն տարի նա կտրում է վարդերը, բայց դրանք շարունակում են աճել՝ շրջապատը լցնելով բույրով ու գեղեցկությամբ:

Ծննդոց գրքում կարդում ենք եդեմի պարտեզի մասին, որտեղ ապրում, բարգավաճում ու Աստծո հետ քայլում են Ադամն ու Եվան: Այնտեղ «Տեր Աստված հողից բուսցրեց տեսքով հաճելի և քաղցրահամ պտուղներով բոլոր ծառերը» (Ծն. 2.9): Պատկերացնում եմ, որ այդ կատարյալ պարտեզում եղել են նաև գեղեցիկ, անուշաբույր, գուցե նաև առանց փշի վարդեր:

Ադամի ու Եվայի՝ Աստծոն չենթարկվելուց հետո նրանք վտարվեցին պարտեզից և կարիք ունեցան տնկելու և խնամելու իրենց սեփական այգին: Իսկ դա նշանակում էր փորել կարծր հողը, պայքարել փշերի և այլ դժվարությունների դեմ (3. 17-19, 23-24): Բայց Աստված շարունակեց ապահովել նրանց որոշ կարիքները (Հմ.21): Նա մարդկանց չթողեց առանց դեպի Իրեն ձգելու արարչագործության (Հռոմ. 1.20): Պարտեզի ծաղիկները մեզ հիշեցնում են Աստծո շարունակական սիրո և նորոգված ստեղծագործության խոստման մասին՝ իբրև հույսի ու մխիթարության խորհրդանիշ:

Աղոթք - Սիրելի՛ Հայր, շնորհակալություն քեզ Քո արարչագործության մեջ Քո մասին բազում հիշեցումների համար: Շնորհակալություն նաև փշերի մեջ եղած գեղեցկության համար: Ամեն:

Ասվածային ստեղծագործությունը մղում է գովաբանելու մեծ Արարչին և սեսնելու նրան Իր ստեղծագործության մեջ:

Ե՛ս եմ աշխարհի լույսը. ով իմ հետևից գա, նա խավարի մեջ չի քայլի: (Յոզի. 8.12)

ՔՐԻՍՏՈՍԸ՝ ՄԵՐ ՃՇՄԱՐԻՏ ԼՈՒՅԱԸ

«Գնա՛ դեպի լույսը»,*- ասաց ամուսինս, երբ քաղաքի մեծ հիվանդանոցներից մեկում փորձում էինք գտնել ելքը: Մենք այցելել էինք մեր բարեկամին, և երբ դուրս եկանք վերելակից, ոլորապտուլտ միջանցքները կիսախավար էին, ու դուրս գալու ճանապարհը գտնելը դժվար էր: Ի վերջո մի մարդու օգնությամբ քայլեցինք դեպի ելքի դուռը, որն իսկապես տանում էր դեպի պայծառ արևի լույսը:*

Տեր Հիսուսն էլ շփոթված ու կորաված մարդկանց հրավիրում է հոգևոր խավարից դուրս գալու համար հետևել Իրեն.«Ե՛ս եմ աշխարհի լույսը. ով իմ հետևից գա, նա խավարի մեջ չի քայլի, այլ կյանքի լույսը կընդունի» (Հովհ. 8.12): Նրա լույսի մեջ կարող ենք տեսնել գայթակղության քարեր, մեղքեր կամ կույր կետեր, որոնք թույլ կտան, որ Նա հեռացնի խավարը մեր կյանքից, երբ շողացնում է Իր լույսը մեր սրտերում ու մեր ճանապարհներին: Ինչպես կրակի սյունը, որ Իսրայելի ժողովրդին առաջնորդեց անապատում, այնպես էլ Քրիստոսի լույսը մեզ կբերի Աստծո ներկայությունը, պաշտպանությունն ու առաջնորդությունը:

Հովհաննեսը բացատրում է, որ Հիսուսը «ճշմարիտ լույսն էր» (Հովհ. 1.9), «իսկ խավարը նրան չտիրեց» (Հմ.5): Կյանքում թափառելու փոխարեն մենք կարող ենք Իրենից ուղղություն խնդրել, և Նա կլուսավորի մեր ուղին:

Աղոթք - Սիրելի՛ Յիսուս, խավարով լի աշխարհում Քո ճշմարիտ լույսը փայլեցրո՛ւ իմ սրտում ու իմ ճամփին: Ամեն:

Մեր կյանքի որոշ ոլորտներում Քրիստոսի մաքրագործող լույսի կարիքն ենք ունենում: Ուստի որոնենք Նրա լույսը և հրաժարվենք մեզ գայթակղող փառերից:

Խորագետը տեսնում է չարիքը և զգուշանում, իսկ միամիտներն անցնում են ու պատժվում: (Առ. 27.12)

ՎՏԱՆԳԸ ԿԱՆԽԵԼ ՄՏԱԾԵԼՈՎ

1 892 թ. խոլերայով հիվանդ մի մարդ էլլբա գետի միջոցով հիվանդությունը փոխանցեց Համբուրգի ջրամատակարարման համակարգին, ինչի պատճառով տասը հազար մարդ մահացավ: Դրանից ութ տարի առաջ գերմանացի մանրէակենսաբան Ռոբերտ Քոչը բացահայտել էր, որ խոլերան ջրով է փոխանցվում: Այդ հայտնագործությունը ստիպեց, որ եվրոպական մի շարք քաղաքներում մեծ ներդրումներ արվեն ջրային համակարգում և կատարելագործվեն մաքրման ու զտման կայանները: Համբուրգի իշխանությունները, սակայն, անտեսել էին դա, համարել կասկածելի գիտություն և ոչինչ չէին ձեռնարկել:

Առակների գիրքը շատ բան ունի ասելու այն մարդկանց, որոնք դժվարությունների հանդիպելիս հրաժարվում են որևէ բան անել: «Խորագետը տեսնում է չարիքը և զգուշանում» (27.12): Երբ Աստված օգնում է մեզ տեսնել սպասվող վտանգը, ողջամիտ կլինի պատրաստվել այդ վտանգը կանխելուն, դրա դեմ պայքարելուն: Իմաստնությունը հնարավոր կլինի դեպքերի ընթացքը փոխել կամ իր տված նախազգուշական միջոցներն օգտագործելով՝ դիմադրավել սպառնացող վտանգին: Այլապես կարող ենք անտեսել նախազգուշացման նշաններն ու ինքներս մեզ աղետի մատնել.«միամիտներն անցնում են ու պատժվում» (Հմ.12):

Սուրբգրային պատմություններում ու Հիսուսի կյանքի օրինակով Աստված մեզ ցույց է տալիս այն ուղին, որին պետք է հետևել: Ձանց առնելով դա՝ վտանգի մեջ կընկնենք: Թո՛ղ որ ականջալուր լինենք Նրա իմաստնությանը, երբ Նա իր շնորհքով առաջնորդում է մեզ, և փոխենք մեր ընթացքը:

Աղոթք - Սիրելի՛ Հայր, խնդրում եմ՝ օգնի՛ր ինձ, որ լսեմ Քեզ ու հեռանամ վտանգից: Ամեն:

Չմեծե՛նք ընդունել Աստծո սված իմաստնությունը և սովորե՛նք Նրա նախազգուշացումներից:

Տիրոջը հանձնիր Քո ճանապարհը և վստահիր նրան, և նա ամեն ինչ կտնօրինի: (Մաղմ. 37. 5)

ՀԱՆՁՆՎԵԼ ԱՍՏԾՈՒՆ

Ամերիկացի դերասան Ջոնաթան Ռոուսին, որ Ավետարաննե-րի վրա հիմնված «Ընտրյալները» հեռուստանախագծում մարմնավորում էր Հիսուսին, Աստծոն հանձնվելու կարևորու-թյունն զգաց 2018-ի մայիսին: Նա ութ տարի ապրում էր Լոս Անջելեսում, գրեթե ընչազուրկ էր, ուներ ընդամենը մեկ օրվա սնունդ և չուներ աշխատանք: Չիմանալով՝ ինչ անել, դերասա-նը սիրտը բացեց Աստծո առաջ և իր վիճակի մասին հայտնեց Նրան: «Ես բառացի աղոթեցի ու ասացի.«Քեզ եմ հանձնվում, Քեզ եմ հանձնվում»: Հենց նույն օրը նա իր նամակներում վճարման չորս կտրոն գտավ, իսկ երեք ամիս անց հայտնի հե-ռուստանախագծում նրան վստահվեց Հիսուսի դերը: Եվ Ռոու-սին հասկացավ, որ Աստված օգնում է նրանց, ովքեր վստա-հում ու ապավինում են Իրեն:

Փոխանակ անհանգստանալու և նախանձելու «անիրավու-թյուն գործողներին» (Մաղմ. 37.1)՝ սաղմոսերգուն մեզ հրավի-րում է ամեն ինչ հանձնել Աստծուն: Երբ ամբողջովին կենտրո-նանանք Իր վրա «Տիրոջը վստահենք և բարին անենք», «Նա մեր սրտի ուզածը կտա» (Հմ. 3,4): Եթե մենք Նրան հանձնենք մեր բոլոր ցանկությունները, առօրյա խնդիրներն ու անհանգս-տությունները, «Նա ամեն ինչ կտնօրինի և լույսի նման դուրս կհանի մեր արդարությունը» (Հմ.5-6): Որպես Հիսուսին հավա-տացողներ՝ մեզ համար կարևոր է թույլ տալ, որ Նա որոշի, թե ինչպիսին է լինելու մեր կյանքը:

Եկե՛ք հանձնվենք ու վստահենք Աստծուն: Երբ մենք այդպես վարվենք, Նա կանի այն, ինչն անհրաժեշտ է ու լավագույնն է:

Աղոթք - Սիրո՛ղ Հայր, խնդրում եմ՝ օգնիր ինձ, որ այսօր ազատորեն հանձնվեմ Քեզ և զգամ Քո կյանքն ու խաղաղությունը: Ամեն:

Դժվարություններ ու անորոշություններ մի՛ս էլ կլինեն մեր կյանքում, բայց կարևոր մեզ համար Աստծուն հանձնվելն է:

Դրա համար չենք վիատվում: Թեև մեր արտաքին մարդը քայքայվում է, բայց մեր ներքին մարդն օրեցօր նորոգվում է: (Բ.Կորնթ. 4.16)

ՍԻՐՏԴ ՉԿՈՐՑՆԵՄ

Ես չեմ հիշում մի ժամանակ, երբ մայրս՝ Դորոթին, առողջ և լավ լիներ: Երկար տարիներ տառապում էր շաքարախտից, որի բարդություններից էր նաև երիկամների խնդիրը: Կուտրվածքների պատճառով անվասայլակով էր տեղաշարժվում, ներոզ ունեւր և տեսողութլունն էր օրեցօր վատանում:

Սակայն որքան մայրս Ֆիզիկապես տկարանում էր, այնքան նրա բարեպաշտութլունն ավելանում էր : Նա ժամերով աղոթում էր, որ ուրիշները ճանաչեն ու զգան Աստծո սերը: Նրա համար Աստվածաշնչի խոսքերն ավելի էին քաղցրացել: Իսկ տեսողութլունը վատանալու օրերին նա իր քրոջը նամակ գրեց, որում ներառել էր հատված կորնթացիներին ուղղված Բ նամակից.« Դրա համար չենք վհատվում: Թեև մեր արտաքին մարդը քայքայվում է, բայց մեր ներքին մարդն օրեցօր նորոգվում է» (Հմ. 4.16): Պողոս առաքյալը գիտեր, թե որքան դյուրին է «սիրտը կորցնելը»: Վերոհիշյալ նամակի 11-ում նա նկարագրում է իր կյանքի վտանգները, ցավն ու զրկանքները (Հմ.23-29): Բայց նա այդ «զժբախտութլունները» համարում է ժամանակավոր: Եվ խրախուսում է մարդկանց նայել ոչ թե այն բաներին, ինչ տեսնում են, այլ անտեսանելիներին, որոնք հավիտենական են (4.17-18):

Հակառակ մեզ հետ կատարվող ամեն ինչին՝ մեր սիրող Հայրը շարունակում է մեզ ամեն օր նորոգել ներքնապես: Նրա ներկայութլունը մեզ վատահոթլուն է տալիս: Աղոթքի պարզևի միջոցով Նա ընդամենը մեկ շունչ է հեռու մեզանից: Եվ Նրա խոստումները մեզ զորացնելու, հույս ու ուրախութլուն տալու մասին, միշտ ճշմարիտ են:

Աղոթք - Թանկագին Հայր, շնորհակալ եմ իմ հանդեպ հավատարիմ սիրուդ և ներկայութլյանդ վստահութլյան համար: Ամեն:

Շաւ բաներ կարող են մեզ հուսահատեցնել կամ դասճառ դառնալ, որ «կորցնենք մեր սիրքը»: Սակայն Նրա խոսքը քաջալերում է մեզ

Քանի որ ով Տիրոջ անունը կանչի, կփրկվի: (Չռոմ. 10.13)

ԲՈԼՈՐԻ ԶԱՍԱՐ ՄԵԿ ԴՈՒՈ

Մանկուլթյանս տարիների մեր թաղամասի ճաշարանի կարգուկանոնը շատ բնորոշ էր 1950-ական թվականների վերջին և 1960-ականների սկզբին գոյուլթյուն ունեցող ազգային ու սոցիալական ըմբռնումներին: Խոհանոցի ստորին աշխատողները՝ խոհարարի օգնականը և ինձ նման աման լվացողները, սևամորթ էին, ճաշարանի հաճախորդները՝ սպիտակամորթ: Սևամորթ հաճախորդները կարող էին ուտելիք պատվիրել, բայց դրանք պետք է վերցնեին հետևի դռնից: Նման քաղաքականուլթյունը այդ շրջանում դարձավ սևամորթների հանդեպ անարդար վերաբերմունքի պատճառ: Թեև այդ շրջանից շատ ժամանակ է անցել, բայց մենք դեռ անհիշու շատ տեղ ունենք այն հարցում, թե ինչպես ենք վերաբերվում միմյանց հանդեպ՝ որպես Աստծո պատկերով ստեղծված մարդիկ:

Աստվածաշնչի որոշ հատվածներ, ինչպես օր. Հռոմեացիներին 10. 8-13-ը, ցույց են տալիս, որ Աստծո ընտանիքում չկան հետևի դռներ, այնտեղ բոլորը ողջունելի են: Բոլորն այնտեղ մտնում են նույն կերպով՝ հավատալով Հիսուսի մահվանը և մաքրվելու ու ներվելու համար: Այդ փոխակերպող փորձառուլթյան մասին Աստվածաշնչի խոսքը պահպանված է (Հմ. 9,13): Մարդկային հավասարուլթյան վրա չեն կարող ազդել նրանց ազգային պատկանելուլթյունն ու սոցիալական կարգավիճակը: Ինչպես ասում է Սուրբ Գիրքը. «Ամեն ոք, ով նրան հավատա, չի ամաչելու: Հրեայի և հույնի միջև խորուլթյուն չկա, որովհետև բոլորի Տերը նույնն է, առատաձեռն բոլորի հանդեպ, ովքեր կանչում են իրեն» (Հմ. 11-12): Դու քո սրտում հավատո՞ւմ ես Հիսուսի մասին աստվածաշնչյան պատգամին: Եթե այո, ուրեմն բարի՛ գալուստ հավատքի ընտանիք:

Աղոթք - Զայր, սիրտս ուրախանում է, որ Դու այնքա՜ն սիրեցիր աշխարհը, որ ուղարկեցիր Զիսուսին: Ամեն:

Աստվածաճնչի դասգամը հսակ է: Զիսուսի միջոցով մենք ունենք ներում, և ասես ունենք այդ դասգամի կարիքը:

Տերն օծել է ինձ....դափնեպսակ տալու մոխրի փոխարեն: (Ես. 61.1, 3)

ՄՈՒՏԻՐՆԵՐԻ ԳԵՂԵՑԿՈՒԹՅՈՒՆ

Կ ոլորադոյի պատմության մեջ ամենակործանարար Մարշալ-յան հրդեհից հետո նախարարութիւններից մեկը, որոշելով օգնել տուժած ընտանիքներին, առաջարկեց մոխիրների մեջ փնտրել հրո ճարակ դարձած թանկարժեք իրերը, որոնք մարդիկ նշել էին: Դրանք շատ քիչ էին: Մի մարդ քնքշորեն ասաց իր ամուսնական մատանու մասին, որը դրել էր ննջարանի զգեստապահարանում: Տունն ամբողջովին մոխրի էր վերածվել, և մատանին որոնողների ջանքերն արդյունք չտվին:

Եսայի մարգարեն ողբալով գրում է Երուսաղեմի մոտալուստ կործանման մասին: Դեպքեր էլ կան, երբ մենք զգում ենք, որ մեր կյանքն է վերածվում մոխրի, որ հոգեկան ու զգացական որևէ բան չի մնացել: Բայց Եսայի մարգարեն հույս է տալիս. «Տերն ինձ ուղարկել է դարմանելու բեկված սիրտ ունեցողներին....և բոլոր սգավորներին մխիթարելու» (Ես. 61. 1-2): Աստված փառքի է վերածում մեր ողբերգութիւնը. «դափնեպսակ է տալու մոխրի փոխարեն» (Հմ.3): Նա խոստանում է, որ «պիտի վերաշինեն հին ավերակները, պիտի վերականգնեն նախկինում ամայացած վայրերը» (Հմ.4):

Մարշալյան հրդեհի վայրում մի կնոջ հաջողվեց գտնել ամուսնու մատանին, որը դեռ պատյանի մեջ էր: Հուսահատությանդ մեջ Աստված իր ձեռքը մեկնում է քո մոխիրներին և այնտեղից հանում քեզ համար իսկապես թանկարժեք իրը:

Աղոթք - Սիրելի՛ Հայր, խնդրում եմ՝ մոխիրս վերածի՛ր գեղեցկության: Ամեն:

Կյանքում մեր դիմագրաված դժվարությունները ստիղծում են մեծեր, թե ամեն ինչ կորցրել ենք: Սակայն Աստված կարող է մեզ դուրս հանել մոխիրներից՝ օճակով նոր հույս:

ժողովուրդը մեծ կրակ չարեց նրա համար, ինչպես որ արել էր նրա հայրերի համար: (Բ. Մնաց. 21. 19)

ԵՐԵՔ ԹԱԳԱՎՈՐ

«Համիլթոն» հայտնի երաժշտական ներկայացման մեջ Անգլիայի Ջորջ Թագավորը երգիծաբար ներկայացված է որպես խելագար ծաղրածու և չարագործ: Սակայն այդ Թագավորի կենսագրությունն մեջ ասվում է, որ իրականում նա բռնակալ չի եղել, ինչպես նկարագրված է տվյալ ներկայացման մեջ կամ Ամերիկայի անկախության հռչակագրում: Եթե նա այդ դաժան բռնակալը լիներ, ծայրահեղ ու դաժան միջոցներով խեղդած պիտի լիներ ամերիկացիների անկախության ձգտումը: Իրականում նա աչքի է ընկել իր «քաղաքակիրթ ու բարեսիրտ» խառնվածքով: Ո՞վ գիտե, գուցե Ջորջ Թագավորն ավստոսանքով է մահացել: Արդյո՞ք նրա Թագավորությունն ավելի հաջող կլիներ, եթե ավելի դաժան վարվեր իր հպատակների հետ: Պարտադիր չէ: Աստվածաշնչում կարդում ենք Հովրամ Թագավորի մասին, որն իր գահն ամրապնդեց «սրով սպանելով իր բոլոր եղբայրներին, նաև Իսրայելի իշխաններից ոմանց» (Բ Մնաց. 21.4): Նա «չարիք գործեց Տիրոջ առաջ» (Հմ.6): Նրա անողոք Թագավորությունը օտարացրեց իր ժողովրդին, և մարդիկ չլացին նրա սարսափելի մահվան համար, ոչ էլ Թագման ժամանակ խոնկ ծխեցին (Հմ.19): Պատմաբանների քննարկելիք թեման է, թե արդյո՞ք Ջորջ Թագավորը չափազանց փափուկ էր, իսկ Հովրամը՝ չափազանց դաժան: Նախընտրելին Հիսուսի ձևն է, որը «լի է շնորհով ու ճշմարտությունամբ» (Հովհ. 1.14): Քրիստոսի ակնկալիքները հաստատ են (Նա պահանջում է ճշմարտություն), նաև ընդունում է նրանց, ովքեր հետևում են իր առաջնորդությանը: Ապա իր սուրբ առաջնորդությամբ Նա գորացնում է մեզ՝ այդ անելու համար:

Աղոթք - Սիրելի՛ Հիսուս, նպատակ ունեմ, հետևելով Քեզ, առաջնորդել ուրիշներին: Ամեն:

Պատասխանատվություն ունեմ ուրիշներին առաջնորդել դեղի Հիսուսը՝ ցույց տալով Նրա շնորհն ու ծանախությունը:

Ստո եք կենդանի Վեմին, որը թեև մարդկանցից մերժված է, բայց Աստծու առաջ ընտրյալ ու պատվական է: (Ա.Պետ. 2.4)

ՈՍԿՈՒՅ ԱՎԵԼԻ ՊԱՏՎԱԿԱՆ

Պատահե՞լ է, որ բացօթյա առևտրի տաղավարում նայեք ցուցադրված էժան ապրանքներին ու դրանց մեջ գտնեք անհավանական արժեքավոր մի բան: Իրականում այդպիսի բան պատահել է Կոնեկտիկուտում, երբ էժան վաճառակետից 35 դոլարով ձեռք բերված ծաղկավոր հնաճ չինական դավաթը 2021 թ. աճուրդում վաճառվեց 700 հազար դոլարով: Պարզվեց, որ դա 15-րդ դարից պահպանված հազվագյուտ ու պատմական նշանակություն իր էր: Այս դեպքը հիշեցում է այն մասին, որ այն, ինչ ուրիշները համարում են անարժեք, իրականում կարող է շատ մեծ արժեք ունենալ: Պետրոս առաքյալը աշխարհացրիվ հավատացյալներին բացատրում է, որ Տեր Հիսուսի հանդեպ նրանց ունեցած հավատքը շատերը մերժում են: Կրոնական հրեա առաջնորդների մեծ մասի կողմից արհամարհված և հռոմեական կառավարության ձեռքով խաչված Քրիստոսին շատերը չէին զնահատում, քանի որ Նա չէր արդարացրել իրենց ակնկալիքներն ու ցանկությունները: Սակայն Նա «թեև մարդկանցից մերժված է, բայց Աստծու առաջ ընտրյալ ու պատվական է» (Ա.Պետ. 2.4): Նրա արժեքը մեզ համար անսահմանորեն ավելի թանկ է, քան արծաթն ու ոսկին (1. 18-19): Եվ մենք վստահ ենք, որ «Նրան հավատացողը չպիտի ամաչի» (2.6): Երբ ուրիշները, անարժեք համարելով, մերժեն Հիսուսին, եկե՛ք մեկ այլ հայացքով նայե՛ք ու տեսնե՛ք Նրա պատվականությունը: Աստծո Հոգին կարող է մեզ օգնել՝ տեսնելու Քրիստոսի անզին պարզև, որ բոլոր մարդկանց հրավիրում է դառնալ Աստծո ընտանիքի մաս.«հիմա Աստծու ժողովուրդ էք, որ...արժանացել եք ողորմության» (Հմ.10):

Աղոթք - Սիրո՞ղ Հիսուս, շնորհակալ եմ Քեզ՝ հնազանդ կյանքով ապրելուդ համար: Այն օգնում է, որ ես էլ դառնամ Աստծո ընտանիքի մի մասը: Ամեն:

Տե՛ս Տեր Հիսուսի իրական արժեքը և Նրան վստահելու օրհնությունները փոխանցի՛ր ուրիշներին:

Քեզ պիտի հուսամ քո անունը ճանաչողները, որովհետև դու չես լքում քեզ փնտրողներին: (Մաղմ. 9.10)

ԿԱՐՈՂ ԵՍ ՎԱՏԱՐԵԼ ԱՍՏԾՈՒՆ

Երբ կատվիս՝ Միկիի աչքերը բորբոքվեցին, ես ամեն օր աչքի դեղ էի կաթեցնում: Հենց նրան դնում էի լոգարանի սեղանին, հանգիստ նստում, վախվորած հայացքով նայում ու սպասում էր կաթիլների հոսքին: Ես շոյում էի նրան, ու կատարում բոլոր գործողությունները: Կենդանին առանց հասկանալու հնազանդ սպասում էր, չէր փախչում կամ ձանկում: Ընդհակառակը, ավելի էր սեղմվում ինձ: Այսինքն՝ վստահում էր ինձ:

Երբ Դավիթը գրեց 9-րդ սաղմոսը, նա հավանաբար արդեն ունեցել էր Աստծո սիրո և հավատարմության փորձառությունը: Դիմել էր Նրան թշնամիներից պաշտպանելու խնդրանքով և ստացել արձագանք (Հմ. 3-6): Դավիթի կարիքների ժամանակ Աստված նրան հուսախաբ չէր արել, ուստի Դավիթը հասկացել էր, որ Նա հզոր է ու արդար, սիրող ու հավատարիմ: Եվ վստահել էր Նրան, որովհետև գիտեր, որ Նա վստահելի է:

Ես Միկիին խնամել եմ այն օրվանից, երբ փողոցում գտա փոքր ու սովահար ձագուկին: Ու նա գիտի, որ կարելի է ինձ վստահել, նույնիսկ այն պահերին, երբ իմ արարքներն իր համար անհասկանալի են: Հիշելով Աստծո հավատարմությունը մեր հանդեպ և իր նկարագիրը՝ մենք էլ կարող ենք վստահել Նրան՝ նույնիսկ առանց հասկանալու իր արածները: Թող որ շարունակենք վստահել Աստծուն կյանքի դժվարությունների մեջ:

Աղոթք - Սիրելի՛ Հայր Դու միշտ հավատարիմ ես: Օգնի՛ր ինձ, որ վստահեմ Քեզ: Թող դժվարություններն ինձ ավելի մոտեցնեն Քեզ: Ամեն:

Մեր դիմագրաված ծանր իրավիճակներում Ասված ցույց է տալիս իր սերն ու հավասարությունը: Հեևաբար մենք կարող ենք վստահել Իրեն:

Ես եմ Տերը, Տեր Աստվածը՝ Տեր ողորմած և գթած, համբերատար, առաա ողորմությամբ և ճշմարտությամբ: (ԵԼՔ. 34.6)

ՅԵՌԱԽՈՍԱՅԻՆ ԿԱՐԵԿՑՈՒԹՅՈՒՆ

Առաքիչը ուշացրե՞լ է պատվիրածդ ուտելիքը, կարող ես բջջային հեռախոսով ցածր գնահատել նրա ծառայությունը: Խանութպանը հետդ կռպի՞տ վարվեց: Կարող ես անմիջապես քննադատել նրան: Բջջային հեռախոսները մեզ հնարավորություն են տալիս գնումներ կատարել, ընկերների հետ կապ պահպանել և այլն, նաև՝ միմյանց հրապարակավ գնահատել: Իսկ դա կարող է նաև խնդրահարույց լինել: Այդպես հեռակա գնահատական տալիս մարդիկ հիմնականում խորամուխ չեն լինում հանգամանքների մեջ: Օրինակ առաքիչը ուտելիքն ուշացնում, կամ խանութպանը կռպիտ է վարվում հաճախորդի հետ իրենցից անկախ պատճառներով: Հնարավոր է՝ մեկն ամբողջ գիշեր հիվանդ երեխայի կողքին արթուն է մնացել, մեկ ուրիշն էլ այլ հիմնավոր պատճառ ունի: Հետևաբար, ինչպե՞ս խուսափել մարդկանց անարդարացի գնահատականներ տալուց: ԵԼՔի 34. 6-7 հատվածում Աստված նկարագրվում է որպես «ողորմած, զթած և համբերատար», ինչը նշանակում է, որ Նա մեր ձախողումները չի դատի՛ առանց նկատի առնելու հանգամանքները: «Համբերատար» նշանակում է, որ Նա բացասական գնահատական չի տա միայն մեկ ձախողման համար: «Ողորմած», որ մեզ ուղղելու նրա թելադրանքը մեր բարիքի համար է, և ոչ թե վրեժխնդիր լինելու և «զթած», որ մեր կյանքը չպետք է որոշվի մեկ աստղանի գնահատականի օրինակով: Քանի որ Աստծո նկարագիրը պետք է լինի մեր հիմքը (Մատթ. 6.33), մենք կարող ենք խուսափել բջջային հեռախոսների հնարավորություններից և օգտագործել Իր առաջարկածը: Առցանց դարաշրջանում բոլորս կարող ենք կռպտորեն գնահատել ուրիշներին: Թող Սուրբ Հոգին այսօր զորացնի մեզ ավելի կարեկից լինելու համար:

Աղոթք - Սուրբ Հոգի, խնդրում եմ այսօր իմ մեջ աճեցրո՛ւ աստվածապաշտ հոգու պտուղը, հատկապես երբ առցանց եմ: Ամեն:

Որդես Ասծո զավակներ՝ հարկավոր է ավելի ցաս կարեկցություն ցուցաբերել, քան ֆինադատել:

Ես հավիտյան պիտի բնակվեմ քո խորանում, հավիտյան պիտի ապավինեմ քո թևերի ծածկույթին: (Սաղմ. 61.4)

ԱՍՏՈՆ ԹԵՎԵՐԻ ՏԱԿ

Մեր թաղամասի լճակում կանադական սագերի մի քանի ընտանիք կա: Փոքրիկ սագերն այնքան փափրիկ ու անուշիկ են, որ անհնար է անտարբեր անցնել: Բայց այդտեղով քայլելիս կամ վազելիս ես խուսափում եմ նրանց ուղիղ նայել, այլ պահեմ կարժանանամ մայր սագերի Ֆլշոցին ու հարձակմանը:

Իր ձագերին պաշտպանող թռչունների պատկերով Սուրբ Գրքում նկարագրվում է Աստծո քնքուշ ու պաշտպանող սերն իր զավակների հանդեպ. «Նա քեզ կծածկի իր փետուրներով, նրա թևերի տակ ապահով կլինես. նրա ճշմարտութունը վահան է և զրահ» (Սաղմ. 91.4): 61-րդ սաղմոսում Դավիթը կարծես թե պայքարում է Աստծո այսպիսի հոգատարութունն զգալու համար: Աստծուն նկատելով որպես իր «ապավեն ու գորավոր աշտարակ»՝ նա «երկրի ծայրից» հուսահատ կանչում է (Հմ.2) և փափագում ևս մեկ անգամ «ապավինել նրա թևերի ծածկույթին» (Հմ.4):

Իր ցավն ու բուժման կարիքը հայտնելով Աստծուն՝ Դավիթը մխիթարվեց՝ իմանալով, որ Աստված լսում է իրեն (Հմ.5): Աստծո հավատարմության շնորհիվ նա խոստանում է «Նրա անվանը սաղմոս ասել հավիտյան» (Հմ.8):

Սաղմոսերգուհի նման մենք նույնպես, երբ հեռացած զգանք Աստծո սիրուց, կարող ենք հետ վազել դեպի Իր գիրկը, որպեսզի վստահ լինենք, որ նույնիսկ մեր ցավի մեջ Նա մեզ հետ է, կպաշտպանի ու կխնամի մեզ, ինչպես մայր թռչունն իր ձագերին:

Աղոթք -Սիրելի՛ Հայր, շնորհակալ եմ Քեզ՝ իմ հանդեպ Քո մեծ ու պահպանիչ սիրո համար: Օգնի՛ր ինձ ապահով հանգստանալ Քո քնքուշ խնամքի ներքո: Ամեն:

Պաշտոանելու համար Աստված Իր հոգո թևերը արածում է մեզ վրա: Ուստի արժե բոլոր տարագաներում Նրան աղավինել:

Ձեզանից ամեն մեկը, եթե իր ամբողջ ունեցվածքից չիրաժարվի, չի կարող իմ աշակերտը լինել: (Ղուկ. 14. 33)

ԱՐԺԵ ՀԻՍՈՒՍԻՆ ՀԵՏԵՎԵԼ

Ռոնիտը կրոնական, բայց ոչ քրիստոնեական ընտանիքից էր: Հոգևոր հարցերի մասին իրենց զրույցները չոր էին ու սկազեմիական: «Ես շարունակ աղոթում էի, սակայն Աստուծոց ոչ մի պատասխան չէի ստանում», - պատմում է նա:

Եվ նա սկսեց ուսումնասիրել Աստվածաշունչը: Դանդաղ ու հաստատակամորեն սկսեց զարգացնել իր հավատը Հիսուսի հանդեպ: Ռոնիտը այսպես է նկարագրում կողմնորոշման անմոռաց պահը. «Ես իմ սրտում հստակ լսեցի մի ձայն, որ ասում էր. «Դու բավական լսեցիր, բավական տեսար: Հիմա՝ ժամանակն է հավատալու»: Բայց նա դիմադրավեց իր հոր զայրույթը. «Հայրս այնպես պատասխանեց, ասես Վեգոլվը ժայթքեց»:

Երբ Հիսուսը քայլում էր այս աշխարհի վրա, բազմությունը հետևում էր Նրան (Ղուկ. 14.25): Հայտնի չէ, թե ինչ էին փնտրում մարդիկ, բայց Ինքը աշակերտներ էր փնտրում: Իսկ դա զոհողություններ էր պահանջում, որովհետև Հիսուսն ասաց. «Եթե մեկն ինձ մոտ գա, բայց չհրաժարվի իր հորից ու մորից, կնոջից ու զավակներից, եղբայրներից ու քույրերից, նույնիսկ իր կյանքից, նա չի կարող իմ աշակերտը լինել» (Հմ. 26): Նրա ասածն այն չէր, որ մենք տառացիորեն պետք է ատենք մեր ընտանիքը: Այլ այն, որ ամենից առաջ Իրեն պետք է ընտրենք: Դրա համար ասում էր. «Զեզանից ամեն մեկը, եթե իր ամբողջ ունեցվածքից չհրաժարվի, չի կարող իմ աշակերտը լինել» (Հմ. 33): Եվ խորապես սիրելով հանդերձ իր ընտանիքը՝ Ռոնիտը եզրակացրեց, որ ամենամեծ գնով էլ արժե հետևել Հիսուսին: Երբ Հիսուսը առաջնորդում է մեզ, ինչի՞ց ենք հրաժարվում մենք՝ Նրան հետևելու համար:

Աղոթք - Հայր, խնդրում եմ՝ օգնի՛ր ինձ, որ ամեն բանից առաջ ընտրեմ քո Որդուն: Ամեն:

Եթե որոշել ես հետևել Հիսուսին, ի՞նչ է արժեքել դա քեզ համար:

Ո՛վ աթեմացիներ, տեսնում եմ, որ դուք ամեն առումով պաշտամունքասեր եք: (Գործք 17. 22)

ԲՈԼՈՐՆ ԵՆ ՊԱՇՏՈՒՄ

Վերջերս այցելել էի Հունաստան: Պատվելով Աթենքի Հին Ագորայի շուրջ, այնտեղ, որտեղ փիլիսոփաներն ուսուցանել են, աթենացիները՝ պաշտել, Հին ակրոպոլիսի ստվերում տեսա Ապոլոնի ու Զևսի զոհասեղանները, որտեղ մի ժամանակ կանգնած էր Աթենաս աստվածուհու արձանը:

Մենք այսօր չենք խոնարհվում Զևսի ու Ապոլոնի առջև, բայց հասարակությունը պակաս պաշտամունքասեր չէ: Արձակազիր Դեյվիդ Վալլասն ասում է. «Բոլորը պաշտում են», ապա ավելացնում.«Եթե դուք դրամ եք պաշտում և իրեր, ապա երբեք չեք բավարարվելու: Պաշտեցե՛ք ձեր մարմինն ու գեղեցկությունը և միշտ ձեզ տգեղ եք զգալու: Պաշտեցե՛ք իմացությունը և ձեզ հիմար եք զգալու»: Մեր աշխարհիկ դարաշրջանն ունի իր աստվածները, և դրանք բարի ու ազնիվ չեն:

Երբ Պողոսն այցելում էր Ագորա, ասաց.«Ո՛վ աթենացիներ, տեսնում եմ, որ դուք ամեն առումով պաշտամունքասեր եք» (Գործք 17. 22): Ապա առաքյալը նկարագրեց միակ ճշմարիտ Աստծուն՝ որպես բոլորի Արարիչ (Հմ. 24-26), որն ուզում է ճանաչելի լինել (Հմ.27) և իր մասին հայտնել է Հիսուսի հարության միջոցով (Հմ.31): Այս Աստվածը Ապոլոնի ու Զևսի նման մարդու ձեռքով չի կերտվել, և փողի, իմացության կամ որևէ այլ երևույթ պաշտելու նման Նրան պաշտելը կործանարար չէ:

Մեր «Աստվածը» Նա է, ում մենք ապավինում ենք նպատակ ու անվտանգություն ունենալու համար: Երբ երկրային աստվածները մեզ հուսախաբ են անում, բարեբախտաբար, միակ ճշմարիտ Աստվածը միշտ պատրաստ է մեզ օգնելու (Հմ.27):

Աղոթք - Հայր, ներիր, որ առաջնությունն եմ տալիս հարստությանը, գեղեցկությանը, քաղաքականությանն ու այլ բաների: Կհանեն դրանք սրտիս զոհասեղանից և կփոխարինեն Բեգանով: Ամեն:

Մեր շուրջը ուրիշ ասվածներ տեսնելով՝ ինչի՞ վրա ենք դնում մեր հույսը՝ որդես նոյասակի ու անվճանգության երաժխավոր:

Դու՛ք եք աշխարհի լույսը: (Մատթ. 5.14)

ԱՐՏԱՑՈՒԵԼ ՈՐԴՈՒ ԼՈՒՅԱԸ

Մորս հետ խիստ վիճել էի: Վերջապես նա համաձայնել էր հանդիպել ինձ հետ: Երբ հասա մեր պայմանավորված վայրը, հասկացա, որ նա արդեն գնացել էր: Բարկացած ուզեցի մի կարճ պատասխան գրել, բայց հանկարծ զգացի, որ Աստված հորդորում է սիրով պատասխանել: Մայրս, կարգալով գրածս, գանգեց ու ասաց, որ ես փոխվել եմ: Աստված օգտագործեց իմ վիճակը, որպեսզի մայրս հարցնի Հիսուսի մասին և ի վերջո ընդունի Նրան՝ որպես իր Տեր ու Փրկիչ:

Մատթեոս 5-ում Հիսուսը հաստատում է, որ Իր աշակերտները աշխարհի լույսն են (Հմ.14): Նա ասում է.«Թող ձեր լույսը մարդկանց առաջ փայլի, որպեսզի տեսնեն ձեր բարի գործերն ու փառավորեն ձեր Հորը, որ երկնքում է» (Հմ.16): Երբ մենք ընդունենք Քրիստոսին՝ որպես մեր Փրկիչ, կստանանք Սուրբ Հոգու գորուծությունը: Նա կփոխակերպի մեզ, որպեսզի մենք, ուր էլ որ գնանք, կարողանանք դառնալ աստվածային ճշմարտության ու սիրո պայծառ վկայություններ:

Սուրբ Հոգու գորուծյամբ մենք կարող ենք լինել հույսի ու խաղաղության ուրախ լույսեր, որոնք ամեն օր ավելի ու ավելի են նմանվում Հիսուսին:՝ Մեր կատարած յուրաքանչյուր լավ բան կդառնա երախտապարտ հոգով պաշտելու գործողություն, որը գրավիչ կլինի ուրիշների համար և կընկալվի որպես վառ հավատք: Հանձնվելով Սուրբ Հոգուն՝ մենք կկարողանանք պատվել Հորը և արտացոլել Որդուն՝ Հիսուսի լույսը:

Աղոթք - Տեր Դիսուս, խնդրում եմ՝ շողացրու սիրո Քո վառ լույսն իմ ողջ կյանքում, որպեսզի ես կարողանամ պատվել Դորը և քաջալերել ուրիշներին, որպեսզի վստահեն Քեզ: Ամեն:

Տեսնենք Դիսուսի լույսը, որ փայլում է մեկ ուրիշ միջոցով, որի բարի գործերը մեզ մղում են փառաբանելու Ասծուն:

Ինձ հանեց կորստի հորից՝ տղմոտ ցեխից, ոտքերս կանգնեցրեց վեմի վրա ու քայլվածքս հաստատուն դարձրեց: (Մաղմ. 40.2)

ԱՍՏՈՆ ՓՐԿՈՒԹՅՈՒՆԸ

Գ թասիրտ կամավորին իր հերոսական ջանքերի համար կոչեցին «պահապան հրեշտակ»: Ջեք Մանան իր աշխատավայրում արևային ճառագայթների սարքեր էր տեղադրում, երբ լսեց, որ հնգամյա աղջնակ է կորել և միացավ նրան փնտրողներին: Մինչ դրացիներն ստուգում էին ավտոտնակներն ու բակերը, Մանան գնաց դեպի մոտակա անտառապատ տարածքը, որտեղ էլ նկատեց աղջկան՝ մինչև գոտկատեղը ճահճում թաղված: Նա զգուշորեն մտավ ցեխի մեջ, որպեսզի աղջկան անվնաս դուրս բերի ու հասցնի մորը:

Այդ փոքրիկ աղջկա նման Դավիթը նույնպես ազատվելու փորձառություն ունեցավ: Սաղմոսերգուն «հույսով սպասում էր» Աստծուն, որ պատասխանի իր «սրտագին աղաղակներին» (Սաղմ. 40.1): Եվ Աստված պատասխանեց: Նա թեքվեց, ուշադիր լսեց Դավթի աղաղակն ու պատասխանեց՝ փրկելով նրան «կորստի հորից՝ տղմոտ ցեխից» (հմ.2) և տալով նրան կյանքի համար ապահով ու հաստատուն հիմք:

Կյանքի ցեխոտ ճահճից փրկվելով՝ նա ամրապնդվեց ու ըսկրսեց փառաբանություն երգեր երգել. «Երանի՛ այն մարդուն, որ իր հույսը դարձնում է Տիրոջը և չի հետևում ամբարտավաններին և ստույգյան հետևողներին» (հմ.3-4):

Կյանքի այնպիսի մարտահրավերների առջև հայտնվելիս, ինչպիսիք են նյութական զժվարությունները, ամուսնական խնդիրները և այլն, եկե՛ք աղաղակենք ու սպասենք Նրա պատասխանին (հմ.1): Նա այդտեղ է, պատրաստ է օգնելու մեզ և ամուր տեղ տալու, որպեսզի ոտքի կանգնենք:

Աղոթք - Սիրելի՛ Հայր, երբ խրվում եմ տիղմի մեջ, համբերությամբ սպասում եմ Քեզ: Ամեն:

Ասված դասրաս է մեզ դուրս բերելու նեղություններից ու ցավերից: Ուսի վսահեն՛ք Նրան:

Տեսե՛ք՝ ինչպիսի՞ սեր շնորհեց մեզ Դայրը, որպեսզի Աստծո նորդիներ կոչվենք: (Ա.Գովհ. 3.1)

ԲԱՐԻ ԳԱԼՈՒՄՍ ԱՍՏԾՈՆ ԸՆՏԱՆԻՔ

Երբ Շարման Սմիթը Դելանդ Մըքքալոուին հրավիրեց Մայամիի համալսարանի ամերիկյան ֆուտբոլի թիմում խաղալու, անկեղծորեն սիրեց նրան ու դարձավ հայր, որը նա երբեք չէր ունեցել: Դելանդը նույնպես հիանում էր Շարմանով և ձգտում ամեն ինչում նմանվել նրան: Տասնամյակներ անց Դելանդը գտավ իր կենսաբանական մորն ու նրանից իմացավ, որ իր հոր անունը Շարման Սմիթ է: Այո՛, այո՛, այդ նույն մարդը: Մարզիչ Սմիթն ապշել էր, երբ իմացավ, որ որդի ունի, իսկ Դելանդը նույնչափ զարմացած էր՝ իմանալով, որ հոր իր իդեալը փաստորեն իր իսկական հայրն է:

Հաջորդ անգամ երբ նրանք հանդիպեցին, Շարմանը գրկեց նրան ու ասաց. «Տղա՛ս»: Դելանդն այդ բառը երբեք չէր լսել հոր բերանից: Նա նաև գիտեր, որ Շարմանն այդ խոսքն ասում է այնպիսի գոհունակությամբ, կարծես ասելիս լինի. «ես հպարտ եմ, որ սա իմ տղան է»:

Մենք նույնպես պետք է ուրախանանք մեր Երկնավոր Հոր կատարյալ սիրով: Հովհաննեսն ասում է. «Տեսե՛ք՝ ինչպիսի՞ սեր շնորհեց մեզ Հայրը, որպեսզի Աստծո որդիներ կոչվենք» (Ա.Հովհ. 3.1): Մենք էլ ենք զարմանում Դելանդի նման, որը չէր համարձակվում մտածել, որ Շարմանի նման մեկը կարող էր իր հայրը լինել: Իսկապե՞ս դա ճիշտ է: Հովհաննեսը պնդում է, որ այո՛. «Աստծո որդիներ ենք կոչվում» (Հմ.1):

Եթե հավատում ես Հիսուսին, Նրա Հայրը նաև քո հայրն է: Դու կարող ես աշխարհում քեզ միայնակ զգալ: Բայց ճշմարտությունն այն է, որ դու ունես մի Հայր՝ միակն ու կատարյալը, և Նա հպարտ է, որ քեզ զավակ է անվանում:

Աղոթք -Դայր, շնորհակալ եմ, որ իմ հայրն ես: Օգնի՛ր ինձ ապրել որպես Քո զավակ: Ամեն:

Շաս կարևոր է, որ ընտրել ենք Աստծո զավակը լինելը: Ուստի Նրա հանդեմ ցուցաբերենք մեծ սեր:

Բարիք գործելուց չձանձրանանք: (Գաղ. 6.9)

ՍՆՈՒՆԴԸ՝ ԲԱՐՈՒԹՅԱՆ ԿԱՍՈՒՐՉ

Տաններկու տարեկանում Իբրահիմը Աֆրիկայից հասավ Իտալիա՝ առանց իտալերեն մի բառ իմանալու, կակազելով և ստիպված եղավ հաղթահարել ներգաղթյալների հանդեպ եղած անբարեհաճ վերաբերմունքը: Սակայն այդ ամենը չխանգարեց աշխատասեր երիտասարդին, որ քսան տարեկանում արդեն իտալական Տրենտո քաղաքում բացեր պիցցայի խանութ, որի ապրանքը դարձավ աշխարհի 50 լավագույն պիցցաներից: Սա իսկական հաղթանակ էր նրա հանդեպ թերահավատություն ունեցողների նկատմամբ: Իբրահիմի նպատակն էր կերակրել Իտալիայի թափառաշրջիկ երեխաներին, և նա նախաձեռնեց «Պիցցայի բարեգործություն» անունով մի գործ՝ ընդլայնելով նապոլիտանի ավանդույթը: Այցելուներին առաջարկվում էր ավելորդ մեկ գավաթ սուրճ գնել, որից գոյացած գումարով կարիքավորներին պիցցա էին նվիրում: Այս տղայի գործունեությունը նաև ներգաղթյալ երեխաների համար նախապաշարումներին չենթարկվելու ու տեղի չտալու իսկական օրինակ էր: Այն հիշեցնում է բոլորին բարիք անելու մասին Պողոսի դասերը գաղատացիներին, երբ նա ասում էր. «Բարիք գործելուց չձանձրանանք, որովհետև իր ժամանակին կհնձենք, եթե չթուլանանք» (Գաղ. 6.9): Ապա Պողոսը շարունակում է. «Ուրեմն քանի դեռ ժամանակ ունենք, բարիք անենք բոլորին, մանավանդ հավատի ընտանիքի անդամներին» (Հմ.10): Իբրահիմը, լինելով գաղթական, հաղթահարեց լեզվական և այլ դժվարություններ ու բարիք գործելու հնարավորություն ստեղծեց: Մտունդը դարձավ դեպի հանդուրժողականություն ու բարություն տանող «կամուրջ»: Մենք նույնպես կարող ենք որոնել բարիք գործելու հնարավորություն: Աստված փառավորվում է, երբ տեսնում է մեր հաստատակամությունը և գործում է մեր աննահանջ փորձերի միջոցով:

Աղոթք - Սիրելի՛ Յայր, ոգեշնչի՛ր ինձ հաստատակամ մնալ Քո մեջ, երբ մտածում եմ հանձնվելու մասին: Ամեն:

Մեր աննահանջ ընթացքը փառավորում է Աստուն և մեզ առիթ սալիս Իր անունով բարեգործություն կատարելու:

Տեր Աստված կանչեց Ադամին ու ասաց նրան.«Ո՛ր ես»:(Ծն. 3.9)

ԿՈՐԾԱՆԱՐԱՐԸ՝ ԿՈՐԾԱՆՎԱԾ

«Թուչնի ձագուկները վաղը կթուչեն», - ասաց կինս՝ Քարին՝ հերթական անգամ նայելով պատշգամբում կախված զամբյուղի մեջ տեղավորված թռչունների ընտանիքին: Կինս ոչ միայն հետևում էր նրանց, այլև լուսանկարում էր ամեն օր իր ձագերի համար կեր բերող ու կերակրող մայր թռչունին:

Հաջորդ օրը վաղ առավոտյան նա դարձյալ մոտեցավ բնին, սակայն, կանաչը հետ տանելով, թռչունների փոխարեն մի օձ տեսավ, որը պատն ի վեր բարձրանալով, կուլ էր տվել բոլոր թռչուններին:

Քարինը շատ զայրացավ ու սրտնեղվեց, և քանի որ ես քաղաքում չէի, իր ընկերոջը կանչեց՝ օձին հեռացնելու: Բայց վնասն անդառնալի էր:

Աստվածաշունչը պատմում է մեկ այլ կործանարար օձի մասին: Դրախտի պարտեզում օձը խաբեց Եվային և հորդորեց ուտել այն ծառի պտուղը, որն արգելել էր Աստված: Նա ասաց.«Բնավ չեք մեռնի, այլ Աստված գիտե, որ այն օրը, երբ դրանից ուտեք, ձեր աչքերը կբացվեն, և աստվածների նման կլինեք՝ բարին ու չարն իմացող» (Ծն. 3. 4-5):

Մեղքն ու մահն աշխարհ եկան Եվայի ու Ադամի՝ Աստծուն չհնազանդվելու պատճառով և «այն առաջին օձը, որ դեն է ուսատանան» (Հայտն. 20.2), շարունակում է իր խաբեությունը: Բայց Հիսուսը եկել է «որ սատանայի գործերը քանդի» (Ա. Հովհ. 3.8) և Նրա միջոցով մենք վերականգնեցինք մեր հարաբերությունը Աստծո հետ: Մի օր Նա «ամեն բան նոր է դարձնելու» (Հայտն. 21.5):

Աղոթք -Տե՛ր Հիսուս, խնդրում եմ՝ ազատի՛ր ինձ սատանայի խաբեությունից: Փրկի՛չ Աստված, տո՛ւր ինձ Քեզ համար ապրելու շնորհքը: Ամեն:

Հիսուսը կարող է վերացնել մեր սրտում ու կյանքում սասանայի կասարած ավերածությունները: Անհամբեր սոթասում եմք Նրա վերադարձին:

Ոչխարները հետևում են նրան, որովհետև ճանաչում են նրա ձայնը: (Ռոմ. 10. 4)

ՃԱՆԱԶԵԼ ՀՈՎԿԻ ԶԱՅՆԸ

Երբ ես փոքր տղա էի, բնակվում էի Թենեսիի ազարակներ-
րից մեկում: Երեկոներն անցկացնում էի ընկերոջս հետ.
մենք քայլում էինք դեպի անտառ, ձի էինք վարում, գնում
էինք արոտավայրեր ու գոմեր՝ տեսնելու, թե ինչպես են ձիերին
վարժեցնում: Եվ ամեն անգամ, հենց լսում էի հայրիկիս սուլի-
չի ձայնը, թողնում էի ամեն ինչ ու գնում տուն: Ազգանշանն
անվրեպ էր, գիտեի, որ հայրս կանչում է ինձ: Տասնամյակներ
անց էլ լավ հիշում եմ սուլիչի այդ ձայնը:

Հիսուսն իր աշակերտներին ասաց, որ Ինքը Հովիվն է, իսկ
Իրեն հետևողները՝ ոչխարները: «Ոչխարները լսում են նրա
ձայնը: Նա իր ոչխարներին կանչում է անուն առ անուն և
նրանց դուրս է հանում» (Հովհ. 10.3): Այն ժամանակ, երբ բազ-
մաթիվ առաջնորդներ և ուսուցիչներ փորձում էին շփոթեց-
նել աշակերտներին՝ հաստատելով իրենց իշխանությունը, Հի-
սուսը հայտարարում է, որ իր սիրո ձայնը կարող է ավելի
հստակ ու պարզ լավել, քան մյուսներինը: «Ոչխարները
հետևում են նրան, որովհետև ճանաչում են նրա ձայնը» (Հմ.
4):

Հիսուսի ձայնը լսելիս ուշադիր ու զգույշ լինենք և խուսա-
փենք անխոհեմաբար այն մերժելուց, որովհետև ճշմարտու-
թյունն այն է, որ Հովիվը խոսում է պարզ, և նրա ոչխարները
լսում են իր ձայնը: Գուցե Հիսուսի խոսքը լինի Աստվածա-
շնչի մի հատվածով, հավատացյալ ընկերոջ մի խոսքով կամ
Սուրբ Հոգու միջոցով, և մենք լսենք այն:

Աղոթք - Աստված, ինձ պետք է հիշեցնել, որ Դու խոսում ես,
իսկ ես լսում եմ: Օգնիր ինձ՝ ուշադրություն դարձնել Քո
ձայնին, լսել և պատասխանել: Ամեն:

Դժվար է թվում Ասծո ձայնը լսելը, սակայն փորձենք լսել Իրեն:

Երբ սկսվեց նրանց ցնծության երգն ու օրհնաբանությունը, Տերը դարան դրեց... և նրանք կոտորվեցին: (Բ. Մնաց. 20.22)

ՀԻՍՈՒՄԻ ԳԵՐԱԳՈՒՅՆ ՀՎՂԹԱՆԱԿԸ

Երկրորդ համաշխարհային պատերազմի ժամանակ եվոպական որոշ ռազմական ճամբարներում զինվորների համար օդանավով արտասովոր նվեր ուղարկվեց՝ ուղղաձիգ դաշնամուրներ: Դրանք հատուկ պատրաստված էին մետաղական մասերով, պատված էին ջրակայուն սոսնձով և այնպիսի նյութերով, որ միջատներ չհավաքվեն: Դաշնամուր կոչվածները կոպիտ էին, պարզունակ, սակայն կարոտած զինվորների համար ապահովում էին հաճելի ժամանց, երբ նրանք հավաքվում էին երգելու իրենց սիրելի ու ծանոթ երգերը: Երգելը, հատկապես փառաբանության երգեր երգելը, միջոց է, որով Հիսուսին հավատացողները կարող են խաղաղություն գտնել նաև ճակատամարտերի ժամանակ: Հուդայի Հոսափատ թագավորն այդպես վարվեց, երբ նրա երկրի վրա էին արշավում թշնամական զորքերը (Բ. Մնաց. 20): Նա իր ժողովրդին հավաքեց աղոթքի ու ծոմապահություն (Հմ. 3-4): Ի պատասխան՝ Աստված նրան ասաց, որ զինվորներին տանի դեպի թշնամին՝ խոստանալով, որ նրանք «չեն պատերազմելու» (Հմ.17): Հոսափատը հավատում էր Աստծուն և գործում էր հավատքով: Նա երգիչներ նշանակեց Աստծուն փառաբանելու և նրա փառքը օրհնաբանելու համար, որոնք «ընթանալով սպառազինյալների առջևից, ասում էին. «Գոհացե՛ք տիրոջից, որովհետև հավիտյան է նրա ողորմությունը» (Հմ.21): «Երբ սկսվեց նրանց ցնծության երգն ու օրհնաբանությունը, Տերը դարան դրեց... և նրանք կոտորվեցին» (Հմ.22): Հաղթանակը չի գալիս ինչպես և երբ մենք ցանկանում ենք: Բայց մենք միշտ կարող ենք հոգակել Հիսուսի վերջնական հաղթանակը մեղքի ու մահվան նկատմամբ, որն արդեն նվաճել է մեզ համար: Մենք կարող ենք երկրպագելով հանգստանալ նույնիսկ պատերազմի մեջ:

Աղոթք - Սիրելի՛ Հայր, Դու իմ թշնամիներից ավելի ուժեղ ես: Այսօր հավատով բարձրացնում եմ Քո անունը: Ամեն:

Որեղ էլ լինենք, կարող ենք փառաբանել Ասծուն, որովհետև Հիսուսն արդեն Եստեղ է գերազույն լուսավորումը:

Աղոթե՛ք ձեզ նեղողների համար: (Պուկ. 6.28)

ՍԵՐ՝ ԱՂՈԹՔԻ ՄԻՋՈՑՈՎ

Զոնը տարիներ շարունակ եկեղեցում լարված էր, շատ վատ էր վարվում բոլորի հետ, միշտ պահանջկոտ էր ու կոպիտ: Անընդհատ գանգատվում էր, որ իրեն լավ «չեն ծառայում», որ անձնակազմը իր գործը լավ չի կատարում: Անկեղծ ասած՝ հեշտ չէր նրան սիրելը:

Դրա համար էլ, երբ լսեցի, որ նրա մոտ քաղցկեղ է ախտորոշվել, դժվարացա աղոթել իր համար: Մտաբերեցի նրա դաժան խոսքերն ու տհաճ բնավորությունը: Բայց հիշելով Հիսուսի սիրո կոչը՝ ձգտում ունեցա ամեն օր մի պարզ աղոթք ասել իր համար: Մի քանի օր անց ավելի շատ սկսեցի մտածել նրա անընդունելի հատկությունների մասին ու ենթադրեցի, որ նա հավանաբար կորցրել է իրեն, աջակցության կարիք ունի:

Ես հասկանում եմ, որ աղոթքը Աստծո առաջ բացում է մեր զգացումներն ու հարաբերությունները՝ թույլ տալով, որ Սուրբ Հոգին դանդաղ, բայց հաստատուն կերպով փոխի մեր սրտերը: Զարմանալի չէ, որ մեր թշնամիներին սիրելու կոչը կապված է աղոթելու կոչի հետ.«Աղոթե՛ք ձեզ նեղողների համար» (Ղուկ. 6.28):

Պետք է խոստովանեմ, որ հիմա ես ջանում եմ Զոնի մասին լավ մտածել: Սուրբ Հոգու զորությամբ սովորում եմ նրան տեսնել Աստծո աչքով ու սրտով՝ որպես մարդ, որին պետք է ներել ու սիրել:

Աղոթք - Սիրելի՛ Յայր, Դու գիտես, թե ես ինչպես եմ վերաբերվում նրանց հետ, ովքեր վիրավորել կամ նեղացրել են ինձ: Խնդրում եմ՝ տո՛ւր ինձ շնորհք ու կարեկցություն ցուցաբերելու սիրտ, որպեսզի աղոթեմ նրանց համար, որովհետև Դու սիրում ես նրանց: Ամեն:

Դժվար է, սակայն Աստծո յաջակիրանն է աղոթել մեզ նեղողների համար:

Ես եմ Տերը. սա է իմ անունը. ես իմ փառքը ուրիշին չեմ տա: (Ես. 42. 8)

ԲԱՆՏԱՎՈՐ ԿՈՇԻԿՆԵՐ

Թո՞մը ոտքի տակ զգաց սարսափազդու մի ձայն ու բնազդաբար ցատկեց մի կողմ: Բարեբախտաբար, զետնի տակ գտնվող ականը չպայթեց: Հետո մասնագետները հայտնաբերեցին 40 կիրոգրամանոց պայթուցիկն ու վնասագերծեցին: Թո՞մն այդ «բախտավոր» կոշիկները հազավ այնքան ժամանակ, մինչև որ ամբողջովին մաշվեցին:

Հնարավոր է, որ նա այդ կոշիկներին կառչած էր մնում պարզապես հիշելով մահվանը այդքան մոտ լինելու հանգամանքը: Բայց մարդիկ սխալմամբ հաճախ են այս կամ այն առարկայի վերագրում ինչ-որ գերբնական հատկություն, անվանում այն բախտավոր, երանելի և նույնիսկ համարում Աստծո օրհնություն աղբյուր:

Իսրայելցիներն այդ բանը սովորեցին դժվար ճանապարհ անցնելով: Փղշտացիների բանակը դեռ նոր էր պարտություն մատնել իրենց: Երբ Իսրայելը վերանայում էր իր անհաջողությունը, մեկն առաջարկեց թշնամուն պատասխան տալու համար իրենց մոտ բերել «Տիրոջ ուխտի տապանակը» (Ա. Թագ. 4.3): Գաղափարը լավ ընդունվեց (Հմ. 6-9), որովհետև Ուխտի տապանակը սուրբ առարկա էր: Բայց իսրայելցիները սխալվում էին: Տապանակն ինքնին նրանց ոչինչ չէր կարող տալ: Աստծո ճշմարիտ ներկայություն փոխարեն հավատալով ինչ-որ առարկայի՝ նրանք ավելի մեծ պարտություն կրեցին, և թշնամին գրավեց տապանակը (Հմ.10-11):

Առարկաները երբե՛ք չեն կարող օրհնություն աղբյուր լինել, որովհետև օրհնություն միակ աղբյուրը Աստված է:

Աղոթք - Սիրո՞ղ Հայր, ների՛ր ինձ, երբ բացի Քեզնից՝ փորձում եմ հավատալ մեկ այլ բանի: Ամեն:

Դժվարության հանդիմե՛լիս ինչի՞ վրա կարող եմ դնել մեր հավասն ու հույսը:

Որովհետև իր մտքում ասում էր. «Եթե միայն նրա հագուստին դիպչեմ, կփրկվեմ»։ (Մատթ. 9.21)

ԿԱՌՉԵԼ ՅԻՍՈՒՍԻՆ

Աստիճաններով բարձրանալիս գլխապտուկտ ունեցա, սիրտս սկսեց արագ աշխատել, ու ես կառչեցի բազրիքին: Բժշկական զննումները ցույց տվեցին, որ ինձ մոտ ներքին արյունահոսուկթյուն կար: Բուժումից հետո այդ խնդիրը վերացավ, բայց ես երբեք չեմ մոռանա, թե որքան թույլ էի այդ օրը:

Ահա՛ ինչու ես հիանում եմ տասներկու տարի արնահոսող այն կնոջ օրինակով, որը դրսևորեց հավատ ու համարձակվեց մոտենալ ու հպվել Հիսուսին: «Որովհետև իր մտքում ասում էր. «Եթե միայն նրա հագուստին դիպչեմ, կփրկվեմ» (Մատթ. 9. 20-21): Նա վախենալու պատճառ ուներ. հրեական օրենքը սահմանում էր, որ իբրև անմաքուր կին՝ նա կարող էր ուրիշներին դարձնել իր նման: Բայց այն միտքը, որ միայն Հիսուսի հանդերձին դիպչելը կարող էր օգնել իրեն, կնոջը մոտենալ նրան: Հունարեն բառը, որ թարգմանաբար նշանակում է դիպչել, Մատթեոսի 9.21-ում ավելի լայն իմաստ ունի. այն պարզապես դիչել չի, այլ «կառչել» կամ «կապվել»: Կինը ամուր բռնել էր Հիսուսին: Նա հավատում էր, որ Հիսուսը կարող է բուժել իրեն:

Հիսուսն էլ բազմության մեջ տեսավ կնոջ հավատքը: Երբ մենք էլ հավատքով մոտենանք ու կառչենք Քրիստոսին, Նա կողջունի մեզ և կգա մեզ օգնելու: Մենք կարող ենք նրան պատմել մեր պատմությունը՝ առանց վախենալու, թե կմերժվենք կամ կպատժվենք: Հիսուսն այսօր մեզ ասում է. «կառչի՛ր ինձ»:

Աղոթք - Սիրելի՛ Աստված, շնորհակալ եմ Քո սիրո համար: Ես չպետք է ամաչեմ ու վախենամ, որովհետև Դու ընդունում և Քո զավակն ես կոչում ինձ: Ամեն:

Մեր կյանքից անդակաս եմ ցավը, Տառադանքն ու նեղությունը: Դրանցից ազատվելու և օգնության համար կարելի է դիմել ու կառչել Յիսուսին:

Եզեկիան իր երեսը դարձրեց դեպի պատը և աղոթեց Տիրոջը: (Դ. Թագ. 20.2)

ԱՂՈՅՔ ԵՎ ԱՅՅԵՔԱՐՏ

Վերջերս այրիացած կիրնը գնալով ավելի անհանգիստ էր դառնում: Ապահովագրական ընկերությունից որոշակի գումար ստանալու համար անհրաժեշտ էր որոշակի տեղեկություններ տրամադրել ամուսնու կյանքը խլած դժբախտ պատահարի մասին: Նա խոսել էր մի ոստիկանի հետ, որը խոստացել էր օգնել: Բայց կիրնը կորցրել էր ոստիկանի այցեքարտը: Եվ նա աղոթեց՝ Աստուծուց խնդրելով օգնություն: Շատ չանցած՝ եկեղեցու ճանապարհին մի պատուհանի մոտով անցնելիս նրա աչքին ընկավ նույն ոստիկանի այցեքարտը: Կիրնը աչքերին չէր հավատում, բայց վստահ էր, թե դա ինչպես է պատահել: Տերը լսել էր իր աղոթքը: Աստվածաշունչն ասում է, որ Աստված լսում է մեր աղոթքները: Պետրոսը գրում է.«Տիրոջ աչքերն արդարև ի վրա են, ու նրա ականջները՝ դեպի նրանց աղոթքը» (Ա. Պետ. 3.12): Աստվածաշունչը բազում օրինակներ է տալիս, թե ինչպես է Աստված պատասխանում մեր աղոթքին: Մեկն էլ Եզեկիայի դեպքն է: Նա հիվանդացել էր, նույնիսկ Եսային նրան ասել էր, որ մահանալու է: Եվ «Եզեկիան իր երեսը դարձրեց դեպի պատը և աղոթեց Տիրոջը» (Դ. Թագ. 20.2): Շուտով Աստված Եսայի մարգարեին պատվիրում է թագավորին հասցնել այս պատգամը. «Լսեցի քո աղոթքը...ես քեզ պիտի բժշկեմ, և երբորդ օրը պիտի ելնես ու գնաս տիրոջ տուն» (Հմ.5): Աստված Եզեկիային շնորհեց ևս տասնհինգ տարվա կյանք:

Միշտ չէ, որ Աստված մեր աղոթքներին պատասխանում է պատուհանին դրված այցեքարտի տեսքով, բայց վստահեցնում է, որ դժվար իրավիճակները միայնակ չենք կարողանա հաղթահարել: Աստված տեսնում է մեզ և լսում մեր աղոթքները:

Աղոթք -Չայր, շնորհակալ եմ, որ մեզ հետ ես ու լսում ես մեր աղոթքները: Ամեն:

Մեր մտահոգությունների ցանկը կարելի է սալ Աստուծո՛ւ խնդրելով Նրա առաջնորդությունն ու օգնությունը:

Ես պիտի ներեմ նրանց անօրինությունը և նրանց մեղքերն այլևս չեմ հիշի: (Եր. 31. 34)

ՉՀԻՇՎԱԾ ՄԵՂՔԵՐ

Սառույցը չէի տեսել, բայց զգացի: Պապիս փոքր բեռնատարով շեղվեցի ճանապարհից ու թռա 15 ոտնաչափ հողաթրմբի վրայով: Վերջին միտքս այն էր, թե հրաշք կլինի, եթե ողջ մնամ: Բեռնատարը զառիթափով գլորվեց ու հասավ մինչև ձորի հատակը: Ես ջարդված խցիկից անվնաս դուրս եկա:

1992-ի դեկտեմբերյան այդ առավոտ բեռնատարն ամբողջովին փչացավ: Բայց Աստված խնայեց ինձ: Իսկ ի՞նչ ասաց պապս: Իրականում՝ ոչ մի բառ, ոչ հանդիմանություն, ոչ որևէ խոսք հատուցման մասին: Ոչինչ: Պարզապես ներում: Եվ հայրական գոհունակություն, որ ես լավ եմ ու անվնաս:

Պապիս վարքագիծը հիշեցնում է Երեմիայի 31-ում նկարագրված Աստծո շնորհքը: Չնայած ահռելի ճախողումներին՝ Աստված խոստանում է վերականգնել հարաբերությունները Իր ժողովրդի հետ՝ ասելով.«Ես պիտի ներեմ նրանց անօրինությունը և նրանց մեղքերն այլևս չեմ հիշի» (Եր. 3. 34):

Վստահ եմ՝ պապս երբեք չմոռացավ իմ հասցրած վնասը, բայց նա վարվեց այնպես, ինչպես Աստված է անում. չհիշեցրեց, չամաչեցրեց, չստիպեց աշխատել ու փոխհատուցել վնասը: Ավելին, նախընտրեց այլևս չհիշել այդ դեպքը, ասես չէր էլ եղել:

Աղոթք - Հայր, շնորհակալ եմ Քո տված ներման համար: Երբ ես կրկին ամաչում եմ արածիս համար, օգնի՛ր հիշել, որ Քրիստոսով Դու այլևս չես հիշելու իմ մեղքերը: Ամեն:

Հակառակ մեր բազմաթիվ մեղքերին ու սխալներին՝ Աստված Իր ցնորհիք ցույց է տալիս Տեր Հիսուսի միջոցով:

Դու հոգս ես անում և շատ բաներով ես զբաղված, բայց մի բան է հարկավոր: (Դուկ. 10. 41-42)

ՄԻ ԲԱՆ Է ԶԱՐԿԱՎՈՐ

Մարտ ամսին հանդիպում էի կազմակերպել՝ նվիրված բեթանիացի քույրեր Մարթային ու Մարիամին և նրանց եղբայր Ղազարոսին, որոնց սիրում էր Հիսուսը (Հովհ. 11.5): Անգլիայում էինք, անակնկալ ձյուն տեղաց և մենք ստիպված էինք մեկ օր ավելի մնալ: Հանդիպման մասնակիցներից շատերն ականարկեցին, որ կարող են դարձյալ ժամանակ տրամադրել «հարկավոր բանի համար» (Դուկ. 10. 42), որ Հիսուսն ասաց Մարթային, և նա պետք է ընդունենր ու սովորենր:

Երբ Հիսուսն այցելեց Մարթայի, Մարիամի ու Ղազարոսի տուն, Մարթան տեղյակ չէր, որ Նա գալու է: Ուստի նա իրավացիորեն զայրացավ քրոջ վրա, որ մենակ էր թողել իրեն Հիսուսի ու նրա ընկերների համար կերակուր պատրաստելիս: Սակայն Հիսուսը նրան հիշեցրեց. «Դու հոգս ես անում և շատ բաներով ես զբաղված, բայց մի բան է հարկավոր» (Դուկ. 10. 41-42):

Երբ մենք տարբեր պատճառներով դառնում ենք դյուրագըրգիռ ու ծանրաբեռնված զանազան անելիքներով, կանգ առնենք մի պահ ու հիշենք, թե ի՞նչն է իրականում կարևոր կյանքում: Դանդաղեցնենք մի պահ մեր ընթացքը, պատկերացնենք մեզ նստած Հիսուսի ոտքերի մոտ՝ խնդրելու Նրանից, որ լցնի մեզ իր սիրով ու կյանքով: Եվ մենք կկարողանանք ուրախանալ՝ լինելով Նրա սիրելի աշակերտը:

Աղոթք -Սիրելի՛ Հիսուս, շնորհակալ եմ, որ սիրում ես Քո ուղիների մասին ինձ սովորեցնելը: Օգնի՛ր ինձ, որ չչեղեմ Քեզ իմ գործերով, այլ կենտրոնանամ Քեզ վրա: Ամեն:

Մեր առօրյա գործերն ու զբաղմունքները կարող են մեզ թույլ չսալ, որ ստանանք Հիսուսի օրհնությունը: Ընտել՛նք ուրեմն այն մեկ բանը, որն է նստել Նրա ոտքերի մոտ:

Ձեզ պատմեմ, թե նա ինչ արեց իմ անձի համար: (Մաղմ. 66. 16)

ՊԱՏՄԻՐ ԱՍՏԾՈ ԲԱՐՈՒԹՅԱՆ ՄԱՍԻՆ

Մեր եկեղեցու պաշտամունքի մեջ վկայության հատված կա, որի ժամանակ մարդիկ պատմում են, թե Աստված ինչպես է գործել իրենց կյանքում: Քույր Լանդֆորդը հայտնի էր իր անձնական դարձի մասին պատմությամբ, հետևաբար սպասելի է, որ պաշտամունքի այդ բոլորները նա կարող է զբաղեցնել: Նա ամբողջ սրտով փառաբանում է Աստծուն, որն իր բարեհաճությամբ փոխել է նրա կյանքը:

66-րդ սաղմոսի հեղինակի վկայությունը նույնպես լի է գովասանքով ու վկայում է այն մասին, թե ինչ է արել Աստված իր ժողովրդի համար: «Եկե՛ք և տեսե՛ք Աստծո գործերը. նա իր գործերով ահեղ է մարդկանց որդիների համար» (Հմ.5), նրա գործերը ներառում էին հրաշքներ (Հմ.6), պահպանություն (Հմ.9), փորձություններ ու խրատներ, որոնց հետևելով՝ իր ժողովուրդն ավելի լավ տեղ հասավ (Հմ.10-12): Աստծո փորձառությունների մասին մյուս հավատացյալների պատմություններից բացի՝ մեր անհատական ճամփորդության մեջ կան նաև յուրահատուկ բաներ: Մեր կյանքում էլ եղել են դեպքեր, երբ Աստված ինքն է իր մասին պատմել: Եվ ուրեմն արժե, որ այդ ամենի մասին պատմենք ուրիշներին.«Ձեզ պատմեմ, թե նա ինչ արեց իմ անձի համար» (Հմ. 16):

Աղոթք - Երկնավոր Հայր, ուրախանում եմ իմ հանդեպ Քրիստոսի փրկության բազում արտահայտություններով: Օգնի՛ր, որ այդ ամենի մասին պատմեմ նաև ուրիշներին: Ամեն:

Ասված մեզ համար բարի բաներ է անում, որդեսգի ավելի վստահեմք իրեն: Պատմենք օրհնություն ստանալու մեր այդ փորձառության մասին ուրիշներին:

Նրանով մենք էլ ժառանգություն ստացանք,....որպեսզի իր փառքի գովքը լինենք մենք: (Եփ. 1.11-12)

ԱՐԿԱԾԱԽՆԴՐՈՒԹՅՈՒՆ

Մի երիտասարդ ասաց. «Քրիստոնեությունն ինձ համար չէ: Չանձրալի է: Ես սիրում եմ արկածախնդրությունը: Դա է ինձ համար կյանքը»: Ես տխրեցի, որ նա տեղյակ չէր այն անհավատալի ուրախությունն ու ոգևորությունն մասին, որ տալիս է Հիսուսին հետևելը: Որ դա նույնպես ինքնին արկածախնդրություն է, բայց բոլորովին այլ տեսակի և ինքնատիպ: Ես ոգևորված պատմեցի նրան Հիսուսի և այն մասին, թե ինչպիսին է իրական կյանքը Նրա հետ:

Միայն բառերը բավարար չեն Հիսուսին՝ Աստծո Որդուն ճանաչելու և Նրա հետ քայլելու հետաքրքրությունը նկարագրելու համար: Բայց եփեսացիներին 1-ում Պողոսը մեզ տալիս է իր հետ լինելու վերաբերյալ փոքրիկ, բայց հզոր մի պատկեր: Աստված մեզ ուղղակի երկնքից տալիս է հոգևոր օրհնություն (Հմ.3), սրբություն և անարատություն (Հմ.4) և մեզ որդեգրում է՝ որպես իր սեփական զավակներին իր թագավորական ընտանիքում (Հմ.5): Նա օրհնում է մեզ իր ներումի ու շնորհի շքեղ պարգևով (7-8), Նրա կամքի խորհուրդն ըմբռնելով (Հմ.9) և ապրելու նոր նպատակով, «որպեսզի իր փառքի գովքը լինենք» (Հմ.12): Սուրբ Հոգին գալիս է ապրելու մեր մեջ՝ զորացնելու և առաջնորդելու մեզ (Հմ.13), Նա երաշխավորում է հավիտենականություն՝ Աստծո ներկայությունը (Հմ.14):

Երբ Հիսուս Քրիստոսը մտնում է մեր կյանք, բացահայտում ենք, որ Նրան ավելի շատ ճանաչելն ու իրեն մոտիկից հետևելը արդեն իսկ մեծագույն արկածախնդրություն է: Փնտրի՛ր Նրան հիմա և ամեն օր իրական կյանքի համար:

Աղոթք - Սիրո՞ղ Հիսուս, շնորհակալ եմ, որ սիրում ես ինձ և միշտ քայլում ես կողքիս: Դու ինձ ավելից ես տվել, քան ես պատկերացնում էի: Ուրախ եմ, որ ճանաչում ես ինձ, և ես կարող եմ Քո մասին պատմել ուրիշներին: Ամեն:

Հիսուսի հետ քայլելը մեծագույն արկածախնդրություն է յուրաքանչյուր հավաստյալի համար:

Տերը Կայենին ասաց. «Ինչո՞ւ ես բարկացել»: (ԾԾ. 4.6)

ԱՌԱՐԿԵԼ ՍԻՐՈՎ

Շատ բաներ լավ էր անում, բայց մի խնդիր կար, որ բոլորն էին տեսնում: Իր ազդեցիկ դերը շատ լավ կատարող անձը, սակայն, չէր կարողանում կառավարել իր հույզերը, զայրույթով ու կոպիտ էր խոսում մարդկանց հետ, ինչի հետևանքով շատերը չէին առարկում ու նեղվում էին: Ի վերջո բոլորը հանգեցին այն եզրակացության, որ Քրիստոսով այս եղբոր համար ամեն ինչ կարող էր այլ կերպ դասավորվել: Եթե ես էլ ավելի շուտ սիրով ընդդիմանայի՜ նրան:

Ծննդոց 4-ում Աստված կատարյալ պատկերացում է տալիս այն մասին, թե ինչպես կարելի է սիրով խոսել որևէ մեկի գործած մեղքի մասին: Կայենը բարկացել էր: Լինելով հողագործ՝ նա «երկրի մրգերից ընծա մատուցեց Տիրոջը» (Հմ.3), բայց այն մերժվեց: «Կայենը շատ բարկացավ և երեսը կախեց» (Հմ.5): Տերը Կայենին ասաց. «Ինչո՞ւ ես բարկացել» (Հմ. 6), ապա հորդորեց հետ դառնալ իր մեղքերից ու բարին կատարել, հետամուտ լինել լավին ու ճշմարիտին: Ցավալի է, որ Կայենն անտեսեց Աստծո խոսքերը և սարսափելի մեղք գործեց՝ սպանեց իր եղբայր Աբելին (Հմ.8):

Մենք չենք կարող ուրիշներին ստիպել, որ հրաժարվեն մեղսալից վարքագծից, բայց կարող ենք կարեկից տոնով հակառակն ասել: Մենք կարող ենք «ճշմարտությունն ասել սիրով», որպեսզի երկուսս էլ «ավելի ու ավելի նմանվենք Քրիստոսին» (Եփ. 4.15): Եվ քանի որ Աստված մեզ ականջներ է տվել լսելու համար, կարող ենք նաև ճշմարտության ծանր խոսքեր լսել ուրիշներից:

Աղոթք - Հայր, քաջություն տուր սիրով դիմադրել ուրիշներին և շնորհքով ընդունել ծանր, բայց ճշմարիտ խոսքերը: Ամեն:

Մեզ համար կենսական է սիրով ուրիշներին առարկելը, նույնիսկ երբ լսում ենք ծանր, բայց օգտակար խոսքեր:

Քեզ իմ շնորհը բավական է, որովհետև իմ զորությունը տկարության մեջ է կատարյալ դառնում: (Բ. Կորնթ. 12. 9)

ԱՍՏԾՈՎ ԶՈՐՈՒԹՅՈՒՆ ՅԱՎԱՔԵԼ

Գրեյնջեր Մըքգոյն արվեստագետ է, որն ուսումնասիրում և քանդակում է թռչուններ՝ հատկապես կենտրոնանալով այդ էակների խոցելիություն, նաև ուժի վրա: Նրա ստեղծագործություններից մեկը, որ կոչվում է «Կազդուրում», պատկերում է աջ թևը վերև պարզած բազի: Նկարի ներքևի ցուցատախտակին ցույց են տրված թռչունի կազդուրման մանրամասները, բացատրված է, որ «թռչունի մեծագույն թուլությունն պահը գալիք ճանապարհի համար ուժ հավաքելու պահն է»: Նաև մեջբերված է «Քեզ իմ շնորհը բավական է, որովհետև իմ զորությունը տկարության մեջ է կատարյալ դառնում» (Բ. Կորնթ. 12. 9) խոսքը, որ Պողոսն ասել է կորնթացիներին: Անճանական պայքարի ու որոնումների մեջ նա Աստծուց խնդրեց, որ իրենից հեռացնի «մարմնի խայթ» կոչվածը (Հմ.7): Նրա տառապանքը կարող էր լինել Ֆիզիկական հիվանդություն կամ հոգևոր ներհակություն: Ինչպես Հիսուսն Իր խաչելության նախորդ գիշերը Ձիթենյաց լեռան վրա (Ղուկ. 22. 39-44), Պողոսը նույնպես բազմիցս խնդրում է հեռացնել իր այդ տառապանքը: Սուրբ Հոգին պատասխանում է՝ վստահեցնելով, որ Ինքը կտա անհրաժեշտ ուժը: Եվ Պողոսը հասկանում է. «որովհետև երբ տկարանում եմ, այն ժամանակ զորանում եմ» (Բ. Կորնթ. 12.10):

Մեր կյանքում այնքա՛ն շատ այդպիսի խայթեր ենք ստանում: Ինչպես թռչունն է իր ուժերը հավաքում երկար ճամփորդությունից առաջ, այնպես էլ մենք կարող ենք հավաքել Աստծո զորությունը մեր առջև ծառայած խնդիրների լուծման համար: Այդ ուժով մենք կգտնենք մերը:

Աղոթք - Սիրելի՛ Հայր, օգնի՛ր ինձ, որ իմ առջև ծառայած դժվարությունների ժամանակ Քեզանից ստանամ իմ ուժը:
 Ամեն:

Այսօր կարող ես թույլ զգալ, բայց դա հաղթահարելու և նոր ծանաղարհ ընկնելու համար կարող ես հավաքել Աստծո ուժը:

Ուրախ սիրտը դեղի պես օգտակար է: (Առ. 17.22)

ԱՆԳԻՆ ԱՐԴՅՈՒՆՔՆԵՐ

Երեք տարի շարունակ Քալլին ամեն օր մի տարազով կամ դիմակով ողջունում էր ավտոբուսից դուրս եկող դպրոցականներին: Դա աշակերտներին ու վարորդին ուրախացնում և ջերմացնում էր: Իսկ ինքը դա կատարում էր սրտանց և մեծ սիրով:

Քալլին ձեռնամուխ եղավ այդ քայլին, երբ սկսեց զբաղվել երեխաների խնամքով: Իմանալով, թե որքան դժվար է նրանց համար բաժանվել ծնողներից ու դպրոց գնալ, նա որոշեց մանուկներին ողջունել տարազով: Երեք օր անց երեխաները խնդրեցին շարունակել: Չնայած դա ժամանակի ու միջոցների հետ էր կապված, նա շարունակեց: Եվ ինչպես նկարագրում է լրագրող Մերեդիթ Թերհարը, ունեցավ «անգին արդյունք՝ ուրախություն»:

Առակների գրքի մի փոքր հատվածը, որ Սողոմոն թագավորն ուղղել է իր որդուն, լիովին ամփոփում է այս կնոջ արածի իմաստը. «Ուրախ սիրտը դեղի պես օգտակար է» (Առ. 17.22): Ուրախացնելով իր կենսաբանական, որդեգրված, թե խնամատար երեխաներին, նա հույս ուներ կանխել նրանց մանկական հոգիների փշրվելը:

Ճշմարիտ ու հարատև ուրախությունն աղբյուրը Աստված է՝ Սուրբ Հոգու միջոցով (Ղուկ. 10.21, Գաղ. 5.22): Հոգին մեզ հնարավորություն է տալիս շողացնելու Աստծո լույսը, երբ մենք ձգտում ենք ուրախություն պարգևել ուրիշներին: Ուրախություն, որը հույս և ուժ է տալիս փորձությունները դիմագրավելիս:

Աղոթք - Սիրելի՛ Հայր, շնորհակալ եմ ինձ ուրախություն պարգևելուդ համար: Օգնի՛ր, որ այն տարածեմ ուրիշների վրա: Ամեն:

Եթե երախտադարս եմ ուրիշներից սացած ուրախությամբ, եկե՛ք մեմ էլ մեր հերթին ուրախացնեմ ուրիշներին:

Որովհետև դու թանկագին ես իմ աչքին, պատիվ գտար, և ես սիրեցի քեզ: (Ես. 43. 4)

ԱՍՏՈՆ ՀԱՄԱՐ ԹԱՆԿԱԳԻՆ

Մինգի հայրը կոպիտ էր ու սառը: Նույնիսկ երեխային բժշկի տանելուց էր խուսափում: Մի անգամ վիճաբանության ժամանակ տղան իմացավ, որ հայրը չի ցանկացել, որ ինքը ծնվի: Անցանկալի լինելու զգացումը նրան հետևեց մինչև հափաՀաս տարիքը: Եվ երբ նա դարձավ Հիսուսին հավատացող, դժվարանում էր Աստծուն Հայր կոչել, չնայած Նրան համարում էր իր կյանքի Տեր:

Իրենց երկրային հայրերին ինչ-ինչ պատճառով չսիրող կամ չընդունող մարդիկ Մինգի նման կարող են կասկածներ ունենալ Աստծո հետ հարաբերություններում, մտածել, թե բեռ են Նրա համար, կամ արդյո՞ք Նա հոգում է իր մասին և այլն: Մեր երկրային հայրերը կարող են անտարբեր ու հեռու լինել, բայց մեր երկնային Հայր Աստվածը մոտենում է ու ասում.«Ես սիրեցի քեզ» (Ես. 43. 4): Եսայի 43-ում Աստված խոսում է որպես մեր արարիչ ու Հայր: Եթե դեռ կասկածներ ունես, թե Նա ուզում է, որ դու ապրես Իր խնամքի ներքո՝ որպես Իր ընտանիքի անդամ, լսի՛ր, թե ինչ է ասել Իր ժողովրդին. «Բե՛ր իմ որդիներին հեռվից և դուստրերին՝ երկրի ծայրերից» (Հմ.6): Եթե չգիտես, թե ինչ արժեք ունես Իր համար, լսի՛ր Նրա հաստատումը.«Դու թանկագին ես իմ աչքին, պատիվ գտար» (Հմ.4):

Աստված մեզ այնքան է սիրում, որ Հիսուսին ուղարկեց մեր մեղքերի պատիժը կրելու, որպեսզի «ով նրան հավատում է, չկորչի, այլ հավիտենական կյանք ունենա» (Հովհ. 3.16): Հետևելով Իր ասածներին ու արածներին՝ մենք կարող ենք վստահ լինել, որ թանկ ենք Նրա համար, և Նա սիրում է մեզ:

Աղոթք - Հայր, ամեն օր ուզում եմ ապրել որպես Քո զավակ՝ Քեզ համար թանկ ու պատվական: Ամեն:

Աստված մեզ սիրող ու մեզ համար հոգ ցանող Երկնավոր Հայրն է, իսկ մենք իր թանկագին զավակներն ենք:

Պիտի երևաք որպես աշխարհում լույս տվողներ՝ կյանքի խոսքը պահելով: (Փիլ. 2. 15-16)

ՓԱՅԼՈՒՆ ԼՈՒՍԱՏՈՒՆԵՐ

Ի մ ժամանած քաղաքում առաջին բանը, որ աչքի էր զարնում, խաղատներն էին, հաջորդը թմրանյութերի և մեծահասակների խանութները և հսկայական գովազդային վահանակները պատեհապաշտ իրավաբանների մասին, որոնք մեծ գումարներ են վաստակում ուրիշի դժբախտությունների հաշվին: Ես շատ այլ քաղաքներում եմ եղել, բայց այս մեկը ցածր մակարդակով գերազանցում էր բոլորին: Սակայն հաջորդ առավոտյան տրամադրություննս բացվեց, երբ զրուցեցի տաքսու վարորդի հետ: Նա ասաց, որ ինքն ամեն օր Աստծուց խնդրում է իր մոտ ուղարկել մարդկանց, ում ինքը կարող է օգնել: Եվ խաղամոլները, անբարոյականները, կյանքի լուսանցքում հայտնված մարդիկ նրան պատմում են իրենց խնդիրների մասին: «Ես կանգնեցնում եմ մեքենան ու լսում այդ մարդկանց: Ապա աղոթում եմ նրանց համար: Եվ սա իմ առաքելությունն է»,- ասաց այդ բարի մարդը: Հիսուսի՝ այս աշխարհ գալը նկարագրելուց հետո Պողոս առաքյալը Քրիստոսին հավատացողներին կոչ է անում հետամուտ լինել Աստծո կամքին ու «Նրա բարեհաճ ծրագրին» (Հմ.13), «պահել կյանքի խոսքը» (Հմ.16), լինել «Աստծո անբիծ և անմեղ զավակները այն կամակոր և խոտոր սերնդի մեջ, որի մեջ պիտի երևաք որպես աշխարհում լույս տվողներ» (Հմ.15): Տաքսու վարորդի նման մենք էլ պետք է Հիսուսի լույսը բերենք խավարի մեջ: Անգլիացի խոշոր պատմաբան, փիլիսոփա ու մշակութաբան Քրիստոֆեր Դավսոնն ասել է. «Քրիստոսին հավատացողները միայն պետք է հավատարմորեն ապրեն, որպեսզի փոխեն աշխարհը, որովհետև այդ կենսակերպում «ներառված է աստվածային կյանքի ողջ խորհուրդը»: Եկե՛ք խնդրենք, որ Աստծո Հոգին ուժ տա մեզ, որպես Հիսուսի ժողովուրդ, հավատարմորեն ապրելու և աշխարհի ամենամոլթ անկյուններում Նրա լույսը փայլեցնելու համար:

Աղոթք - Տե՛ր Դիսուս, շնորհակալ եմ, որ Դու ես աշխարհի լույսը, որ ինձ դուրս է բերում խավարից: Ամեն:
Պե՛տ է կենսրոնանալ ոչ թե աշխարհի չարիքի, այլ Քրիստոսի վրա և շողացնել Նրա լույսը մեր շուրջը:

Երբ հյուրասիրություն ես անում, կանչի՛ր աղքատներին, խեղերին, կաղերին, կույրերին, և երանելի կլինես: (Ղուկ. 14. 13-14)

ԳՈՐՀԱԲԱՆՈՒԹՅԱՆ ՕՐՀՆՈՒԹՅՈՒՆԸ

2016-ին Վանդա Դենչը Գոհաբանություն օրվա առիթով հաղորդագրություն ուղարկեց իր թոռնիկին՝ հրավիրելով նրան ընտանեկան ընթրիքի: Սակայն թոռնիկը փոխել էր հեռախոսահամարը, և հրավերը գնաց ժամալ անունով մի անծանոթի: Վերջինը հատուկ ծրագրեր չունեւր և իր ով լինելը պարզաբանելուց հետո հարցրեց, թե կարո՞ղ է արդյոք ինքն էլ գալ այդ ընթրիքին: Համաձայնություն ստանալով՝ ժամալը միացավ նրանց ընտանեկան հավաքույթին, և դա շարունակվեց ավանդաբար: Սխալ հրավերը ամենամյա օրհնություն դարձավ:

Վանդայի վերաբերմունքը անծանոթին հիշեցնում է Հիսուսի հորդորը Ղուկասի ավետարանում: Փարիսեցի իշխանավորներից մեկի հրավերքի ժամանակ (Ղուկ. 14.1) Հիսուսը տեսավ, թե ովքեր են հրավիրված և թե ինչպես են հյուրերն շտապում պատվավոր տեղերն զբաղեցնել (հմ.7): Եվ տանտիրոջն ասաց, որ օրհնությունը սահմանափակվում է, երբ մարդկանց հրավիրելիս առաջնորդվում է հետագայում փոխհատուցում ստանալու ակնկալիքով (հմ.12): Փոխարենը «Երբ հյուրասիրություն ես անում, կանչի՛ր աղքատներին, խեղերին, կաղերին, կույրերին, և երանելի կլինես» (հմ.13-14):

Գոհաբանության օրը պատահաբար ժամալին հրավիրելը օրհնություն ու քաջալերանք եղավ Վանդայի համար հատկապես ամուսնու մահից հետո: Երբ ուրիշներին ձեռք մեկնենք առանց որևէ ակնկալիքի, այլ Աստծո սիրով, շատ ավելի մեծ օրհնություն ու քաջալերանք կստանանք:

Աղոթք - Երկնավոր Հայր, թող իմ հրավերները ցույց տան այն սիրտը, որն ուզում է օրհնել ուրիշներին Քո առաջնորդությամբ: Ամեն:

Անտառային հրավերները փառալերում են մեզ և դառնում օրհնություն: Պատասխան լինենք կատարելու դրամբ:

Սրտանց սիրում եմ քեզ, ո՛վ Տեր, իմ զորություն: (Մաղմ. 18.1)

ԱՐԺԱՆԻ ԱՄԵՆ ՓԱՌԱԲԱՆՈՒԹՅԱՆ

Շատերն են համարում, որ ամերիկացի դաշնակահարներ Ֆերանտոն ու Թեյչերը բոլոր ժամանակների անզուգական դուետն են եղել: Նրանց կատարումներն այնքան վիրտուոզ էին ու ճշգրիտ, որ մասնագետները նրանց պատկերավոր անվանում էին «չորս ձեռք և մեկ միտք»: Լսելով այդ տաղանդավոր զուգբի երաժշտությունը՝ կարելի է պատկերացնել, թե որքան ջանք է պահանջվել նման վարպետության հասնելու համար: Բայց մի բան էլ կա: Նրանք սիրում էին իրենց գործը: Իրականում նույնիսկ հանգստի անցնելուց հետո 1989-ին Ֆերանտոն ու Թեյչերը երբեմն հայտնվում էին դաշնամուրի խանութում պարզապես հանպատրաստից նվագելու համար: Նրանք ուղղակի սիրում էին ստեղծագործել:

Դավիթն էլ էր սիրում երաժշտություն ստեղծել, բայց նա իր երգին ավելի բարձր նպատակ հաղորդելու համար միավորվեց Աստծու հետ: Նրա սաղմոսները հաստատում են իր պայքարով լի կյանքը, Աստծուց կախվածությունն ու ապրելու ցանկությունը: Նույնիսկ անձնական անհաջողությունների և անկատարության մեջ, ամենախավար ժամանակներում, ընդունելով Աստծո մեծությունն ու բարությունը և գովաբանելով Նրան, Դավիթը հասնում է հոգևոր «կատարյալ բարձրության»: Դավիթի գովքի անկեղծությունը հաստատվում է Մաղմոս 18-ի 1-ում, որտեղ նա ասում է. «Սրտանց սիրում եմ քեզ, ո՛վ Տեր, իմ զորություն» (Մաղմ. 18.1): Դավիթը շարունակում է. «Ես օրհներգությունս քեզ կանչեցի Տիրոջը» (Հմ.3), «Իմ նեղության մեջ ես կանչեցի Տիրոջը» (Հմ.6): Անկախ մեր վիճակից՝ մենք նույնպես սրտանց փառաբանենք ու երկրպագենք Աստծուն:

Աղոթք - Հայր, Դու նոր երգ ես դրել բերանս: Խնդրում եմ՝ օգնիր, որ իմ փառաբանությունն արտահայտի Քո իսկական բարությունն ու մեծությունը: Ամեն:

Ասժոն և ուրիշների հանդեպ մեր ունեցած սիրո մասին դասմենի ուրիշներին և թույլ չհամ, որ որևէ բան խանգարի դրան:

Հավատը հուսացված բաների հաստատումն ու աներևույթ բաների ապացույցն է: (Եբ. 11.1)

ՀԱՎԱՏՈՎ ՏԵՍԵԼ

Առավոտյան քայլերու ժամանակ հանկարծ նկատեցի, որ արևի ճառագայթներն այնպես էին ընկել Միչիգան լճի վրա, որ հրաշալի պատկեր էր ստացվել: Ընկերոջս խնդրեցի սպասել, մինչ ես կըուսանկարեմ այդ տեսարանը: Արևի լույսը խանգարում էր, որ ես հեռախոսիս վրա տեսնեի ցանկալի կադրն ու սեղմեի կոճակը, բայց ընկերոջս ասացի.«Մենք հիմա չենք տեսնում, բայց նման նկարները միշտ էլ լավն են լինում»: Այս կյանքում հավատով քայլելը հաճախ նման է լինում այդ կադրը նկարելուն: Միշտ չէ, որ դու տեսնում ես Աստծո կատարած գործերի մանրամասները, բայց կարող ես վստահ լինել, որ Նա այդտեղ է: Ինչպես եբրայեցիներին ուղղված նամակի հեղինակն է գրում. «Հավատը հուսացված բաների հաստատումն ու աներևույթ բաների ապացույցն է» (Հմ.11.1): Հավատով մեր վստահութունն ենք արտահայտում Աստծու հանդեպ, հատկապես եթե չենք տեսնում կամ հասկանում, թե ինչ է անում Նա:

Այդ չտեսնելը, միայն հավատով առաջնորդվելը չի խանգարում «կոճակը սեղմել»: Այն պարզապես կարող է ստիպել մեզ ավելի շատ աղոթել և Աստծո առաջնորդութունը խնդրել: Կարելի է նաև ապավինել անցյալում տեղի ունեցած դեպքերին, երբ կամ ուրիշներն են քայլել հավատով (Հմ. 4-12), կամ էլ մենք ինքներս: Որովհետև այն, ինչ Աստված արել է անցյալում, կարող է կրկնել:

Աղոթք - Երկնավոր Հայր, շնորհակալ եմ այն ամենի համար, ինչ տվել ես անցյալում: Օգնի՛ր, որ քայլեմ հավատով, նույնիսկ եթե չեմ տեսնում Քո արածները: Ամեն:

Եթե նույնիսկ ամեն ինչ հնարավոր չէ հստակ տեսնել, դարձյալ արժե հավասով վստահել Աստծուն մեր դիմագրաված բոլոր դժվարությունների մեջ:

Ո՞վ եմ ես, և ո՞վ է իմ ժողովուրդը, որ կարողանայինք այսպես ընծա մատուցել: (Ա.Մնաց. 29.14)

Ո՞Վ ԵՄ ԵՍ

Որպես նախարարության տեղական ղեկավար խմբի անդամ՝ աշխատանքային պարտականություններիս մի մասն էր ուրիշներին հրավիրել միանալ մեզ: Հրավերներում նկարագրում էի նրանց պարտավորությունները, իրենց փոքր խմբերի ղեկավարման ընթացքում առաջանալիք խնդիրներն ու զբանց լուծման համար ձեռնարկվող միջոցառումները ինչպես հանդիպումների, այնպես էլ հեռախոսային զրույցների միջոցով:

Չէի ուզում շատ բան պարտադրել զիմորդներին՝ գիտակցելով, որ նրանք որոշակի զոհողությունների են պատրաստվում առաջնորդ դառնալու համար: Բայց նրանց պատասխանները, թե դա իրենց համար մեծ պատիվ է, երբեմն հուզում էին ինձ: Փոխանակ օրինական պատճառներ նշելով մերժեին, նրանք երախտագիտություն էին հայտնում Աստծուն իրենց կյանքում արածների և հիմա վարձահատույց լինելու հնարավորության համար:

Երբ հասավ Աստծո տաճար կառուցելու համար միջոցներ տրամադրելու ժամանակը, Դավիթը առիթ ունեցավ ասելու. «Ո՞վ եմ ես, և ո՞վ է իմ ժողովուրդը, որ կարողանայինք այսպես ընծա մատուցել» (Ա.Մնաց. 29.14): Նա շնորհակալ էր Աստծուն իր և Իսրայելի ժողովրդի կյանքում ունեցած մասնակցության համար, իսկ նրա պատասխանը վկայում էր իր խոնարհության և «պանդուխտների ու նժդեհների» հանդեպ Աստծո բարեհաճությունը ճանաչելու մասին (Հմ.15):

Աստծո գործի համար մեր տված ժամանակն ու միջոցները ցույց են տալիս մեր երախտագիտությունը Նրան, որովհետև «ամեն ինչ գալիս է քո ձեռքից, և ամեն ինչ քոնն է» (Հմ.16):

Աղոթք - Սիրելի՛ Հայր, խնդրում եմ՝ օգնի՛ր ինձ առատաձեռն սրտով պատասխանելու Քո սիրուն և տվածո՞ հոգատարությանը: Ամեն:

Արժե այսօր երախտադատ հոգով հիշել ու քվել Աստծո սված բարիքները:

Պահպանեն ժողովի վրանի ամբողջ սպասքն ու կահավորանքը և հոգ տանեն այն ամենին, ինչ հանձնված է Իսրայելի որդիների պահպանությանը, և կատարեն վրանի ծառայությունը: (ԹՎԵՐ 3.8)

ԾԱՌԱՅԵԼ ԱՍՏԾՈ ՅԱՍԱՐ

Երբ 2022 թ. սեպտեմբերին Անգլիայի Էլիզաբեթ թագուհին մահացավ, հազարավոր զինվորականներ կանչվեցին միանալու նրա հուղարկավորության թափորին: Նրանց անհատական դերն էր բազմության մեջ հնարավորինս աննկատ մնալ, բայց դա չէր խանգարում, որ շատերը դա իրենց համար մեծ պատիվ համարեին: Զինվորներից մեկը նույնիսկ ասաց. «Սա առիթ է կատարելու մեր վերջին պարտքը Նորին Մեծությանը»: Այսինքն կարևորվում է ոչ թե արված գործը, այլ այն, թե ում համար է արվում դա: Ղևտացիները, որոնց հանձնարարված էր հոգ տանել Ուխտի տապանակին, նույնպես այդպիսի նպատակ ունեին: Ի տարբերություն քահանաների՝ Գերսոնյանները, Կահաթյաններն ու Մերարյանները նշանակվել էին սովորական առօրյա գործեր անելու համար. մաքրել կահույքը, վարագույրները, սյուները, ճրագակալներն ու պարանները (ԹՎԵՐ 3. 25-26, 28, 31, 36-37): Ավելին, նրանց այդ պարտականությունները նշանակված էին Աստծո կողմից՝ «կատարեն վրանի ծառայությունը» (Հմ.8) և գրված հետագա սերունդների համար:

Ի՛նչ քաջալերական միտք: Այսօր մեզանից յուրաքանչյուրի՝ տանը, աշխատավայրում կամ եկեղեցում կատարած գործերը կարող են աննշան թվալ աշխարհի համար, որը գնահատում է տիտղոսներն ու աշխատավարձերը: Բայց Աստված այդ բանը այլ կերպ է տեսնում: Եթե աշխատում ու ծառայում ենք հանուն Աստծո և դա անում ենք Իր փառքի համար, նույնիսկ ամենափոքր գործը կարևոր է:

Աղոթք - Հայր, շնորհակալ եմ Քեզ ծառայելու

հնարավորության համար: Օգնիր ինձ հավատարիմ մնալ թո տված շնորհքով ու ուժով Քեզ համար աշխատելուն: Ամեն:

Իմանալով, որ Աստծո համար ենք ծառայում՝ յիսի փոխենք մեր աշխատանքը. աշխատենք երախտադարձ հոգով և միայն Իր փառքի համար:

Միմյանց նկատմամբ գթասիրտ եղե՛ք,....հույսով ուրախացե՛ք, նեղությանը համբերե՛ք, մշտապես աղոթե՛ք: (Զոռմ. 12. 10-12)

ԿԱՐԵԿՑԱՆՔԻ ՀՍՏՈՒԹՅՈՒՆԸ

«Ոտքիդ մեջ փուշ է մտել, դրա համար գիշերները լալիս ես,- գրել է Քաթրին Սիենացին 14-րդ դարում և շարունակել,-աշխարհում կան մարդիկ, որ կարող են հանել այդ փուշը: Այդ հատուկյունը նրանք սովորել են Աստուծոց»: Քաթրինն իր կյանքը նվիրեց այդ «հատուկյունը» զարգացնելուն և մինչև օրս հիշվում է ուրիշների ցավը հասկանալու և կարեկցելու իր կարողությամբ:

Խորը մտած փշի առաջացրած ցավի պատկերը հետապնդում է ինձ: Դա վառ հիշեցում է այն մասին, թե որքան բարդ ու վիրավոր ենք մենք և ուրիշներին կարեկցություն ցուցաբերելու համար որքան ունենք այդ ցավի մեջ խորանալու կարիք:

Կամ ինչպես Պողոս առաքյալն է նկարագրում, ուրիշներին սիրելը պահանջում է ավելին, քան բարի մտադրություններն ու ցանկություններն են: «Միմյանց նկատմամբ գթասիրտ եղե՛ք,....հույսով ուրախացե՛ք, նեղությանը համբերե՛ք, մշտապես աղոթե՛ք» (Հռոմ. 12. 10-12): Նաև բոլորից պահանջում է. «ուրախացողների հետ ուրախացե՛ք և լացողների հետ լացե՛ք» (Հմ. 15): Այս կոտորված աշխարհում ոչ ոք չի կարող անվնաս մնալ, վիրավորանքն ու սպիները խորապես արմատավորված են մեզանից յուրաքանչյուրի մեջ: Բայց ավելի խորն է այն սերը, որ գտնում ենք Քրիստոսի մեջ՝ կարեկից սրտով օրհնել թե՛ մեր ընկերներին, և թե՛ մեզ հալածողներին, չանիծել (Հմ.14), որպեսզի միասին բժշկվենք:

Աղոթք - Միրո՛ղ Աստված, շնորհակալ եմ քո ողորմածության համար: Օգնի՛ր ինձ, որ սիրեմ ուրիշներին: Ամեն:

Երբ զգանք կարեկցության բուժիչ ուժը, մենք էլ կգարգացնենք այդ հմտությունը:

Նրա մասին մեր լսածը փսփուտք է: (Պր. 26. 14)

ՄԻԱՅՆ ՓՍՓՈՒՔ Է

Նյու Յորքի երկաթուղային մեծ կայարանի շենքի փսփսացող պատնե ասես լսողական օաղիս լինի տարածքի ընդհանուր աղմուկի մեջ: Այդ եզակի տեղը հնարավորություն է տալիս մոտ երեսուն ոտնաչափ հեռավորություն վրա միմյանց ուղարկել «լուռ» հաղորդագրություններ: Ճարտարապետական հորինվածքի շնորհիվ՝ երբ մարդ կանգնում է որձաքարե կամարի տակ ու մեղմ շնչում, ձայնային ալիքներով այդ շշուկը հասնում է պատի մյուս կողմում կանգնողին: Հորը նույնպես պատգամի շշուկ լսեց, երբ նրա կյանքը լցվել էր աղմուկով ու բոլոր կողմերից միայն ողբերգություններ էին պատահում (Հոր 1.13-19, 2.7): Նրա ընկերները բամբասում էին իրեն, մեղադրում, կորուստները գալիս էին մեկը մյուսի հետևից, չարն էր հետևում ամենուր: Այդուամենայնիվ, նա չչարացավ, չմեղանջեց Աստծո դեմ, որովհետև լսել էր շշուկը Աստծո երկնային զորության մասին: Երկնքի շքեղությունը, Տիեզերքում կախված Երկրի առեղծվածը և հորիզոնի կայունությունը Հորին հուշեցին, որ աշխարհն Աստծո ասիերի մեջ է (26. 7-11): Նույնիսկ փոթորկվող ծովի ու որոտացող երկնքի ներքո նա ասաց. «Ահա սրանք են նրա ճանապարհների ծայրերը, և Նրա մասին մեր լսածը փսփուտք է» (Հմ. 14): Եթե աշխարհի հրաշալիքները ներկայացնում են Աստծո կարողությունների ընդամենը մի մասը, ապա պարզ է, որ Նրա զորությունը հասկանալը մեր ուժերից վեր է: Ծանր պահերին այս իրողությունը մեզ հույս է տալիս: Աստված կարող է անել ամեն ինչ, ներառյալ այն, ինչ արեց Հորի համար, երբ աջակցեց նրան իր տառապանքի մեջ:

Աղոթք - Սիրելի՛ Աստված, երբ խնդիրներս մեծ են թվում, օգնի՛ր հիշել, որ Դու ավելի մեծ ես, և Քեզ համար անհնար բան չկա: Ամեն:

Աստծո զորությունը մխիթարում է մեզ, իսկ բնության շեղությունն ու մեծությունը ոգեցնչում, որ ակնածանով կանգնենք Աստծո առաջ:

Ոմանք կառքերին և ոմանք էլ ձիերին են ապավինում, բայց մենք պիտի ապավինենք մեր Տեր Աստծո անվանը: (Սաղմ. 20.7)

ՎԱՏԱՐԵԼ ԱՍՏԾՈՒՆ

Ինձ շտապ երկու դեղ էր հարկավոր. մեկը մորս ալերգիայի, մյուսը՝ զարմուհուս էկզեմայի համար: Նրանց վիճակն օրեցօր վատթարանում էր, իսկ դեղատներում դեղ չէր ճարվում: Հուսահատ ու անօգնական՝ ես անդադար աղոթում էի ու խնդրում Աստծո օգնությունը:

Շաբաթներ անց նրանց վիճակը աստիճանաբար բարելավվեց: Կարծես Աստված ասելիս լինեք.«Կան պարագաներ, երբ դեղամիջոցներ եմ օգտագործում բուժելու համար, բայց վերջին խոսքը դեղերինը չէ, այլ իմն է: Վստահիր ոչ թե դրանց, այլ ինձ»:

Սաղմոս 20-ում Դավիթ թագավորը մխիթարվեց Աստծո տված վստահությունով: Իսրայելցիներն ունեին հզոր բանակ, բայց գիտեին, որ իրենց ամենամեծ զորությունը գալիս է «Աստծո անունից» (Հմ.7): Նրանք վստահեցին Աստծո անվանը՝ Նրա ով լինելու, անփոփոխ նկարագրի ու հաստատուն խոստումների համար: Նրանք հավատարիմ մնացին այն ճշմարտությունը, որ «Տերը փրկում է օծյալին և լսում նրան իր սուրբ երկնքից՝ իր աջի փրկության զորությունով» (Հմ.6):

Աստված մեզ օգնելու համար կարող է օգտագործել այս աշխարհի միջոցները, և վերջո մեր խնդիրներում հաղթանակը գալիս է միայն Իրենից: Անկախ նրանից, Նա մեզ տալիս է խնդիրների լուծում, թե տոկալու շնորհք, մենք կարող ենք վստահել, որ Նա մեզ համար լինելու է ապավեն և ուժի աղբյուր: Չպետք է ընկրկենք դժվարություններից, այլ դիմակայենք՝ Իր տված հույսով ու խաղաղությունով:

Աղոթք - Երկնավոր Հայր, տո՛ր ինձ Քեզ վստահելու քաջություն: Օգնի՛ր հավատալ, որ Դու այն ես, ինչ խոստանում ես լինել: Ամեն:

Սեր բոլոր մարտահրավերների մեջ կարելի է աղավինել Ասծո անվանն ու վստահելով Նրան՝ դիմագրավել բոլոր դժվարությունները:

Ինձ մո՛տ եկեք, բոլոր հոգնածներ ու բեռնավորվածներ, և ես հանգիստ կտամ ձեզ: (Մատթ. 11.28)

ԱՍՏԾՈ ՍԻՐՏԸ ԲՈԼՈՐԻ ՀԱՍԱՐ Է

Ի նը տարեկան Դեն Գիլն իր լավագույն ընկերոջ՝ Արչիի հետ գնաց դասընկերոջ տարեդարձի հավաքույթին: Հոբելյարի մայրը, տեսնելով սևամորթ Արչիին, չկամեցավ, որ նա ներս մտնի՝ ասելով, թե տեղ չկա: Դենն առաջարկեց գետնին նստել, որպեսզի ընկերոջ համար տեղ լինի, բայց կինը դարձյալ չթողեց: Վհատված Դենը թողեց իրենց բերած նվերներն ու Արչիի հետ վերադարձավ տուն՝ տեղի ունեցածից խոցված:

Տասնամյակներ են անցել, Դենն այժմ ուսուցիչ է և միշտ մի ազատ աթոռ է պահում իր դասարանում: Հարցասեր աշակերտներին էլ պատվիրում է հիշել և «միշտ դասարանում մի տեղ ունենալ որևէ մեկի համար»: Բոլոր մարդկանց համար սիրտ ունենալը երևում է Հիսուսի՝ կյանք տալու հրավերի մեջ.«Ինձ մո՛տ եկեք, բոլոր հոգնածներ ու բեռնավորվածներ, և ես հանգիստ կտամ ձեզ» (Մատթ. 11.28): Այս հրավերը կարող է հակասել Պողոսի՝ «նախ հրեային» փրկելու տեսությունը (Հռոմ. 1.16): Բայց փրկության պարզև բոլոր մարդկանց համար է, ովքեր հավատում են Հիսուսին: Ինչպես գրում է նա.«Աստծո արդարությունը, որ Հիսուս Քրիստոսի հանդեպ հավատի միջոցով է բոլոր հավատացողների համար, որովհետև խտրություն չկա» (3.22): Մենք ուրախանում ենք Քրիստոսի հրավերով, որն ուղղված է բոլորին.«Իմ լուծը ձեզ վրա՝ վերցրեք ու ինձանից սովորեք, որովհետև ես հեղ եմ ու սրտով խոնարհ, և ձեր հոգիներին հանգստություն կգտնեք» (Մատթ. 11.29): Նրա բաց սիրտն սպասում է բոլոր նրանց, ովքեր խնդրում են Աստծո տված հանգիստը:

Աղոթք - Տե՛ր Գիսուս, դու ինձ կանչեցիր, երբ ուրիշները չէին կանչում: Շնորհակալ եմ ինձ փրկության ու սեր առաջարկելուդ համար: Ամեն:

Տերը հրավիրում է բոլոր հոգնածներին ու բեռնավորվածներին, որովհետև Իր սիրքը բոլորի համար է: Նա ֆեզ էլ է կանչում: Լսի՛ր Նրա ձայնը:

Ամբողջ մարմինը՝ միասնական ու ներդաշնակ,.... աճում է՝ ինքն իրեն սիրո մեջ հաստատելու համար: (Եփ. 4.16)

ԱՌՎՋՆՈՐԴՎԵԼ ԲԱՐԻ ԿԱՍԵՑՈՂՈՒԹՅԱՄԲ

Նախքան ինչ-որ գործ սկսելը՝ առաջին միտքը, որ գալիս է, հաստատապես առատաձեռնությունն ու բարությունը չեն: Սակայն գործարար Ջեյմս Ռիի կարծիքով՝ հենց դրա՛նք պետք է լինեն: Առաջնություն տալով «բարի կամեցողությունը», «բարի մշակույթի» և տալու հոգեբանությունը՝ նա կարողացավ կործանման եզրին գտնվող ընկերությունը ոչ միայն փրկել, այլև ծաղկեցնել: Հիշյալ հատկություններին մեծ տեղ տալով՝ նա կարողացավ մարդկանց մեջ արթնացնել հույս և մղում, որոնք անհրաժեշտ էին միավորելու, նորություն մտցնելու և խնդիրներ լուծելու: Ջեյմսը բացատրում է, որ «բարի կամեցողությունը... իրական հարստություն է, որն ընդունակ է համազբեղու և ուժեղացնելու»: Առօրյա կյանքում էլ բարի, դրական մտքերը անտեսվում են, համարվում ոչ օգտակար ու անկարևոր: Սակայն Պողոս առաքյալը սովորեցնում է, որ այդպիսի հատկություններն ամենակարևորն են: Դիմելով նոր հավատացյալներին՝ Պողոսը շեշտում է, որ նրանց կյանքի նպատակը պիտի լինի Հոգու միջոցով փոխակերպվել՝ Քրիստոսի մարմնի հասուն անդամները դառնալու համար (Եփ. 4.15): Այդ նպատակով յուրաքանչյուր խոսք և յուրաքանչյուր գործողություն արժեք ունի միայն այն ժամանակ, երբ «բարի է, հավատի շինության համար պիտանի, որպեսզի շնորհ տա լսողներին» (Հմ.29): Այդ փոխակերպումը կարող է տեղի ունենալ ամեն օր, եթե միայն առաջնահերթություն տրվի բարությունը, քաղցր խոսքին, գլխարտությունն ու ներումին (Հմ.32): Երբ Սուրբ Հոգին Հիսուսին հավատացողներին առաջնորդի նայել բարի կամեցողությամբ, մենք միմյանցից կսովորենք աճել ու հասունանալ մեր հավատքի մեջ:

Աղոթք - Սիրելի՛ Հայր, ինձ ամեն օր սովորեցրո՛ւ, որ իսկապես կարևորը Որդուդ միջոցով հորդող սերն է: Ամեն:

Կարող է անմիջադեմ չսեսնենք «բարի կամեցողության» շոճափելի ազդեցությունը: Բայց առաջնահերթությունը չալով բարությանը՝ մենք կաճենք:

Լսի՛ր Տիրոջ ձայնը, որ քեզ ասում էմ,.... և դու ողջ կմնաս: (Եր. 38.20)

ՅԱՆՁՆՎԵԼ ՅԻՍՈՒՄԻՆ

1 951 թ. Ստալինի բժիշկը նրան խորհուրդ տվեց նվազեցնել իր աշխատանքային ծանրաբեռնվածությունը՝ առողջութիւնը պահպանելու համար: Սակայն Խորհրդային Միութեան ղեկավարը մեղադրեց բժշկին լրտեսութեան մեջ ու ձերբակալեց: Բռնակալը, որ ստերոյդ ու կեղծիքով ճնշել էր շատերին, չկարողացավ ընդունել ճշմարտութիւնը և ինչպես շատ հաճախ արել էր, հեռացրեց իրական տվյալներն իրեն հայտնողին: Սակայն ճշմարտութիւնը հաղթեց, և Ստալինը 1953-ին մահացավ: Երեմիա մարգարեն, որ ձերբակալվեց իր մարգարեութիւնների համար և պահվեց շղթաների մեջ (Եր. 38. 1-6. 40.1), Հուդայի Սեղեկիա թագավորին ասել էր, թե ինչ է սպասում Երուսաղեմին: «Լսի՛ր Տիրոջ ձայնը, որ քեզ ասում էմ,.... և դու ողջ կմնաս» (Եր. 38.20): Քաղաքը շրջապատած բանակին չհանձնվելը միայն կվատթարացնէր վիճակը: Երեմիան զգուշացրեց. «Քո բոլոր կանանց ու որդիներին դուրս պիտի հանեն քաղաքից: Բոլոր քաղաքից քանակներով մտնողները, որոնք կհասնեն քաղաքի, այլ պիտի բռնվեն Բաբելոնի թագավորի ձեռքով» (Հմ.23): Սեղեկիան ոչ միայն ինքը չհետևեց ճշմարտութեանը, այլև Երեմիային կարգադրեց չասել ոչ մեկին ու նրան պահեց բանտում: Ի վերջո բաբելոնացիները բռնեցին թագավորին, սպանեցին բոլոր որդիներին ու այրեցին քաղաքը (գլ.39), ինչպես մարգարեացել էր Երեմիան: Ինչ-որ իմաստով յուրաքանչյուր մարդ էլ կարող է նման երկրնտրանք ունենալ: Հաճախ մենք էլ վատթարացնում ենք վիճակը՝ անտեսելով մեր մասին ճշմարտութիւնն ասողներին: Մինչդեռ հարկավոր է հանձնվել Նրա կամքին, ով ասել է. «Ե՛ս եմ ճանապարհը, ճշմարտութիւնն ու կյանքը. ոչ ոք Հոր մոտ չի գա, եթե ոչ իմ միջոցով» (Հովհ. 14.6):

Աղոթք - Կարեկից Աստված, ների՛ր ինձ այն հպարտութեամբ համար, որն ինձ հեռու է պահում Քեզցից: Ամեն:

Յամբնկնո՞ւմ եմ արդո՞ք քո ընտրությունները Յիսուսի հայտարարությունների հետ, և ի՞նչն է խանգարում քեզ Յիսուսին հանձնվել:

Երանի՛ այն ժողովրդին, ո՛վ Տեր,....նրանք պիտի գնան Քո երեսի լույսով:
(Սաղմ. 89. 15)

ՍՏՎԵՐՆ ՈՒ ԱՍՏԾՈՆ ԼՈՒՅԱԸ

Երբ Իլեյնի մոտ քաղցկեղ ախտորոշվեց, և նա ու իր ամուսին Չաքն իմացան, որ երկար չի մնացել ապրելու, երկուսն էլ որպես գանձ պահեցին 23-րդ սաղմոսի այն խոստումը, թե Աստված իրենց հետ պիտի լինի, երբ նրանք ճամփորդեն իրենց հիսուսնչորս տարվա ամենախոր ու խավար ձորում: Նրանք հույսը դրեցին այն փաստի վրա, որ Իլեյնը պատրաստ էր հանդիպելու Տեր Հիսուսին, որին հավատում էր արդեն տասնամյակներ:

Կնոջ հիշատակին կատարված պաշտամունքի ժամանակ Չաքն ասաց, որ Իլեյնի կյանքը դրախտում արդեն սկսված է, իսկ ինքը տակավին ճամփորդում է «մահվան ստվերի ձորում» (Սաղմ. 23.4), որ «մահվան ստվերը» իր և Իլեյնին սիրողների հետ է:

Ստվերների ձորում ճամփորդելիս մենք որտե՞ղ կարող ենք գտնել մեր լույսի աղբյուրը: Հովհաննես առաքյալը հայտարարում է, որ «Աստված լույս է, և նրա մեջ խավար չկա» (Ա. Հովհ. 1.5): Իսկ Հովհաննու 8.12-ում Հիսուսը հայտարարում է.«Ես եմ աշխարհի լույսը. ով իմ հետևից գա, նա խավարի մեջ չի քայլի, այլ կյանքի լույսը կընդունի»:

Որպես Հիսուսին հավատացողներ՝ մենք «քայլում ենք նրա երեսի լույսով» (Սաղմ. 89.15): Մեր Աստվածը խոստացել է լինել մեզ հետ և դառնալ մեր լույսի աղբյուրը, նույնիսկ երբ ճամփորդում ենք ամենամութ ստվերների միջով:

Աղոթք - Սիրո՛ղ Հայր, շնորհակալ եմ Քո տված խոստման համար, որ երբեք չես լքելու ինձ: Վստահ եմ, որ Դու ես լինելու իմ ողջ կյանքի ուժը, ուրախությունն ու ապաստանը: Ամեն:

Բնականաբար, անցնում ենք կյանքի մութ ու դժվարին ծորերով, բայց դեռ է վստահ լինենք, որ Տերը մեր լույսն ու աղասանն է:

Քո Տեր Աստվածը քեզ հետ է ամեն տեղ, ուր էլ որ գնաս: (Յեսու 1.9)

ԱՍՏՈՆ ԱՄԵՆԱՄԽԻԹԱՐԱԿԱՆ ՀԱՆՁՆԱՌՈՒԹՅՈՒՆԸ

Տարիներ առաջ ընտանիքով գնացինք Չորս անկյուն՝ Միացյալ Նահանգների միակ վայրը, որտեղ հանդիպում են չորս Նահանգները: Ամուսինս կանգնեց Արիզոնայի հատվածում, ավագ որդին՝ Յուտայում,, կրտսեր որդին՝ Ջավիերը բռնեց ձեռքս, երբ անցանք Կոլորադոն: Իսկ երբ ես մտա Նյու Մեքսիկո, Ջավիերն ասաց.«Մայրի՛կ չեմ հավատում,որ ինձ թողեցիր Կոլորադոյում ու գնացիր»: Մենք միասին էինք և միաժամանակ առանձին, քանի որ մեր ձայներն ու ծիծաղը լսվում էին չորս տարբեր Նահանգներում: Հիմա, երբ մեր մեծացած զավակները թողել են մեր տունը, ես ավելի խոր երախտագիտություն ունեմ իր ժողովրդի հետ լինելու Աստծո խոստման հանդեպ:

Մովսեսի մահից հետո Աստված առաջնորդության կանչեց Հեսուրին և երաշխավորեց իր ներկայութունը՝ ընդլայնելով իսրայելցիների հողային տարածքը (Հեսու 1.1-4): Նա ասաց.«Ինչպես Մովսեսի հետ էի, այդպես էլ քեզ հետ կլինեմ. չեմ լքի քեզ և անտես չեմ անի քեզ» (Հմ.5): Իմանալով, որ Հեսու, որպես ժողովրդի նոր առաջնորդ, հաղթահարելու է կասկածներ ու վախ, Աստված հետևյալ խոսքերով հույսի հիմք դրեց նրա հոգում. «Ահա պատվիրում եմ քեզ, զորացի՛ր և քաջ եղի՛ր, մի՛ վախեցիր և մի՛ զարհուրիր, որովհետև քո Տեր Աստվածը քեզ հետ է ամեն տեղ, ուր էլ որ գնաս» (Հեսու 1.9):

Անկախ նրանից, թե Աստված ուր է առաջնորդում մեզ կամ մեր սիրելիներին, նույնիսկ դժվար ժամանակներում Նրա ամենամխիթարական հանձնառությունը վստահեցնում է մեզ, որ Ինքը միշտ ներկա է:

Աղոթք -Միշտ ներկա Աստված, շնորհակալ եմ քեզ, որ մխիթարում ես ինձ Քո մշտական ներկայության խոստմամբ: Ամեն:

Աստված խոսեցնում է մեզ մխիթարել իր մեծական ներկայությամբ: Մեզ մնում է ուղղակի հուսալ և աղափինել Իրեն:

Ահա կույսը կիդիանա և որդի կօնի, և նրան կկոչեն Էմմանուել, որ նշանակում է «Աստված մեզ հետ» (Մատթ. 1.23)

ՍՈՒՐԲ ՆԻԿ (ՆԻԿՈԼԱՍ)

Սուրբ Նիկ անունով բարեպաշտ գործիչը ծնվել է մոտ 270 թ. Հարուստ հույն ընտանիքում: Դժբախտաբար մանուկ հասակում նա կորցրել է ծնողներին, և նրա դաստիարակությունը ու ինամակալությունը զբաղվել է հորեղբայրը, որը սիրել է նրան ու սովորեցրել հետևել Աստծուն: Ավանդության համաձայն՝ Նիկը երիտասարդ ժամանակ լսել է երեք քույրերի մասին, որոնք ամուսնություն համար օժիտ չունեին: Ցանկանալով հետևել կարիքավորներին տալու Հիսուսի պատվիրանին՝ նա իր ժառանգությունից յուրաքանչյուր քրոջը մի պարկ ոսկի է տվել: Տարիների ընթացքում Նիկոլասն իր ունեցվածքի մնացած մասն էլ տվեց աղքատներին կերակրելու և ուրիշների հոգսերը հոգալու համար: Հետագա դարերում նա մեծարվեց իր առատաձեռնության համար՝ դառնալով մերօրյա Կաղանդ պապիի նախատիպը: Ծննդյան տոների ու Նոր տարվա առիթով նվերներ տալու ավանդույթը կապված է Նիկոլասի անվան հետ: Իսկ նրա առատաձեռնությունը հիմնված է Հիսուսի հանդեպ իր ունեցած նվիրումի վրա: Նա գիտեր, որ Քրիստոսն աներևակայելի առատաձեռնություն է գործադրել՝ մեզ բերելով ամենալավ պարգևը՝ Աստծուն: Հիսուսը՝ Աստված, մեզ հետ է (Մատթ. 1.23): Նա մեզ բերեց նաև կյանքի պարգևը: Մահվան աշխարհում «Նա իր ժողովրդին պիտի փրկի մեղքերից» (Հմ.21): Երբ մենք հավատանք Հիսուսին, կդրսևորվի մեր զոհաբերական առատաձեռնությունը: Ուրիշների կարիքները հոգալու հակում ունենալով՝ ուրախությունը կապահովենք նրանց կարիքները, ինչպես Աստված է ապահովում մերը: Սա Սուրբ Նիկի, բայց ավելի շատ Աստծո պատմությունն է:

Աղոթք - Աստված, ուզում եմ առատաձեռն լինել, բայց դրա ներքին հակումը չեմ զգում: Օգնի՛ր ինձ դրսևորելու իսկական առատաձեռնություն: Ամեն:

Ինչդե՞ս եմք նվերներ անում դարձադրաբա՞ր, թե ուրախությամբ: Գիտու՞սի կյանքն ու նվիրումը կարող եմ փոխել ուրիշներին օգնելու մեր մոտեցումը:

Աղաչում եմ ձեզ, եղբայրներ, որ ձեր մարմինները մատուցեք կենդանի զոհ սուրբ և աստվածահաճո. դա է ձեր հոգևոր պաշտամունքը: (Հոմ. 12.1)

ՏԱ՛Լ ՔՐԻՍՏՈՍԻ ՆՍԱՆ

Երբ ամերիկացի գրող Օ. Հենրին 1905 թ. գրեց Սուրբ Ծննդյան թեմայով իր սիրելի «Մոգերի նվերը» պատմվածքը, անձնական դժվարություններ էր հաղթահարում: Բայց հակառակ իր վիճակին՝ նա գրեց ոգեշնչող մի պատմություն, որում ընդգծվում է քրիստոնեական նկարագրի կարևոր գծերից մեկը՝ զոհաբերությունը: Պատմության հերոսներից մեկը՝ աղքատ կինը, Սուրբ Ծննդյան նախօրյակին վաճառում է իր գեղեցիկ մագերը՝ ամուսնուն գրպանի ժամացույցի ոսկե շղթա նվիրելու համար: Սակայն հետո պարզվում է, որ ամուսինն էլ գրպանի ժամացույցն է վաճառել կնոջ համար սանրերի հավաքածու գնելու նպատակով:

Նրանց ամենամեծ նվերը միմյանց համար զոհաբերությունն էր: Յուրաքանչյուրի ժեստը ցույց էր տալիս մեծ սեր:

Պատմությունը ներկայացնում է այն սիրառատ նվերները, որոնք մոգերը (իմաստուն մարդիկ) տվեցին մանուկ Քրիստոսին՝ Նրա Սուրբ Ծնունդից հետո (տե՛ս Մատթ. 2. 1,11): Այդ նվերներից ավելի, սակայն, Հիսուս մանուկը մեծանում և մի օր իր կյանքն է տալիս ամբողջ աշխարհի համար:

Մեր առօրյա կյանքում Քրիստոսին հավատացողները կարող են ընդգծել Նրա մեծ պարգևը՝ ուրիշներին առաջարկելով ժամանակի, գանձերի և խառնվածքի զոհաբերությունը, որոնք բոլորը վկայում են սիրո մասին: Ինչպես գրել է Պողոս առաքյալը.«Աղաչում եմ ձեզ, եղբայրներ, որ ձեր մարմինները մատուցեք կենդանի զոհ՝ սուրբ և աստվածահաճո. դա է ձեր հոգևոր պաշտամունքը» (Հոմ. 12.1): Չկա ավելի լավ պարգև, քան Հիսուսի սիրով զոհաբերել ուրիշների համար:

Աղոթք - Սիրելի՛ Հայր, իմ առօրյա կյանքում թող որ Հիսուսին ցույց տամ ուրիշներին՝ զոհաբերելով իմ կարիքները նրանց համար: Ամեն:

Ինչդեռ ուրախանում ենք զոհաբերական նվեր ստանալով մեկ ուրիշից, եկե՛ք մենք էլ դասրաս լինենք այդդիսի նվեր տալ:

Հնարավոր է, որ Նազարեթից որևէ լավ բան դուրս գա: (Րոմի. 1.46)

ՆԱԽԱՊԱՇԱՐՈՒՄՆԵՐՆ ՈՒ ԱՍՏԾՈՒ ՍԵՐԸ

«**Դու այն չես, ինչ ես սպասում էի: Ես կարծում էի, թե ատում եմ քեզ, բայց այդպես չէ**»: Երիտասարդի այս խոսքերը կարող են վիրավորական թվալ, բայց իրականում բարի լինելու ջանքեր են: Ես սովորում էի արտասահմանում, մի երկրում, որը տասնամյակներ առաջ պատերազմի մեջ էր իմ երկրի հետ: Խմբային աշխատանքների ժամանակ նկատեցի, որ այդ տղան մի տեսակ հեռու է պահում իրեն: Հարցրի, թե արդյո՞ք վիրավորել եմ ինչ-որ բանով: Պատասխանեց. «Ո՛չ...և հենց դա է հարցը: Պապս սպանվել է մեր երկրների միջև եղած պատերազմում: Դրա համար ես ատում եմ քո ժողովրդին ու երկիրը: Բայց հիմա տեսնում եմ, որ ես ու դու շատ ընդհանրություններ ունենք: Ու մտածում եմ, թե ինչո՞ւ չենք կարող ընկերներ լինել»:

Նախապաշարումները նույնքան հին են, որքան մարդկային ցեղը: Երկու հազար տարի առաջ, երբ Նաթանայելն առաջին անգամ լսեց Նազարեթում ապրող Հիսուսի մասին, թերահավատորեն հարցրեց. «Հնարավոր է, որ Նազարեթից որևէ լավ բան դուրս գա» (Հովհ. 1.46): Նաթանայելն ապրում էր Գալիլեայի շրջանում, ուր եկել էր Հիսուսը, և մտածում էր, որ Աստծո մեսիան կարող է լինել միայն այդտեղից: Մյուս գալիլեացիները նույնպես արհամարհանքով էին նայում Նազարեթին՝ որպես փոքր ու աննշան մի գյուղ:

Նաթանայելի պատասխանը, սակայն, չխանգարեց Հիսուսին, որ սիրի ու փոխի նրան, երբ նա դարձավ Հիսուսի աշակերտներից (Հմ.49): Չկա որևէ կողմնակալություն, որ կարողանա դիմակայել Աստծո փոխակերպող սիրուն:

Աղոթք - Սիրելի Հայր, օգնիր հաղթահարել ցանկացած նախապաշարում, որպեսզի ուրիշներին սիրեմ այն սիրով, որով միայն Դու ես սիրում: Ամեն:

Նախադասարումներն ու կանխակալ կարծիքները խանգարում են Աստծո սերը ցույց տալու անխտիր բոլորին՝ նույնիսկ մեր հակառակորդներին ու թեմամիներին:

Միմյանց նկատմամբ հոգաւոր լինենք՝ սիրո ու բարի գործերի մղելով: Եվ մեր մեկտեղ հավաքվելը զանց չառնենք, ինչպես ոմանց սովորութիւնն է: (Եբ. 10. 24-25)

ԵՂԻՐ ԵԿԵՂԵՑԻ

Թագաժահրի համալարակի ժամանակ Դեյվն ու Կառլան ամիսներով եկեղեցական տուն էին փնտրում, սակայն գոյութիւն ունեցող սահմանափակումները դժվարացնում էին նրանց փնտրտուքը: Նրանք ուզում էին կապ ունենալ Հիսուսին հավատացողների որևէ կառույցի հետ: Կառլան էլեկտրոնային նամակ գրեց ինձ. «Դժվար է որևէ եկեղեցի գտնելը»: Սրտումս ցանկութիւն առաջացավ վերստին միանալու եկեղեցական իմ ընտանիքին և ես պատասխանեցի. «Դժվար ժամանակ է եկեղեցի լինելու համար»: Այդ շրջանում մեր եկեղեցին «փոխել էր» իր գործունեութեան ձևը. առցանց պաշտամունքներ էր անցկացնում, զանգահարելով ու աղոթքով օգնում իր անդամներին, ուտելիք էր բաժանում մոտակա թաղամասերում, մատուցում էր այլ ծառայութիւններ: Ամուսինս ու ես էլ մասնակցեցինք, և անդադար մտածում էինք, թե էլ ինչ կարող ենք անել, որպեսզի մեր փոխված աշխարհում «եկեղեցի լինենք»: Եբրայեցիներին ուղղված նամակի 10. 25-ում հեղինակն իր ընթերցողներին հորդորում է. «Միմյանց նկատմամբ հոգաւոր լինենք՝ սիրո ու բարի գործերի մղելով: Եվ մեր մեկտեղ հավաքվելը զանց չառնենք, ինչպես ոմանց սովորութիւնն է»: Թերևս հալածանքների պատճառով (Հմ.32-34) կամ գուցե պարզապես հոգնածութեան հետևանքով (12.3) դժվարացող առաջին հավատացյալներին անհրաժեշտ էր դրդել, որ մնան իբրև եկեղեցի: Եկե՛ք ստեղծագործաբար քաջալերենք միմյանց, ինչպես Աստված առաջնորդում է մեզ: Բաժնեկցենք մեր ունեցածը: Քաջալերական պատգամ հղենք, հավաքվենք հնարավորութեան դեպքում: Աղոթենք միմյանց համար: Եկե՛ք լինենք եկեղեցի:

Աղոթք - Սիրելի՛ Աստված, ցո՛ւյց տո՛ւր ինձ, թե ինչպես կարելի է եկեղեցի լինել: Ամեն:

Ինչո՞ւն կարելի է օգնել նրանց, ովքեր չեն կարողանում հավաքվել եկեղեցու շենքում: Յիշե՛մք, որ եկեղեցու դերն է ուրիշների կարիքները հոգալը ավելի մեծ նախապայմանի համար:

Ես քեզ չեմ մոռանա: (Ես. 49. 15)

ԱՍՏՎԱԾ ՉԻ ՄՈՌԱՆԱ ՔԵՉ

Երբ փոքր էի, դրոշմապիտակներ էի հավաքում: Պապս, իմանալով այդ մասին, սկսեց ամեն օր իր գրասենյակում ստացված նամակների պիտակները պահել: Եվ երբ այցելում էի իրեն, նա ծրարով ինձ էր տալիս դրանք: Մի անգամ էլ ասաց. «Թեև ես միշտ զբաղված եմ, բայց քեզ չեմ մոռանում»:

Պապս սիրո բացահայտ դրսևորումներ չունեիր, բայց ես այդ պահին զգացի նրա մեծ սերն իմ հանդեպ:

Աստված ցույց է տալիս Իր խոր սերը Իսրայելի հանդեպ, երբ հայտարարում է. «Ես քեզ չեմ մոռանա» (Ես. 49. 15): Անցյալում իր կռապաշտուլթյան ու անհնազանդուլթյան համար պատժվելով Բաբելոնում՝ Նրա ժողովուրդը ողբաց. «Իմ Տերն ինձ մոռացել է» (Հմ.14): Իրականում Աստծո սերն Իր ժողովրդի հանդեպ չէր փոխվել: Նա խոստացավ ներում ու վերականգնում (Հմ. 8-13):

Աստված ասաց Իսրայելին. «Ահա ես իմ ձեռքերի մեջ փորագրել եմ քեզ» (Հմ.16), ինչն այսօր ասում է մեզ: Երբ մտորում եմ Նրա վստահեցնող խոսքերի մասին, հիշում եմ Հիսուսի՝ մեխերի սպիներով ձեռքերը սիրով մեզ երկարելը (Հովհ. 20. 24-27): Ինչպես պապիս հավաքած դրոշմապիտակներն ու քաղցր խոսքերը, այնպես էլ Աստծո մեկնած ներող ձեռքերը Նրա հավիտենական սիրո նշաններն են: Եկե՛ք շնորհակալ լինենք Նրան Իր անփոփոխ սիրո համար: Նա երբեք չի մոռանում մեզ:

Աղոթք - Հայր, շնորհակալ եմ Քո մշտական սիրո ու ներկայության համար: Ամեն:

Վստահ լինենք, որ Աստված մեզ երբեք չի մոռանում: Նրա անփոփոխ սերը մեզ ցալիս է լույս ու աղափոփություն:

Եվ դրացի կանայք նրան անուն դրեցին՝ ասելով. «Նոեմիին մի որդի է ծնվել»։ և նրա անունը Ովբեդ դրին։ (Յճ. 4.17)

ԱՍՏՎԱԾ ԱՎԵԼԻՆ Է, ՔԱՆ ԲԱՎԱՐԱՐԸ

Էլենը նյութական սուղ վիճակում էր, ուստի շատ ուրախացավ Սբ. Ծննդյան առիթով հավելավճար ստանալու համար։ Դրանով նա արդեն իսկ զոհ էր, բայց բանկում նրան ևս մեկ անակնկալ էր սպասվում։ Բանկի աշխատակիցն ասաց, որ Սբ.Ծննդյան առիթով իր հաշվին է փոխանցվել հունվար ամսվա կալվածազրավը։ Հիմա ինքն ու Թրեյը կարող էին այլ պարտքեր ևս վճարել և Սուրբ Ծննդյան օրհնություն դառնալ մեկ ուրիշի համար։ Աստված մեր սպասածից ավելի օրհնություն միջոց ունի։ Նոեմին դառնացած ու կոտրված էր ամուսնու և որդիների մահվան պատճառով (Հճ. 1. 20-21)։ Նրան այդ հուսահատ վիճակից հանեց Բոոսը՝ ազգականներից մեկը, որն ամուսնացավ նրա հարսի հետ և տուն տվեց նրանց (4.10)։

Այդ պահին դա Նոեմիի առավելագույն սպասելիքն էր։ Բայց Աստված օրհնեց Հուլիին ու Բոսին՝ նրանց պարգևելով որդի։ Այժմ արդեն Նոեմին թոռնիկ ունեւր, որը լինելու էր նրա «հոգու մխիթարությունը և ձերության խնամակալությունը» (Հճ.15)։ Թվում է, թե այլևս սպասելիք չէր կարող ունենալ այդ կինը։ Ինչպես ասում են Բեթղեհեմի կանայք.«Նոեմիին մի որդի է ծնվել», և նրա անունը Ովբեդ դրին» (Հճ.17)։ Փոքրիկ Ովբեդը մեծանալով դառնալու էր «Դավթի հոր՝ Հեսսեի հայրը» (Հճ.17)։ Նոեմիի ընտանիքը պատկանում էր Իսրայելի թագավորական տոհմին։ Բայց դա էլ դեռ ավարտը չէր, որովհետև Դավիթը դարձավ Հիսուսի նախահայրը։ Եթե մենք հավատում ենք Քրիստոսին և Նոեմիի վիճակում ենք, այսինքն՝ ոչինչ չունենք, ուրեմն Նա կփրկի մեզ։ Այժմ մենք լիովին ընդունված ենք մեր Հորից։ Իսկ Նա օրհնում է մեզ ուրիշներին օրհնելու համար։ Դա շատ ավելին է, քան բավարարը։

Աղոթք - Տե՛ր Զիսուս, Դու ինձ համար ավելին ես, քան բավարարը։ Ամեն։

Ասված մեզ օգնում է մեր սղասածից ու դասկերացածից շահ ավելի, որովհետև Նա շահ ավելին է, քան բավարարը։

Տիրոջ անունն ամուր աշտարակ է. արդարը վազում է այնտեղ և ապաստան գտնում: (Առ. 18.10)

ՅԵՆՎԻՐ ԱՍՏՈՆ ՎՐԱ

Մի քանի ընկերներով գնացել էինք Ջրաշխարհ և փորձեցինք նավարկել ծփացող ալիքների վրայով, հաղթահարել Ջրային արգելքները: Ծոծվող ու սահուն հարթակները դրեթե անհնար էին դարձնում հավասարակշռությունը պահելը, և մենք, հոսանքին տրված, ճշալով ու գոռգոռալով անցնում էինք ժայռերի ու խուլթերի միջով: Ատրակցիոնի մի մասի ավարտից հետո ընկերուհիս ու ժասպառ հենվեց փչովի «աշտարակներից» մեկին՝ շունչ առնելու: Աշտարակը թեքվեց, և նա նորից նետվեց ջուրը: Ի տարբերություն Ջրաշխարհի աշտարակների՝ աստվածաշնչյան ժամանակներում աշտարակը պաշտպանվելու և պատասպարվելու ամրոց էր: Դատավորների 9. 50-51-ում նկարագրվում է, թե ինչպես Թեբեսի բնակիչները, Աբիմելքի պաշարումից ու հարձակումից փրկվելու համար, «փախան մի ամուր աշտարակ, դուռը ներսից կողպեցին և ելան վեր՝ աշտարակի կտուրը»: Առակների 18.10-ում հեղինակն աշտարակի պատկերով է նկարագրել, թե ով է Աստված՝ Իրեն վստահողներին փրկողը: Երբեմն, սակայն, երբ հոգնած ու սպառված ենք լինում, Աստծո այդ ամուր աշտարակին հենվելու փոխարեն՝ որոնում ենք ապահովության ու աջակցության այլ ասպարեզ, հարաբերություններ կամ ֆիզիկական հանգիստ: Այդպիսի դեպքերում մենք ոչնչով չենք տարբերվում այն հարուստից, որի «ունեցվածքն իր ամուր բերդաքաղաքն է» (Հմ.11): Բայց ինչպես փչովի աշտարակը չկարողացավ պահել ընկերուհուս, այդպես էլ այլ բաները չեն կարող մեզ տալ այն, ինչը իրականում մեզ անհրաժեշտ է: Աստված, որ բոլոր իրավիճակներում ամենակարողն է ու վերահսկողը, կտա մեզ իսկական մխիթարություն ու ապահովություն:

Աղոթք - Սիրելի՛ Յայր, օգնիր ինձ, որ այլ բաների դիմելուց առաջ մխիթարություն ու ապահովոթյուն գտնեմ Քեզ մոտ: Ամեն:

Առաջնություն *համար ինչդիսի՞ աճարակների ենք հենվում: Յի՞ստեմ, որ ավելի լավ է վազել դեղի Աստված, որ մեր ամուր աճարակն է:*

Թեպետ դուք խորհեցիք իմ դեմ չարիք գործել, բայց Աստված խորհեց այն փոխել բարիքի, որպեսզի աներ այն, ինչ եղավ այսօր, այսինքն՝ շատ ժողովուրդ ապրեցներ: (ԾՆՆ. 50.20)

ՀԱՂԹԱՀԱՐԵԼ ՓՈՐՁՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԸ

Ե նը մեծացավ աղքատությունն ու ցավի մեջ: Իր քույր-եղբայր-ներին երկուսը մահացան շատ փոքր տարիքում: Ինքը Հինգ տարեկանում մասամբ կորցրեց տեսողությունը և չկարողացավ գրել-կարդալ: Ութ տարեկանում կորցրեց մորը, կարճ ժամանակ անց Հայրը լքեց իր երեք երեխաներին: Ամենափոքրին ուղարկեցին Հարազատների մոտ, իսկ Էնն ու եղբայրը գնացին մի խարխուլ ու աղքատ տուն, որտեղ եղբայրն էլ մահացավ: Տասնչորս տարեկանում Էննի վիճակը փոխվեց: Նրան ուղարկեցին կույրերի դպրոց, որտեղ նա վիրահատվեց, տեսողությունը վերականգնվեց, սովորեց գրել, կարդալ: Ավելին, նա այնքան առաջադիմեց ակադեմիական ոլորտում, որ այսօր արդեն Հայտնի է մանկավարժ Էնն Սալիվան անունով: Նա հատկապես կենտրոնացել է կույր երեխաների ուսուցման վրա՝ թերևս նմանություն տեսնելով իր ճակատագրի հետ: Ամենահայտնին կույր ու խուլ Հելեն Կելլերն է, որին Էննը մեծ համբերությամբ ու սիրով սովորեցրեց բրայլյան գրերը: Կելլերն ի վերջո դարձավ գրող, դասախոս, քաղաքական ակտիվիստ: Հովսեփը նույնպես ստիպված էր հաղթահարել շատ փորձություններ. տասնյոթ տարեկանում իր չար ու նախանձ եղբայրների ձեռքով ստրկության վաճառվեց, հետո հանիրավի բանտարկվեց (Մն. 37, 39-41): Բայց Աստված նրան օգտագործեց Եգիպտոսն ու իր ընտանիքը սովից փրկելու համար. «Թեպետ դուք խորհեցիք իմ դեմ չարիք գործել, բայց Աստված խորհեց այն փոխել բարիքի, որպեսզի աներ այն, ինչ եղավ այսօր, այսինքն՝ շատ ժողովուրդ ապրեցներ» (50.20): Բոլորս էլ փորձություններ ու դժվարություններ ենք դիմագրավում: Բայց Աստված ինչպես Հովսեփին օգնեց հաղթահարելու և ազդեցություն ունենալու ուրիշների կյանքի վրա, այնպես էլ կարող է մեզ օգնել և օգտագործել:

Աղոթք - Սիրելի՛ Հայր, ինձ օգնեցիր անցնելու փորձությունների միջով: Օգնիր ինձ՝ օգտակար լինել ուրիշներին: Ամեն:

Աստված օգնում է մեզ մեր դիմագրաված փորձությունների մեջ: Մենք էլ դասրաւս լինենք օգնելու ուրիշներին:

Իմ անձը հանդարտեցրի և հանգստացրի: (Սաղմ. 131. 2)

ՇԵՂԿԵԼՈՒ ՑԱՆԿՈՒԹՅՈՒՆ

Լուսանկարներից , գովազդներից և այլ նյութերից հոգնած՝ կողքի դրեցի հեռախոսը: Հետո նորից վերցրի ու միացրի, ինչո՞ւ:

2013-ին հրատարակած իր գրքում Նիքքլըս Քարը նկարագրում է, թե ինչպես է համացանցն ազդում մեր կյանքի վրա: «Ի՞նչ է կատարվում,-գրում է նա,- համացանցը հղկում ու ձևավորում է կենտրանանալու և մտածելու իմ կարողությունը: Անկախ նրանից՝ ես առցանց եմ, թե ոչ, միտքս սպասում է արագ տեղեկությունների: Եթե անցյալում ես խորասուզվում էի բառերի ծովում, ապա այժմ սահում եմ դրա մակերեսին՝ ջրադահուկորդի նման»:

Մտավոր դահուկորդի կեցվածքը առողջարար չէ, բայց ինչպե՞ս կարող ենք նորից ձեռք բերել մեր դանդաղ ընթացքը՝ սուզվելու համար հանդարտ հոգևոր ջրերի մեջ:

Սաղմոս 131-ում Դավիթը գրում է.«Իմ անձը հանդարտեցրի և հանգստացրի» (Հմ.2): Այդ խոսքերը հիշեցնում են, որ մենք էլ պատասխանատվություն ունենք: Սովորությունները փոխելն սկսվում է հանգստանալուց, հանդարտվելուց, եթե նույնիսկ ստիպված լինենք անընդհատ դա կատարել: Որովհետև դանդաղության մեջ մենք կզգանք Աստծո գոհացուցիչ բարությունը: Երեխայի նման մենք գոհունակությանմբ կհանգստանանք՝ հիշելով, որ միայն Նա է տալիս հույս (Հմ.3), հոգու բավարարում, որ ոչ մի հեռախոսային խելացի ծրագիր կամ որևէ սոցիալական կայք ի վիճակի չէ դա մատուցել:

Աղոթք - Հայր, աշխարհը լցված է բազմազանությամբ, որը չի բավարարում հոգիս: Օգնիր ինձ վստահելու Քեզ, որ իմ հոգին լցնես իսկական գոհունակությամբ: Ամեն:

Ի՞նչ ազդեցությունն ունի արվեստը Աստծո առաջ հանդարտվելու մեր ունակության վրա: Որքանով է բջջային հեռախոսը մեզ գոհունակության տարգում:

Հարուստն ու աղքատը ընդհանուր բան ունեն. Տերն է նրանց բոլորի ստեղծողը: (Առ. 22.2)

ԱՍՏԾՈ ԱՌԱՋ ՀԱՎԱՍԱՐ

Արձակուրդի ժամանակ կինս ու ես վաղ առավոտյան զբոսնում էինք հեծանվով, անցնում շքեղ առանձնատների մոտով, տեսնում ամենատարբեր մարդկանց՝ շների հետ զբոսնող, մեզ նման հեծանիվ վարող, շինարար կամ ծառերը խնամող և այլն: Դա հասարակության բոլոր խավերի իսկական խառնուրդ էր, որն ինձ հիշեցրեց այն ճշմարտությունը, թե մեր միջև տարբերություն չկա: Հարուստ, թե աղքատ, հայտնի, թե անհայտ, մենք բոլորս նույնն ենք.«Հարուստն ու աղքատը ընդհանուր բան ունեն. Տերն է նրանց բոլորի ստեղծողը» (Առ. 22.2): Անկախ բոլոր տարբերություններից՝ մենք բոլորս ստեղծված ենք Աստծո պատկերով (Ծն. 1.27):

Բայց կա ավելին: Աստծո առաջ հավասար լինելը նշանակում է, որ անկախ մեր ազգային, տնտեսական ու սոցիալական կարգավիճակից՝ մենք բոլորս ծնվել ենք մեղքի վիճակով. «բոլորը մեղանչեցին ու զրկվեցին Աստծու փառքից» (Հռ. 3.23): Բոլորս էլ անհնազանդ ենք և հավասարապես մեղավոր նրա առաջ և կարիք ունենք Հիսուսի:

Մենք հաճախ ենք մարդկանց բաժանում տարբեր հատկանիշներով: Իրականում, սակայն, բոլորս էլ մարդկության մի մասնիկն ենք: Ու թեև բոլորս նույն իրավիճակում ենք և ունենք Հիսուսի կարիքը, մենք կարող ենք «ձրի արդարանալ այն փրկության միջոցով, որ Հիսուս Քրիստոսով է» (Հմ. 24):

Աղոթք - Սիրելի՛ Աստված, շնորհակալ եմ, որ Հիսուսին աշխարհ ուղարկեցիր կատարյալ կյանքով ապրելու և Իր կյանքը մեր մեղքերի համար պատրաստակամորեն զոհաբերելու համար: Ամեն:

Քանի որ մենք բոլորս հավասար ենք Աստծո առաջ, սիրենք միմյանց առանց խտրության:

Ձերմեռանդորեն հետևում էին....հաղորդությանը: (Գործք 2.42)

ՔՐԻՍՏՈՍՈՎ ՄԻՎՎՈՐՎԱԾ ՀԱՄԱՅՆՔ

Բաճամյան կղզիների հարավում մի տարածք կա, որ կոչվում է Հոշոտված կղզի: 19-րդ դարում այստեղ աղի մեծ արտադրություն կար, որի նվազելուց հետո շատերը արտագաղթեցին մոտակա կղզիներ: 2016-ին կղզում ապրում էր ընդամենը 80 մարդ, բայց կար կրոնական երեք դավանանք, որոնց հարողները ամեն շաբաթ հավաքվում էին պաշտամունքի ու հաղորդակցություն: Այսինքն՝ այդքան քիչ քանակով մարդկանց համար էլ կենսական էր համայնքի զգացումը:

Առաջին դարի եկեղեցու անդամները նույնպես զգացել էին համայնք լինելու կարիքն ու ցանկությունը: Նրանք ոգևորված էին իրենց նոր հավատքով, որը հնարավոր դարձավ Հիսուսի մահվան ու հարություն շնորհիվ: Նրանք գիտեին նաև՝ քանի որ Նա Ֆիզիկապես իրենց հետ չէ, ուրեմն իրենք միմյանց կարիքն ունեն: Նրանք «Չերմեռանդորեն հետևում էին առաքյալների ուսուցմանը, հաղորդությանը, հացի բեկմանը և աղոթքներին» (Գործք 2.42): Հավաքվում էին տներում պաշտամունքի, ճաշելու և այլոց կարիքները հոգալու: Ղուկաս ավետարանիչը այսպես է նկարագրում այդ եկեղեցին.«Հավատացյալների բազմությունը մեկ սիրտ ու մեկ հոգի է» (4.32): Սուրբ Հոգով լցված՝ նրանք անդադար փառաբանում էին Աստծուն և աղոթքով Նրան հասցնում եկեղեցու կարիքները:

Համայնքը կարևոր է մեր աճի և աջակցության համար: Աստված զարգացնում է համայնքի այդ զգացումը, երբ դու քո դժվարությունների և ուրախությունների մասին պատմում ես ուրիշներին, և դուք միասին եք մոտենում իրեն:

Աղոթք - Հայր, որպեսզի ես լիարժեք ապրեմ Քեզ համար, ինձ պետք էք Դու և Քո ժողովուրդը: Ամեն:

Ինչդե՞ս կարող ես ժամանակ անցկացնել հավասակիցներիդ հետ: Արա՛ դա, երբ հնարավոր է:

Խարդախ մարդը զգվելի է Տիրոջը, բայց նրա մտերմութունն ուղղամիտ-
ների հետ է: (Առ. 3.32)

ՍՈՒՐԲ ԾՆՆՂՅԱՆ ԵՐԿՐԵՏՐԱՆՔ

Դեյվիդն ու Էնջին տեղափոխվեցին արտասահման՝ իրենց պտղաբեր ծառայությունը շարունակելու: Նրանց քայլը, սակայն, մեկ թերութուն ունեւր. Դեյվիդի տարեց ծնողները ստիպված էին լինելու Ծննդյան տոները միայնակ անցկացնել: Ճիշտ է, նրանք նվերները կանխավ ուղարկեցին և այդ օրն էլ վաղ առավոտյան զանգեցին ու շնորհավորեցին, բայց ծնողների կամեցածն այլ էր: Նրանք իրենց էին ուզում: Քանի որ Դեյվիդի վաստակը թույլ չէր տալիս բոլոր առիթներով տուն գալ, ուրիշ ի՞նչ կարող էին անել նրանք: Հարկավոր էր իմաստուն քայլ ձեռնարկել: Առակաների 3-ը իմաստություն փնտրելու մի կարճ ընթացք է, որը ցույց է տալիս այդ ճանապարհը. «Քո ամբողջ սրտով ապավինի՛ր Տիրոջը և քո ըմբռնողությանը մի՛ ապավինիր: Քո բոլոր ճանապարհներին ճանաչի՛ր նրան, և նա կուղղի քո ճանապարհները» (Հմ.5-6): Նաև նկարագրում է, թե ինչպես է պետք հասնել դրան. «ողորմածությամբ ու հավատարմությամբ» (Հմ. 3-4, 7-12), և որոնք են դրա օգուտները՝ «եթանություն, հաճույք ու խաղաղություն» (Հմ. 13-18): Աստված տալիս է իրեն վստահելու իմաստնություն. «Խարդախ մարդը զգվելի է Տիրոջը, բայց նրա մտերմությունն ուղղամիտների հետ է» (Հմ.32): Մի գիշեր Դեյվիդը աղոթեց իր խնդրի մասին և միտք հղացավ. Սուրբ Ծննդյան օրը ինքն ու Էնջին հագան իրենց տոնական զգեստները, զարդարեցին սեղանը և ներս բերին ընթրիքը: Նույն արեցին նաև Դեյվիդի ծնողները: Այս համակարգչի օգնությամբ տեսազանգով միասին նշեցին ու շնորհավորեցին միմյանց: Այդ օրվանից ի վեր դա դարձել է ընտանեկան ավանդույթ: Աստված սիրում է մեր խնդիրների ժամանակ ստեղծագործական լուծումներ հուշել:

Աղոթք - Դայր Աստված, խնդրում եմ՝ շնջա՛ իմ սրտում՝ Քո ստեղծագործական լուծումները հուշելով: Ամեն:

Ինչդիսի երկրնսրանփ առջև էլ լինենք, Աստված ունի իր սիրալի լուծումները:

Տերը մոտ է: Ոչնչի համար մի՛ մտահոգվեք, այլ աղոթքով, աղաչանքով և գոհուբյամբ ձեր խնդրանքները թող հայտնի լինեն Աստծուն: (Փիլ. 4. 5-6)

ԱՍՏՎԱԾ ՄՈՏ Է

Չայնավարժության ուսուցիչ **Լուրդսը Մանիլայում երկար տարիներ է, ինչ դասավանդում էր ուսանողներին: Երբ նրան խնդրեցին անցնել հեռավար դասավանդման, նա անհանգստացավ. «Իմ համակարգիչը շատ հին է, ես էլ չգիտեմ առցանց հաղորդակցության ձևերը»: Շատերի համար դա առհասարակ փոքր հարց էր, բայց Լուրդսի համար իսկապես լուրջ խնդիր էր, որովհետև նա մենակ էր ապրում, չկար օգնող մեկը: Եվ նա մտավախուկություն ուներ, որ աշակերտները կթողնեն իրեն, և ինքը կկորցնի իր ապրուստի միջոցը:**

Ուստի ամեն դասից առաջ նա աղոթում էր, որ համակարգիչը չխափանվի: Խոստովանում էր, որ համակարգչի էկրանին է դրել փիլիպեցիներին ուղղված նամակի 4. 5-6 համարները, որոնց ինքը կառչել է:

Պողոսը հորդորում է ոչ մի բանի համար չանհանգստանալ, որովհետև «Տերը մոտ է» (Փիլ.4.5): Պետք է կառչել Աստծո ներկայության խոստմանը: Երբ հանգիստ գտնենք իր մոտ և աղոթքով ամեն ինչ հայտնենք իրեն, «Աստծո խաղաղությունը մեր սրտերն ու մտքերը Քրիստոս Հիսուսով կպահպանի» (Հմ.7):

Լուրդսն ասում է. «Աստված ինձ առաջնորդեց դեպի համակարգչի խնդիրները շտկելու կայք էջեր: Նաև տվեց համբերատար ուսանողներ, որոնք հասկանում էին իմ դժվարությունները»: Աստծո ներկայությունը, օգնությունն ու խաղաղությունը վայելելով՝ մենք ձգտում ենք հետևել իրեն մեր կյանքի բոլոր օրերում: Եվ վստահ լինել, որովհետև «Միշտ Տիրոջով ուրախ եղեք. դարձյալ ասում եմ՝ ուրախ եղեք» (Հմ.4):

Աղոթք - Սիրելի՛ Աստված, շնորհակալ եմ, որ միշտ մոտս ես: Քո սիրո ներկայության, օգնության ու խաղաղության շնորհիվ ես առիթ չունեմ անհանգստանալու: Ամեն:

Ասծո խոսքը վստահեցնում է, որ Տերը մեզ մոտ է, հե՜տևաբար արժե երախտադարձ հոգով մեր անհանգստությունը վերածել խաղաղության:

Արեգակը ծագեց Յակոբի վրա, երբ Փանուելից անցավ և կաղում էր իր ազդրի վրա: (Ծն. 32. 31):

ՍՈՎՈՐԵԼ ՍՊԻՆԵՐԻՑ

Ֆեյը շոշափեց որովայնի սպիները: Նրան մեկ այլ վիրահատություն էլ արել էին ստամոքսի հատվածում. հեռացրել էին ստամոքսի մի մասը՝ թողնելով ճյուղավորված մի սպի, որն իրենց աշխատանքի ծավալն էր ցույց տալիս: Ֆեյն ամուսնուն ասաց. «Սպիները ցույց են տալիս կա՛մ քաղցկեղի ցավը, կա՛մ բուժման սկիզբը: Ես նախընտրում եմ սպիները տեսնել որպես բուժման խորհրդանիշ»:

Հակոբն էլ նման ընտրություն կատարեց ամբողջ գիշեր Աստծո հետ գոտեմարտելուց հետո: Աստվածային հարձակվողը վնասեց Հակոբի ազդրը, և նա ուժասպառ եղավ ու նկատելի կաղում էր: Ամիսներ անց, շփելով իր ազդրը, տեսնես Հակոբը ի՞նչ էր մտածում: Արդյո՞ք ավստոսում էր տարիներ առաջվա իր խաբեություն համար, որն ստիպեց դիմել այս ճակատագրական մենամարտին: Աստվածային պատգամաբերը նրա միջից հանել էր ճշմարտությունը՝ հրաժարվելով օրհնել նրան, քանի որ Հակոբը դեռ չէր ճանաչել ինքն իրեն: Նա խոստովանեց, որ ինքը Հակոբն է՝ «գարշապար բռնողը» (տե՛ս Ծն. 25.26): Նա խաբել էր իր եղբայր Եսավին և Լաբանին՝ սայթաքեցնելով նրանց, որպեսզի առավելություն չունենան: Աստվածային ըմբիշն ասաց. «Քո անունն այլևս թող Հակոբ չասվի, այլ Իսրայել, որովհետև դու մարտնչեցիր Աստծու հետ ու մարդկանց հետ և հաղթեցիր» (Հմ.28):

Հակոբի կաղությունը ներկայացնում է իր հին խաբեություն ավարտը և նոր կյանքի սկիզբը Աստծո հետ: Հակոբի վերջը և Իսրայելի սկիզբը: Իր կաղությունը ստիպեց ապավինել Աստծուն, որն այժմ զորությունաբար շարժվում է իր մեջ և իր միջոցով:

Աղոթք - Հայր, կաղությունս Քո սիրո նշանն է: Ամեն:

Մեր ունեցած հոգևոր սղոցները խորհրդանշում են վաս բանի ավարտն ու լավի սկիզբը:

Ես, ե՛ս եմ նա, որ ջնջում է քո հանցանքները հանուն ինձ, և չեմ հիշելու քո մեղքերը: (Ես. 43. 25)

ՆԵՐՈՒՄ ՈՒ ՄՈՌԱՅՈՒՄ

Ժիլ Պրայսը արտասովոր հատկություն ուներ. ամենայն մանրամասնություններ հիշում էր անցյալում կատարված դեպքերն ու նորից վերապրում դրանք:

«Անմոռանալի» կոչվող հեռուստատեսային նախագծում պատմվում էր այդպիսի կարողություն ունեցող կին ոստիկանի մասին, որի համար դա ակնհայտ առավելություն էր հատկապես հանցագործությունները բացահայտելու համատեքստում: Ժիլ Պրայսի համար, սակայն, իր կարողությունը այնքան էլ հաճելի չէր: Նա չէր մոռանում կյանքի այն պահերը, երբ իրեն քննադատել են, երբ կորուստ է ունեցել կամ այնպիսի մի բան է արել, որի համար զղջում է: Նա իր մտքում նորից ու նորից կրկնում է այդ տեսարանները:

Մեր Աստվածն ամենագետ է: Աստվածաշունչն ասում է, որ հասկանալու Նրա կարողությունն անսահման է: Եսայու գրքում հայտնաբերում ենք ամենահուսադրող բանը. «Ես, ե՛ս եմ նա, որ ջնջում է քո հանցանքները հանուն ինձ, և չեմ հիշելու քո մեղքերը» (Ես. 43. 25): Եբրայեցիներին ուղղված նամակն ամրապնդում է այս միտքը. «Նրանց մեղքերն ու նրանց անօրենություններն այլևս չեմ հիշելու» (Եբ.10.17):

Երբ խոստովանենք մեր մեղքերը Աստծուն, կկարողանանք այլևս մեր մտքում չհիշել ու կմոռանանք: «Նախկին բաները մի՛ հիշեք և հին բաները մի՛ մտածեք» (Ես. 43. 18): Իր մեծ սիրով Աստված ընտրում է մեր մեղքերը չհիշելը: Եկե՛ք հիշենք սա:

Աղոթք - Սիրելի՛ Աստված, շնորհակալ եմ, որ ներեցիր ու մոռացար իմ մեղքերը: Ամեն:

Երբեմն ավստում եմ մեր գործած սխալների համար՝ հիշելով դրանք: Սակայն Աստծո շնորհիվ ներված եմ, ուստի կարելի է դրանց մասին մոռանալ:

Դույսդ դի՛ր Աստծու վրա, որովհետև էլի պիտի գոհանամ նրանից, որովհետև նա իմ երեսի փրկությունն է և իմ Աստվածը: (Սաղմ. 42. 11)

ՅՈՒՅՍԻ ԼՈՒՅԱԸ

Քաղցկեղով հիվանդների խնամքի կենտրոնում մորս մահ-ճակալի վերևում փայլուն կարմիր խաչ էր կախված: Բուժումների միջակայքում ընկած ժամանակահատվածում ես ուզում էի նրա համար տոն կազմակերպել և Սուրբ Ծննդյան օրը խաչը կախել էի մեր տան տոնածառին:

Երբ որդիս միացրեց լույսերը, ես շննջացի՝ շնորհակալություն: Նա պատասխանեց, բայց չգիտեր, որ ես շնորհակալություն էի հայտնում ոչ թե իրեն, այլ Աստծուն՝ փայլուն լամպեր օգտագործելու համար, որպեսզի աչքերս հառենք դեպի հավիտենական հույսի լույսը՝ Հիսուսը: 42-րդ սաղմոսի հեղինակը, նախքան ընթերցողներին քաջալերելը, իր զգացումներն է արտահայտում Աստծո հանդեպ (Հմ. 1-4), որն ընդունել է իր «վհատված» ու խռովված հոգին. «Հույսդ դի՛ր Աստծու վրա, որովհետև էլի պիտի գոհանամ նրանից, որ իմ երեսի փրկությունն է» (Հմ. 5): Թեև վիշտն ու տառապանքները հաղթում են նրան, բայց Սաղմոսերգուհի հույսը երևում է Աստծո՝ անցյալ հավատարմության հիշողությանմբ (Հմ. 6-10): Նա ավարտում է՝ հարցականի տակ դնելով իր կասկածները և հաստատելով իր զտված հավատքի տոկոսնությունը. «Ինչո՞ւ ես տրտում, ով անձ, ինչո՞ւ ես խռովված ինձանում: Հույսդ դի՛ր Աստծու վրա, որովհետև էլի պիտի գոհանամ նրանից, որովհետև նա իմ երեսի փրկությունն է և իմ Աստվածը» (Հմ. 11):

Մեզանից շատերի համար Սուրբ Ծնունդն առաջացնում է թե՛ ուրախ, և թե՛ տխուր ապրումներ: Բարեբախտաբար, նույնիսկ այդ խառն զգացումները կարող են հաշտվել ու փրկվել հույսի ճշմարիտ լույսի՝ Հիսուսի շնորհով:

Աղոթք - Սիրելի՛ Հիսուս, շնորհակալ եմ, որ ամբողջ տարին ինձ հետ ես՝ թե՛ ուրախության, և թե՛ վշտի մեջ: Ամեն:

Ինչդեռ որ Հիսուսն է, մեզ հե՛տ լինելով, աջակցում մեզ մեր վճճի մեջ, այնդեռ էլ մենք աջակցենք ուրիշներին:

Նա է մեր խաղաղությունը, որ երկուսին մեկ դարձրեց ու միջնորմ պատը՝ բշնամությունը, վերացրեց իր մարմնով: (Եփ. 2.14)

ՊԱՏԵՐԸ՝ ՔԱՆԴՎԱԾ, ՄԻԱՍՆՈՒԹՅՈՒՆԸ՝ ՀԱՅՏՆԱԲԵՐՎԱԾ

1 961-ից ի վեր գերմանական ընտանիքներն ու բարեկամները բաժանված էին Բեռլինի պատով: Արևելյան Գերմանիայի կառավարության կողմից այդ տարի կառուցված պատնեշը քաղաքացիներին արգելում էր անցնել Արևմտյան Գերմանիա, այն դեպքում, երբ 1949-ից մինչև պատի կառուցումը ավելի քան 2,5 միլիոն արևելագերմանացիներ անցել էին երկրի արևմտյան կողմը: 1987-ին ԱՄՆ-ի նախագահ Ռոնալդ Ռեյգանը կանգնեց պատի մոտ ու հանդիսավորությամբ հայտարարեց, որ պետք է քանդել այն: Նրա խոսքերը ցույց էին տալիս, որ եկել է փոփոխությունների ժամանակը, որն իր տրամաբանական ավարտին հասավ 1989-ին՝ Բեռլինի պատի քանդումով և Գերմանիայի վերամիավորմամբ: Պողոսը գրել է Հիսուսի կողմից քանդված «Թշնամության պատի» մասին (Եփ. 2.17): Այն գոյություն ուներ հրեաների՝ Աստծո ընտրյալ ժողովրդի և հեթանոսների՝ մյուս բոլոր մարդկանց միջև: Այդ բաժանումը խորհրդանշվում էր Երուսաղեմում Հերովդես Մեծի կառուցած հնագույն տաճարի պատով՝ Սորեկով, որն արգելում էր հեթանոսներին մտնել տաճարի արտաքին գավառից այն կողմ: Բայց Հիսուսը «խաղաղություն» և «հաշտություն» բերեց հրեաների ու հեթանոսների, Աստծո բոլոր մարդկանց միջև: Նա այդ արեց՝ «քանդելով միջնորմ պատը և իր խաչով սպանելով թշնամությունը» (Հմ.14,16): «Խաղաղության բարի լուրը» հնարավորություն տվեց բոլորին՝ միավորվելու Հիսուսի հանդեպ եղած հավատով (Հմ.17-18): Այսօր մեզ շատ բաներ կարող են բաժանել իրարից: Քանի որ Աստված տալիս է այն, ինչ անհրաժեշտ է, եկե՛ք ձգտենք ապրել Հիսուսի մեջ եղած խաղաղությամբ, ներդաշնակությամբ ու միասնությամբ (Հմ. 19-22):

Աղոթք - Տեր Հիսուս, խնդրում եմ՝ օգնի՛ր ինձ քանդելու Քո ճշմարտությունն ու սերը մերժող պատերը: Ամեն:

Այսօր նկատում եմք մեզ միմյանցից բաժանող դաշեր:
Աժխատենք Տեր Հիսուսի օգնությամբ վերացնել դրանք, որդեսզի միասնությունը թագավորի:

Դրա համար միմյանց քաջալերե՛ք և ամրապնդե՛ք, ինչպես որ արդեն անում եք: (Ա.Թես. 5.11)

ՀԱՂՈՐԴԱԿՑՎԵԼ ՀԻՍՈՒՍՈՎ

Ես չգիտեմ՝ ով է կիրակնօրյա պաշտամունքից հետո լույսերն անջատելու և եկեղեցին փակելու պատասխանատուն, բայց գիտեմ, որ նա արժանի է, որ իր կիրակնօրյա ընթրիքն ուշանա: Որովհետև շատերը սիրում են պաշտամունքից հետո դեռ երկար ժամանակ շրջել տարածքում, խոսել տարբեր թեմաներից: Եվ ուրախալի է, որ պաշտամունքից քսան րոպե հետո էլ մարդիկ դեռ վայելում են միմյանց ընկերակցությունը:

Հաղորդակցությունը քրիստոսանման կյանքի հիմնական բաղադրիչն է: Առանց այդ կապի, որն արտահայտվում է հավատացյալների հետ ժամանակ անցկացնելով, մենք կկորցնենք շատ առավելություններ:

Օրինակ Պողոսը գրում է, որ մենք կարող ենք միմյանց «քաջալերել և ամրապնդել» (Ա.Թես. 5.11): Եբրայեցիներին ուղղված նամակում նա հորդորում է «հավաքվելը զանց չառնել, այլ միմյանց քաջալերել» (10.25), որովհետև երբ մենք միասին ենք, «սիրո ու բարի գործերի կմղենք միմյանց» (Հմ.24):

Որպես Հիսուսին հավատացողներ՝ մենք մեզ պատրաստում ենք հավատարմության ու ծառայության, քանի որ «քաջալերում ենք երկչոտներին և համբերատար լինում բոլորի հանդեպ» (Ա.Թես. 5.14): Այդպես ապրելը, բացի մեզ օգնելուց, նաև թույլ կտա վայելելու ճշմարիտ հաղորդակցություն և հետամուտ լինելու «իրար հետ և բոլորի հանդեպ ամեն ժամ բարին գործելուն» (Հմ. 15):

Աղոթք - Սիրելի՛ Հայր, խնդրում եմ՝ օգնի՛ր ինձ լինել ընկերակից՝ քաջալերել ուրիշներին՝ սիրով ու կարեկցությամբ:

Հավասացյալների հետ լինելով՝ մենք բարիքներ ենք վայելում: Ուրեմն մենք էլ սիրով ու կարեկցությամբ քաջալերենք ուրիշներին:

Երբ այն աստղը տեսան, շատ ուրախացան: (Մատթ. 2.10)

ՍՈՒՐԲ ԾՆՆԴՅԱՆ ԱՍՏՂԸ

Հայրս պատերազմի ժամանակ ծառայել էր բանակում և հաճախ էր անհրաժեշտություն ունեցել զիշերը միայն երկնքի լույսով քայլելու: Նա գիտեր բոլոր համաստեղությունների դիրքն ու տեղը, որոնք սովորեցնում էր ինձ ու ասում .«Եթե գտնես Բևեռային աստղը, միշտ կկարողանաս գտնել տունդ ճանապարհը»:

Սուրբ Գիրքը սովորեցնում է կենսական կարևորություն մեկ այլ աստղի մասին: «Արևելքի (ներկայիս Իրանի ու Իրաքի տարածքի) մոգերը» իմաստուններ էին, որոնք հետևում էին երկնքի նշաններին, Նրան, որ պիտի ծնվեր ու դառնար Աստծո թագավորը Իր ժողովրդի համար: Նրանք եկան Երուսաղեմ և հարցրին. «Որտե՞ղ է հրեաների նոր ծնված թագավորը, որովհետև նրա աստղը տեսանք արևելքում ու եկանք նրան երկրպագելու» (Մատթ. 2.2):

Աստղագետները չգիտեն, թե ինչն է եղել Բեթղեհեմի աստղի երևալու պատճառը, բայց Աստվածաշունչը ցույց է տալիս, որ Աստված այն ստեղծեց, որպեսզի աշխարհն ուղղի դեպի Հիսուսը՝ «Առավոտյան փայլող աստղը» (Հայտն. 22.16): Քրիստոսն եկավ փրկելու մեզ մեր մեղքերից և առաջնորդելու դեպի Աստված: Հետևի՛ր Նրան և կգտնես դեպի տուն գնալու ճանապարհդ:

Աղոթք - Տե՛ր Դիսուս, շնորհակալ եմ, որ Դու ես իմ ճանապարհը դեպի հավիտենական տունս՝ դրախտ: Խնդրում եմ՝ օգնի՛ր ինձ այսօր առաջնորդվելու Քո լույսով: Ամեն:

Գործնականում հե՛սկեն՛ք Դիսուսին և անեն՛ք ամեն ինչ Նրա սերը ուրիշներին բաժանելու համար:

Ո՛վ Բեթլեհեմ Եփրաթա,.... քեզանի՛ց պիտի դուրս գա ինձ համար նա, որ իշխանավոր պիտի լինի Իսրայելին: (Միք. 5.2)

ՔՐԻՍՏՈՍԻ ԾՆՆԴՅԱՆ ԽՈՍՏՈՒՄԸ

1 962-ի նոյեմբերին բնագետ Ջոն Մաուչչին ասաց.«Ձկա որևէ պատճառ ենթադրելու, թե սովորական տղան կամ աղջիկը չեն կարող դառնալ անհատական համակարգչի վարպետ»: Ժամանակին անսովոր թվացող կանխատեսումն այսօր արդեն ոչ միայն իրականություն է, այլև համակարգչի կամ դրա փոքր տարբերակների օգտագործումը մատչելի է նաև երեխաներին:

Սուրբ գրություններում ավելի կարևոր կանխատեսումներ կան Քրիստոսի գալստյան մասին: Օրինակ Միք. 5.2-ում ասվում է. «Ո՛վ Բեթլեհեմ Եփրաթա, փոքր ես Հուդայի տոհմերի մեջ, սակայն քեզանի՛ց պիտի դուրս գա ինձ համար նա, որ իշխանավոր պիտի լինի Իսրայելին: Եվ նրա ծագումը շատ հին է, հասնում է մինչև հնագույն օրերը»: Աստված Հիսուսին ուղարկեց, որը հասավ Բեթղեհեմ՝ ասելով, թե ինքը Դավթի թագավորական տոհմից է (տե՛ս Ղուկ. 2. 4-7):

Աստվածաշունչը, որ ճշգրտորեն կանխատեսել էր Հիսուսի առաջին գալուստը, խոստանում է նաև Նրա վերադարձը (Գործք. 1.11): Հիսուսն իր առաջին հետևորդներին խոստացավ, որ պիտի վերադառնա նրանց համար (Հովհ. 14. 1-4):

Այս Սուրբ Ծնունդին, երբ խորհում ենք Հիսուսի ծննդյան հետ կապված կանխատեսումների ճշմարտացիության մասին, նաև հաշվի առնենք Նրա խոստացած վերադարձը և թույլ տանք, որ Նա մեզ պատրաստի այդ փառավոր պահին, երբ պիտի տեսնենք Նրան դեմ առ դեմ:

Աղոթք - Հայր, այնքա՛ն երախտապարտ եմ Հիսուսի ծննդյան և փրկության առաքելության համար: Շնորհակալ եմ Նրա վերադարձի խոստման համար: Ամեն:

Ինչդեռ Հիսուսի ծննդյան մասին մարգարեություններն են իրականացել, այնդեռ էլ Նրա վերադառնալու խոստումը կիրականանա:

Իսկ Մարիամն այդ ամենը պահում էր իր սրտում և մտորում: (Ղուկ. 2.19)

ՍՈՒՐԲ ԾՆՆԴՅԱՆ ՀԱՋՈՐԴ ՕՐԸ

Սուրբ Ծննդյան տոնի ուրախությունը հաջորդ օրը սովորաբար մարդիկ տարբեր պատճառներով հուսախաբ են լինում. գիշերը ընկերների հետ անցկացնելուց հետո հոգնած են լինում, մեքենան է խափանված լինում, ստիպված են լինում տաքսիով հասնել տուն, որին խանգարում է ձյունը և այլն: Եվ կարծես այդպես պատահում է բոլորի հետ: Որովհետև ծննդյան երգերը շուտով անհետանում են էկրաններից, անցյալ շաբաթ մեր դնած նվերներն այժմ կես զնով են վաճառվում...: Մի խոսքով, Սուրբ Ծննդյան կախարդանքը կարող է շատ արագ ցրվել:

Հիսուսի ծննդյան հաջորդ օրվա մասին ևս կարելի է պատկերացնել. թե ինչպես դեպի Բեթղեհեմ քայլելուց, մնալու տեղ փնտրելուց ու չգտնելուց, Մարիամի ծննդաբերությունից ու հովիվներին առանց նախազգուշացնելու այցելելուց հետո (Ղուկ. 2. 4-18) Մարիամն ու Հովսեփը ուժասպառ էին եղել: Բայց Մարիամն օրորում էր իր նորածին մանկանը: Հավանաբար նա մտածում էր հրեշտակի այցելության (1. 30-33), Եղիսաբեթի օրհնության (Հմ. 42-45), իր մանկան համար սահմանված ճակատագրի (Հմ. 46-55) մասին: Մարիամն «այդ ամենը պահում էր իր սրտում և մտորում» (2.19), որ դրանք պետք է թեթևացնեն այդ օրվա հոգնությունն ու ֆիզիկական ցավերը:

Բոլորս էլ ունենում ենք «անհանգիստ օրեր», գուցե նաև Սուրբ Ծննդյան հաջորդ օրը: Մարիամի նման եկե՛ք մենք էլ դիմակայենք՝ մտածելով Նրա մասին, ով եկավ մեր աշխարհ՝ ընդմիջտ լուսավորելու Իր ներկայությունը:

Աղոթք - Սիրելի՛ Հիսուս, փառաբանում եմ Քեզ, որ մտար մեր խավար աշխարհը՝ Քո ներկայությամբ հավիտյան լուսավորելու մեր օրերը: Ամեն:

Երբ լավ ժամանակ անցկացնելուց հետո անհանգստություն ունենանք, մտածենք այն բաների մասին, որ Հիսուսը բերեց մեր աշխարհ:

Արդարի պտուղը կյանքի ծառ է, և հոգիներ վաստակողն իմաստուն է: (Առ. 11. 30)

ԱՍՏԾՈ ԻՄԱՍՏՈՒԹՅՈՒՆԸ ԿՅԱՆՔԵՐ Է ՓՐԿՈՒՄ

Փոստատարը, տեսնելով, որ իր շահառուներից մեկի նամակները մնում են փոստարկղում, անհանգստացավ: Նա գիտեր, որ տարեց կինը մենակ էր ապրում և սովորաբար ամեն օր վերցնում էր նամակները: Նա իր մտավախուլթյունների մասին հայտնեց կնոջ դրացուն, որն ուներ այդ տան բանալին: Նրանք, մտնելով տուն, կնոջը գտան հատակին ընկած: Չորս օր առաջ նա ընկել էր ու չէր կարողացել օգնություն կանչել: Փոստատարի աչալրջուլթյան ու իմաստուն որոշում կայացնելու շնորհիվ կնոջ կյանքը փրկվեց:

Առակների գիրքն ասում է. «Հոգիներ վաստակողն իմաստուն է» (11. 30): Ճիշտ քայլեր անելուց և Աստծո իմաստուլթյան համաձայն ապրելուց բխող խորատեսուլթյունը կարող է օրհնել ոչ միայն մեզ, այլև մեզ հանդիպողներին: Նրա և Իր ուղիները պատվելու պտուղը կարող է բարի ու թարմացնող կյանք պարգևել: Իսկ այդ պտուղը նաև հիշեցնում է ուրիշներին բարօրուլթյուն անելու կարևորուլթյան մասին:

Ինչպես ամբողջ գրքում պնդում է Առակների հեղինակը, իմաստնուլթյունը Աստծուն ապավինելու մեջ է: «Իմաստուլթյունը գոհարներից լավ է, և բոլոր ցանկալի բաները չեն կարող հավասարվել նրան» (8.11):

Աստծո տված իմաստնուլթյունը առաջնորդում է մեզ մեր ողջ կյանքի ընթացքում: Այն կարող է ուղղակի կյանք փրկել հավիտենուլթյան համար:

Աղոթք - Երկնավոր Յայր, խնդրում եմ տո՛ւր ինձ իմաստություն՝ հետևելու Քո ճամփաներին: Օգնի՛ր ինձ ուշադիր լինել ուրիշների հանդեպ: Ամեն:

Աստծո սված իմաստությունն օգտագործենք մեր կյանքի ամրադնդման և ուրիշների բարիքի համար:

Եթե գրավ վերցնես քո հարևանի հագուստը, մինչև արևի մայր մտնելը այն վերադարձրո՛ւ նրան: (Ել. 22.26)

ՅԱՍՆԵԼ ՈՒՐԻՇՆԵՐԻ ԿԱՐԻՔՆԵՐԻՆ

Տ իլիպի հայրը տառապում էր ծանր հոգեկան հիվանդու-
թյամբ և տնից հեռացել ու փողոցում էր ապրում: Մինդին
ու Ֆիլիպը մի ամբողջ օր փնտրեցին նրան: Իրենց հոր մասին
մտածելով՝ նրանք ձեռնարկեցին վերմակներ և ցուրտ եղանա-
կին անհրաժեշտ այլ ծածկոցներ հավաքելու և անտուն մարդ-
կանց բաշխելու գործը: Տասը տարուց ավելի նրանք անում են
այդ ծառայությունը և համարում են իրենց կյանքի գործը՝ որ-
պես Աստծո հանդեպ ունեցած խոր հավատի արտահայտու-
թյուն:

Աստվածաշունչը վաղուց է սովորեցրել կարեկցություն ցու-
ցաբերել թշվառների հանդեպ: Ելք-ում Մովսեսն արձանագրում
է մի շարք սկզբունքներ, որոնցով ձևավորվում են մեր փոխհա-
րաբերությունները կարիքավոր մարդկանց հետ: Երբ մղում
ենք ունենում ուրիշների կարիքները հոգալու, պետք է՝ «վաշ-
խառուի նման» դրանից շահ կամ օգուտ քաղել (Ել. 22.25):
Եթե գրավ վերցնես որևէ մեկի հագուստը, մինչև արևի մայր
մտնելը հարկավոր է այն վերադարձնել, որովհետև «դա է նրա
միակ ծածկոցը և իր մարմնի հանդերձն է դա. ինչո՞վ պիտի
պառկի» (Հմ.27):

Խնդրենք Աստծուն, որ բանա մեր աչքերն ու սիրտը, որպես-
զի տեսնենք, թե ինչպես կարող ենք մեղմել տառապողների ցա-
վը: Անկախ նրանից՝ ուզում ենք բավարարել մեկ, թե բազում
մարդկանց կարիքները:

Աղոթք - Երկնավոր՝ Հայր, խնդրում եմ՝ բա՛ց աչքերս՝ ուրիշների
կարիքները տեսնելու համար: Ամեն:

**Եթե գիտակցում եմ, որ Ասված հոգում է մեր բոլոր կարիքները,
ուրեմն մենք էլ դասրաս լինենք ուրիշների կարիքները հոգալու:**

Երանելի է այն մարդը, որ համբերում է փորձության, որովհետև փորձվելով կստանա կյանքի պսակը: (Հակ. 1.12)

ԿՅԱՆՔԻ ՊՍԱԿԸ

Տասներկու տարեկան Լիադիանեզ Ռոզբրիգես-Էսպաղան մտավախություն ուներ, որ կուշանա 3 կմ վազքի մրցութից: Այդ պատճառով իր մրցավազքն սկսելուց 15 րոպե շուտ տեղում էր և սկսեց վազել 13 կմ վազքուղու մասնակիցների հետ: Իր սխալ տեղում հայտնվելը նա զգաց, երբ արդեն 4-րդ կիլոմետրն էր անցնում: Բայց նա չկանգնեց, այլ շարունակեց վազել և իր կիսամարաթոնյան վազքն ավարտեց՝ 2111 մասնակիցների մեջ զբաղեցնելով 1885-րդ տեղը:

Առաջին դարում Հիսուսին հավատացողներից շատերն ուզում էին դուրս գալ Քրիստոսի համար իրենց մղած պայքարից, բայց Հակոբոսը քաջալերեց շարունակել, որովհետև փորձությունները համբերությամբ տանողներին Աստված պարգև էր խոստանում (Հակ. 1.4,12): Նախ «Համբերությունը թող լինովին գործուն լինի, որպեսզի կատարյալ ու լիարժեք լինեք և ոչ մի բանի պակասություն չունենաք» (Հմ.4): Երկրորդ, Աստված նրանց կտա «Կյանքի պսակը» (Հմ.12)՝ Հիսուսով կյանք երկրի վրա և Իր ներկայության խոստումը գալիք կյանքում:

Քրիստոնաեական մրցարշավի որոշ օրեր ավելի երկար են թվում, քան մեր սպասածը: Բայց քանի որ Աստված տալիս է այն, ինչ մեզ պետք է, մենք կարող ենք համբերել ու շարունակել ընթացքը:

Աղոթք -Սիրելի Հայր, ոտքերս հոգնած են, ուզում եմ հանձնվել: Խնդրում եմ զորացրո՛ւ ինձ: Ամեն:

Դժվարություններ և անստատիստիկ անդություններ կլինեն կյանքում, բայց անհրաժեշտ է տոկալ և հաստատակամ ֆայլերով շարունակել ընթացքը՝ վստահ լինելով, որ մեզ ստատուս է կյանքի թագը:

Հայր, փառավորի՛ր քո անունը: (Ռոմի. 12. 28)

ԱՆՀԱՆԳԻՍՏ ՀՈԳԻՆԵՐ. ԱՆԿԵՂԾ ԱՂՈԹՔՆԵՐ

1 957 թ. հունվարին իր տանը տեղադրված ռումբի պայթյու-
նից երեք օր առաջ Մարտին Լութեր Քինգ Կրտսերը մի
հանդիպում ունեցավ, որը նշանավորեց նրա ողջ կյանքը: Քա-
ղաքացիական իրավունքների համար պայքարից դուրս գալու
մասին սպառնալից հեռախոսազանգ ստանալուց հետո նա
մտատանջուկներին մեջ ընկավ: Բայց շուտով սկսեց աղո-
թել.«Ես հանդես եմ գալիս այն բանի համար, ինչը ճիշտ եմ հա-
մարում: Հիմա վախենում եմ, որ չեմ կարողանալու միայնակ
դիմակայել»: Աղոթքից հետո եկավ լուռ հավաստիացումը.
«Միանգամից վախերս անհետացան, անորոշուկները վերա-
ցավ: Ես պատրաստ էի դիմակայել ամեն ինչի»:

Հովհաննու 12-ում Հիսուսն ասում է.«Այժմ հոգիս խռովված
է» (Հմ.27): Նրա ներքին տրամադրվածուկներն անկեղծ էր,
բայց Նա աստվածակենտրոն էր իր աղոթքում.« Հա՛յր, փառա-
վորի՛ր քո անունը» (Հմ. 28):

Որքա՛ն մարդկային է վախի ու անհանգստություն զգացու-
մը, երբ մենք Աստծուն պատվելու կամ չպատվելու ընտրու-
թյան առջև ենք: Կամ երբ իմաստնությունը պահանջում է դժ-
վարին որոշումներ կայացնել հարաբերությունների, սովորու-
թյունների կամ կարծրատիպերի վերաբերյալ: Անկախ նրանից,
թե ինչ դժվարություն ենք հաղթահարում, երբ համարձակ
աղոթում ենք, Նա մեզ տալիս է մեր վախն ու անհանգստու-
թյունը թոթափելու և Աստծուն փառք բերող արարք գործելու
ուժ:

Աղոթք - Հայր, օգնի՛ր ինձ, որ ազնվորեն ու աղոթքով
դիմագրավեմ դժվարությունները, որոնք իմ բարիքի և Քեզ
փառաբանելու համար են: Ամեն:

**Կյանքում մեր դիմագրաված մարտահրավերներն ընդունելով՝
ձգտում ենք աղոթելու: Նույնը դիմա անեն նման իրավիճակում
հայտնվողները:**

Խաղաղության Աստվածը...թող ձեզ ամեն բարի գործի մեջ հաստատ պահի՝ իր կամքը կատարելու, և ձեր մեջ թող կատարի, ինչ որ հաճելի է իր առաջ: (Եբր. 13. 20-21)

ԱՐԴԱՐ ՔԱՂԱՔ

2000 թ. Ամանորի գիշերը Դեթրոյտի պաշտոնյաները բացեցին հարյուր տարեկան պղնձե տուփը, որում պահված էին քաղաքի որոշ ղեկավարների տարբեր հուսադրական կանխատեսումներ, բարգավաճման տեսլականներ: Քաղաքապետի ուղերձը, սակայն այլ մոտեցում էր առաջարկում: Նա գրել էր. «Թող մեզ թույլ տրվի արտահայտել մեկ հույս, որ ամենաբարձրն է. որպես ազգ, ժողովուրդ և քաղաք՝ արդարությամբ աճենք: Որովհետև սա է, որ բարձրացնում է ազգը»:

Հաջողությունից, երջանկությունից կամ խաղաղությունից ավելի քաղաքապետը մաղթել էր, որ ապագա քաղաքացիները մեծանան այն հավատամքով, թե ինչ է նշանակում լինել արդար և ուղղամիտ: Եվ օրինակը վերցնելով Հիսուսից՝ նա օրհնել էր նրանց, ովքեր երազում էին իր արդարությունը (Մատթ.5.6):

Փառք Աստծո, որ աճելու համար միայն մեր ուժին ու ջանքերին չենք ապավինելու: Եբրայեցիներին ուղղված նամակի հեղինակն ասում է. «Խաղաղության Աստվածը...թող ձեզ ամեն բարի գործի մեջ հաստատ պահի՝ իր կամքը կատարելու, և ձեր մեջ թող կատարի, ինչ որ հաճելի է իր առաջ» (Եբր. 13. 20-21): Մենք, որ Քրիստոսի մեջ ենք, հավատալով Նրան՝ սրբանում ենք Նրա արյունով (Հմ.12), բայց Նա մեր ողջ կյանքի ընթացքում գործնականում մեր սրտերում աճեցնում է արդարության պտուղը: Մենք հաճախ սայթաքում ենք, բայց անհամբեր սպասում ենք այն «գալիք քաղաքին», ուր թագավորում է Աստծո արդարությունը (Հմ.14):

Աղոթք - Սիրելի՛ Հայր, աշխատի՛ր իմ մեջ, ինչպես որ հաճելի է Քեզ: Ամեն:

Մեր մեջ եղած փրկանական հասկանիչներով դիտի կարողանանք փառալերել ուրիշներին, որ փնտրեն Ասծո արդարությունը:

ՆՅՈՒԹԵՐԻ ՑԱՆԿ

Ազդել ուրիշների վրա.....	Հոկ. 12
Աղոթք.....	Հոկ. 19, Հոյ. 10, 13, դեկ. 30
Անձկություն.....	Հոկ. 10
Աշակերտել.....	Նոյ. 1, 8, 15, 22
Առաջնորդություն.....	Հոկ. 27
Աստված ամենագետ է.....	դեկ. 20
Աստու ընտանիքը.....	Հոկ. 12, 31, դեկ. 23
Աստու խոստումները.....	դեկ. 18
Աստու հավատարմությունը.....	դեկ. 18
Աստու մեծարումը.....	Նոյ. 11
Աստու նկարագիրը.....	Հոկ. 30, 31, նոյ. 14, դեկ. 5, 12, 20
Աստու սերը.....	Հոկ. 26, նոյ. 4, 5, 14, 21, 24, դեկ. 5, 10, 11, 13
Աստուն սպասել.....	դեկ. 13
Աստուն վստահել.....	Հոկ. 13, 19, 20, 29, նոյ. 31, դեկ. 4, 5, 12, 18
Արդարություն.....	Հոկ. 30
Ավետարանչություն.....	Հոկ. 14, նոյ. 20
Բազմաձևակութային ազգ.....	Հոկ. 25, դեկ. 1, 8, 15, 22
Բախում.....	Նոյ. 18
Գութ.....	Հոկ. 30
Եկեղեցու մասնակցություն.....	դեկ. 2, 9, 16, 23
Եկեղեցական միություն.....	դեկ. 1
Ընկճվածություն.....	Հոկ. 10, 24
Ընտանեկան հարաբերություններ.....	դեկ. 21
Իմաստություն.....	Հոկ. 1, 8, 15, 22, դեկ. 17, 27
Խորհրդատվություն.....	Հոկ. 6
Ծառայել.....	Հոկ. 6, 18, 24, նոյ. 6, 27, դեկ. 28
Կռակաչտություն.....	Նոյ. 11
Համայնք.....	դեկ. 23

Հավատք.....	նոյ. 12
Հոգևոր աճ.....	նոյ. 17, 18, 25, դեկ. 2, 14, 29, 31
Հույս.....	Հոկ. 5, 7, 17, նոյ. 3, 20, 29, դեկ. 5, 21
Մատակարարություն.....	Հոկ. 18, նոյ. 26, դեկ. 7
Մարդու մահը.....	դեկ. 4
Մեղք.....	նոյ. 7
Մեղքերի թողություն.....	դեկ. 19, 20
Մենակություն.....	դեկ. 17
Մտահոգություն.....	դեկ. 18
Մտային հիվանդություն.....	Հոկ. 10
Ներել ուրիշներին.....	նոյ. 10
Շնորհակալություն.....	նոյ. 23, 26
Որոշում կայացնել.....	Հոկ. 7
Պաշտամունք.....	Հոկ. 11, նոյ. 2, 9, 16, 24
Սեր ուրիշներին հանդեպ.....	Հոկ. 12, 18, 30, նոյ. 3, 10, 18, 28, դեկ. 2, 21, 23, 28
Վախճանաբանություն.....	Հոկ. 3, դեկ. 25
Վիշտ.....	դեկ. 4
Տառապանք.....	Հոկ. 7, 20, 26, նոյ. 29, դեկ. 4, 5, 21
Քաղաքացիություն.....	դեկ. 22
Քաջակերություն.....	Հոկ. 11, 19, դեկ. 2, 23, 26
Քրիստոս՝ անձ/գույթ.....	Հոկ. 21, դեկ. 26
Քրիստոսի ծնունդը.....	դեկ. 24, 25, 26
Քրիստոսի կյանքն ու ուսուցումը.....	Հոկ. 19, 28
Քրիստոսի մարգարեությունների վերաբերյալ.....	դեկ. 25
Քրիստոսը՝ Փրկիչ.....	դեկ. 6, 11
Քրիստոսի հետ միություն.....	նոյ. 25, դեկ. 22, 29
Քրիստոսի համար ապրել.....	նոյ. 12, 20
Քրիստոսի նման ապրել.....	Հոկ. 24, 27, նոյ. 3, 23
Քրիստոսի հետ նույնանալ.....	Հոկ. 2, 9, 16, 23
Փրկություն.....	Հոկ. 4, 14, 25, 28, նոյ. 7, 17, դեկ. 3

Կարևոր ազդ

Հարգելի՛ բարեկամ,

Եթե գիտեք մարդկանց, ովքեր ուզում են ունենալ այս գրքուկի հաջորդ համարները, կարող եք նրանց անունները գրել ներքևի կտրոնի վրա և ուղարկել հետևյալ հասցեով.

Ամերիկայի Հայ Ավետարանչական Ընկերակցություն
Հայաստանի մասնաճյուղ

0019, Երևան, Մարշալ Բաղրամյան 18
Հեռախոս՝ +374 10 54 3 576, +374 10 54 35 78
Էլփոստ՝ amaa.armenia@amaa.am
Կայքէջ՝ www.amaa.am

Արցախ

ք. Ստեփանակերտ

Ալեք Մանուկյան 7^ա

Հեռ. +374 47 945 275

.....
Անուն, ազգանուն
Հասցե.....
.....
Հեռախոս.....
.....